

วิทยานิพนธ์

ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการ
การใช้เวลาว่างโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

NEEDS OF LEISURE SERVICE OF SENIOR HIGH SCHOOL
STUDENTS AT SATIT KASETSART UNIVERSITY SCHOOL

นางสาวพนัณิภา ผานิล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2550

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

.....
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (นันทนาการ)

ปริญญา

.....
นันทนาการ

.....
พลศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการการใช้เวลาว่าง
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Needs of Leisure Service of Senior High School Students at Satit Kasetsart University
School

นางผู้วิจัย นางสาวพนัสนิภา ผานิล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิมล ตั้งสัจพจน์, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

.....
(รองศาสตราจารย์กุลยา ตันติผลาชีวะ, ค.ด.)

หัวหน้าภาควิชา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศักดิ์ น้อยสินธุ์, ศศ.ม.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์วินัย อัจจงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการใช้เวลาว่าง
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Needs of Leisure Service of Senior High School Students at Satit Kasetsart University School

โดย

นางสาวพนัณิภา ผานิล

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (นันทนาการ)
พ.ศ. 2550

พณิภา พานิล 2550: ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อการให้บริการการใช้
เวลาว่าง โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
(นันทนาการ) สาขาวิชานันทนาการ ภาควิชาพลศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิมล ตั้งสัจพจน์, Ph.D. 144 หน้า

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษารูปแบบและวิธีการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน
ปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเมินความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลายที่มีต่อการให้บริการใช้เวลาว่างของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ เงินที่ได้รับโดยเฉลี่ยรายเดือนและระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นของแต่ละชั้นปี
ของนักเรียนที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวนทั้งสิ้น 600 คน เป็นชาย 294 คนและหญิง 306 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ
ทางนันทนาการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 6 คน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ช่วง 0.83-
1.00 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 โดยวิธีของ Cronbach วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า :- 1) รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วม
มากที่สุดคือ กิจกรรมสร้างสรรค์ (ร้องเพลง วาดภาพ) กิจกรรมนอกสถานที่ (ทัศนศึกษานอกสถานที่ และค่าย
พักแรม) กิจกรรมกีฬา (การวิ่ง) ; 2) ความต้องการมากที่สุดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการ
ใช้เวลาว่างของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คือ ต้องการด้านบรรยากาศที่เป็นมิตรและผ่อน
คลาย มีกิจกรรมที่หลากหลาย และต้องการมีส่วนร่วมในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรม และ3) ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ
เงินที่ได้รับโดยเฉลี่ยรายเดือนและระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นแต่ละชั้นปีของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบ
การเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่ และกิจกรรมกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05
ยกเว้น เพศไม่มีผลต่อการร้องเพลง การไปทัศนศึกษานอกสถานที่ ค่ายพักแรม แบดมินตัน วายน้ำ วอลเลย์บอล
ซอกกี อายุไม่มีผลต่อการเล่นดนตรี ร้องเพลง เดินร่ำ วาดภาพ กิจกรรมชมรม การไปทัศนศึกษานอกสถานที่
ค่ายพักแรม วิ่ง โบว์ลิ่ง เทนนิส บาสเก็ตบอล วายน้ำ เงินที่ได้รับโดยเฉลี่ยต่อเดือนไม่มีผลต่อแบดมินตัน เงินที่
ได้รับโดยเฉลี่ยต่อเดือนไม่มีผลต่อแบดมินตัน ระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้น ไม่มีผลต่อการเดินร่ำ การถ่ายรูปและ
การเดินแอโรบิก

Phannipha Phanin 2550: Needs of Leisure Service of Senior High School Student at Satit Kasetsart University School. Master of Science (Recreation), Major Field: Recreation, Department of Physical Education. Thesis Advisor: Assistant Professor Suvimol Tangsujjapoj, Ph.D. 144 pages.

The purposes of this study were to study leisure participant patterns, to evaluate the need for leisure services of senior high school students, and to study the relationship among gender, age, monthly income average and grade point of first semester on leisure participation patterns of senior high school students at Satit Kasetsart University School. Subjects were 600 students, including 294 males and 306 females.

The research instrument was a self-administered questionnaire. The content validity was approved by 6 leisure experts. The Index of Congruence was 0.83-1.00. The α - coefficient of reliability by using Cronbach method was 0.89. Data were analyzed in to percentage, mean, standard deviation and Chi-square.

Finding were found that:- 1) leisure participation patterns most frequently participated in by senior high school students were create activity (singing, drawing), outdoor activity (outdoor visual education, camping), sport activity (jogging); 2) senior high school students most need of leisure service were an relaxatory atmosphere and well environment, variety activities and free opinion to participate leisure activity; and 3) there were significant differences among gender, age, monthly income average and grade point of first semester and leisure participation patterns in create activity, outdoor activity and sport activity at the level of .05. However, there were no significant differences between gender and singing/field trip / camping/badminton/swimming/volleyball/hockey, gender and music/singing/dance/drawing/ club activity/field trip /camping/jogging/bowling/tennis/basketball/swimming, monthly income average and badminton, grade point average of the first semester and dance/photograph/aerobic dance.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

____ / ____ / ____

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวิมล ตั้งสัจจงพงษ์
ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. กุลยา ตันติผลาชีวะ ที่กรุณา
ตรวจแก้ไขให้คำปรึกษาและให้แนวคิดต่างๆ เพื่อความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มยุรี ศุภวิบูลย์ อาจารย์เกื้อ แก้วเกตุ
อาจารย์พีระ มาลีหอม รองศาสตราจารย์ชาญชัย ชันดิศิริ อาจารย์ดร. วสันต์ ทองไทย และ
อาจารย์ดร. ชานนท์ จันทราที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจแบบสอบถาม คณะอาจารย์
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก
ในการเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

คุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อตอบแทนคุณแด่ บิดา มารดา คณาจารย์ทุก
ท่านที่ได้อบรมประสิทธิ์ประสาทวิชาให้รวมถึงการสนับสนุนทุนทรัพย์ในการศึกษา รวมถึงนาย
หลักเพชร ดีรัมย์ และนางสาวอรพิน โทณเดี้ยว ที่คอยให้คำปรึกษาและเป็นแรงผลักดันในการทำ
วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ พี่ๆ น้องๆ ทุกคนที่คอยให้การช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจในการเรียนและทำ
การวิจัยมาโดยตลอด

พณิภา ผานิล

พฤษภาคม 2550

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(4)
คำนำ	1
การตรวจเอกสาร	7
อุปกรณ์และวิธีการ	49
อุปกรณ์	49
วิธีการ	51
ผลและวิจารณ์	55
ผลการวิจัย	55
ข้อวิจารณ์	79
สรุปและข้อเสนอแนะ	84
สรุป	84
ข้อเสนอแนะ	88
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	90
ภาคผนวก	99
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	100
ภาคผนวก ข หนังสือราชการที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	102
ภาคผนวก ค แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญและตารางค่า IOC	105
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	118
ภาคผนวก จ จำนวนความถี่ในการเข้าร่วมรูปแบบกิจกรรมการใช้เวลาว่าง	123
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย	49
2	จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปจำแนกตามระดับชั้น	57
3	แสดงร้อยละในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	59
4	แสดงร้อยละในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	61
5	แสดงร้อยละในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	63
6	แสดงร้อยละในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	65
7	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	66
8	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	69
9	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	71
10	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	73
11	ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์กับเพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือน และระดับคะแนนเฉลี่ย	76
12	ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่ กับเพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือน และระดับคะแนนเฉลี่ย	77
13	ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา กับเพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือน และระดับคะแนนเฉลี่ย	78

สารบัญตาราง

ตารางผนวกที่		หน้า
1	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับเพศ	124
2	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับอายุ	127
3	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับเงินที่ได้รับรายเดือน	131
4	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับระดับคะแนนเฉลี่ย	139

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ลำดับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์โดย Maslow	9
2	ลักษณะของทฤษฎี Flow	16
3	แนวคิดของ Nash	17
4	ทัศนคติรูปแบบ A และ B ของ Allen	27
5	องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต	37
6	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม	47
7	จำนวนประชากรที่ใช้ในการทำวิจัย	48

ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการการใช้เวลาว่าง โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Needs of Leisure Service of Senior High School Students at Satit Kasetsart University School

คำนำ

การพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ ด้าน สิ่งที่สำคัญคือคุณภาพของ
คนภายในประเทศ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของประชากรเพื่อช่วยยก
ระดับการพัฒนาประเทศโดยคนในประเทศมีคุณค่าและความเป็นอยู่ของชีวิตให้ดีขึ้น ในการ
ปรับปรุงพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลในชาตินั้นต้องพัฒนาให้ครอบคลุมทั้งในด้านร่างกาย
สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจริยธรรม หรือเรียกว่าเป็นพัฒนาบุคลิกภาพทั้งหมดก็ได้

การพัฒนาคุณภาพของคนนอกจากความรู้ทางด้านการวิชาการที่ทำให้คนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ
แล้วสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือกิจกรรมการใช้เวลาว่างซึ่งจะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมและพัฒนา
ความองอาจของบุคคลทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (Sivan and Ruskin, 2000:12)
ทั้งการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ยังช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตความสามารถของบุคคล สุขภาพและ
สมรรถภาพ สุขภาพจิต รวมทั้งความสมดุลในการแบ่งเวลาทำงาน ลดความเครียด และเพิ่มพูน
ประสบการณ์ (คารณีย์, 2546:64)

การรู้จักการใช้เวลาว่างเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยเรียน เพราะยังเรียนในระดับที่สูง
เท่าไรก็ต้องใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากการเรียนมากเท่านั้น กิจกรรมการใช้เวลาว่าง
ส่วนใหญ่ของวัยรุ่นในปัจจุบันนี้มีความหลากหลายและแตกต่างกัน เป็นวัยแห่งการปรับเปลี่ยน
มุมมองของตนเองในเรื่องการแสดงออกทางความคิด อารมณ์และพฤติกรรม ซึ่งวัยรุ่นบางคน
สามารถที่จะเก็บอารมณ์ความรู้สึกเหล่านี้ไว้ได้ แต่บางคนไม่สามารถเก็บไว้ได้จึงหาทางที่จะระบาย
อารมณ์ออกมา และบางครั้งการแสดงออกก็ได้สร้างปัญหาให้กับสังคมและคนรอบข้างได้ บางครั้ง
การแสดงออกอาจก่อให้เกิดผลดีและพัฒนาไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี และบางครั้งการแสดงออกก็
ได้สร้างปัญหาให้กับสังคมและคนรอบข้างได้ เกิดผลเสียตามมาและอาจก่อให้เกิดปัญหาต่อชีวิตอีก
ประการหนึ่งสิ่งช่วยๆ ในปัจจุบัน เช่น การติดเกมคอมพิวเตอร์ การเล่นการพนัน และการเที่ยวตาม

สถานบันทั้งหลายทำให้วัยรุ่นหันไปใช้เวลาว่างที่ไม่สมดุล ทำให้ต้องหันมามองว่าแท้จริงแล้ววัยรุ่นมีความสุขกับการดำเนินชีวิตหรือมีปัญหาในการดำเนินชีวิตในสังคมของวัยรุ่นในโรงเรียนหรือไม่ กิจกรรมการใช้เวลาว่างเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสมดุลในชีวิตให้กับนักเรียน เพื่อเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์และการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ด้วยสถานะที่โลกเข้าสู่ยุคทันสมัยและการพัฒนาเทคโนโลยีที่สามารถสื่อสารข่าวสารต่างๆ ได้ทั่วทุกมุมโลกในช่วงพริบตาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งมีผลกระทบต่อรูปแบบการใช้ชีวิตของคนและรวมไปถึงวัยรุ่นในปัจจุบัน ทั้งวัฒนธรรมการบริโภค การแต่งกาย รวมถึงรูปแบบการใช้เวลาว่าง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นในปัจจุบันจะชอบทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการเจริญเติบโตไปสู่ผู้ใหญ่ต่อไป (Dugan, 2003)

การใช้เวลาว่างมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของบุคคล เพราะเป็นช่วงที่บุคคลได้ใช้เวลาพักผ่อนเพื่อตนเองอย่างเต็มที่หลังจากเหน็ดเหนื่อยจากภารกิจประจำวัน เป็นการลดสภาวะความเครียดจากการทำงาน และต้องการมีสุขภาพที่แข็งแรง สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมเพราะเด็กในวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังอยู่ในช่วงของการศึกษาเล่าเรียน เป็นวัยที่กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อและมีสังคม มีเพื่อนฝูงมากมายและเป็นวัยที่มีเวลาว่างมาก (สมบัติ, 2535: 47) ถ้าหากปล่อยให้ไปเป็นไปตามธรรมชาติแล้วเด็กวัยรุ่นช่วงนี้อาจจะใช้เวลาว่างไปในทางที่ไม่ดีและกลายเป็นปัญหาของสังคมได้

กิจกรรมการใช้เวลาว่างของวัยรุ่น จึงเป็นเรื่องของการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และกิจกรรมการใช้เวลาว่างจะเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างเสริมให้วัยรุ่นในช่วงนี้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและเกิดความสมดุลในการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่าง ซึ่งกิจกรรมการใช้เวลาว่างประกอบไปด้วย 8 ประเภท ได้แก่ 1. ศิลปะและหัตถกรรม 2. กิจกรรมเกมส์ กีฬา 3. กิจกรรมทางด้านดนตรี 4. กิจกรรมเกี่ยวกับการเดินร่ำ 5. งานอดิเรก 6. กิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงละคร 7. กิจกรรมนอกสถานที่ 8. กิจกรรมที่พัฒนาทางด้านสติปัญญาและทางด้านภาษา (สุวิมล, 2547)

การใช้เวลาว่างของเด็กและเยาวชนถือว่าเป็นกิจกรรมการเล่นที่สำคัญที่เด็กได้รับการเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากกิจกรรมต่างๆ ที่เด็กสนใจ องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้ประกาศหลักปรัชญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนซึ่งมี

ใจความเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาว่าง (สายวสันต์, 2547 อ้างใน Cushman and Laidler, 1996; Zuzanek, 1996: 1) คือ

มาตราที่ 24 ทุกคนมีสิทธิที่จะพักผ่อนและใช้เวลาว่าง

มาตราที่ 27 ทุกคนมีสิทธิที่จะร่วมในกิจกรรมของชุมชนด้านวัฒนธรรม ศิลปะ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนผลประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนั้น

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นโรงเรียนหนึ่งให้ความสำคัญกับกิจกรรมการใช้เวลาว่าง ด้วยการจัดกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมทางด้านกีฬา ดนตรี และกิจกรรมสร้างสรรค์อื่นๆ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมเมื่อว่างจากการเรียนซึ่งการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนจะสัมฤทธิ์ผลมากน้อยหรือไม่ นั้น มีปัจจัยสำคัญ คือ การให้บริการการใช้เวลาว่าง สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมไปถึงความต้องการและความพึงพอใจของนักเรียนในการใช้บริการด้วย การตระหนักในเรื่องของการให้บริการใช้เวลาว่างถือเป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญอย่างยิ่ง หากโรงเรียนสามารถให้บริการการใช้เวลาว่างได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนแล้วจะสามารถทำให้ผู้เรียนนั้นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและเป็นบุคคลที่ทำประโยชน์ต่อประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อีกประการหนึ่ง ความต้องการการบริการการใช้เวลาว่างในสถานศึกษายังมีผู้ศึกษาจำนวนน้อยและยังขาดข้อมูลที่ชัดเจนในส่วนของการบริการการใช้เวลาว่างของนักเรียนว่าเป็นอย่างไร รวมไปถึงการดำเนินการ บริการการใช้เวลาว่างในโรงเรียนว่าตรงตามความต้องการและความพึงพอใจของนักเรียนหรือไม่ ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรผู้หนึ่งที่ปฏิบัติงานทางด้านการสอนทางด้านกีฬาในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความต้องการการบริการการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ทั้งนี้ข้อมูลจากการวิจัยที่ได้ จะเป็นแนวทางในการที่จะเสนอแนะแก้ไขปรับปรุงการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนเพราะเมื่อนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเองชอบแล้วก็จะเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเป็นการพัฒนาเยาวชนในระบบโรงเรียนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขการทราบถึงการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นจะช่วยให้ผู้ปกครองและคณาจารย์ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ข้อมูลพื้นฐานด้านการจัดกิจกรรมการใช้เวลาว่าง

รวมทั้งพัฒนากิจกรรมการบริการการใช้เวลาว่างเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ การพัฒนาที่
เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อช่วยส่งเสริมให้เด็กเจริญเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของ
ประเทศชาติต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 3 ด้าน ดังนี้

1. เพื่อศึกษารูปแบบและวิธีการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. เพื่อประเมินระดับความต้องการการให้บริการ การใช้เวลาว่างของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ทางด้าน เพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือน และระดับคะแนนเฉลี่ย เทอมต้นแต่ละชั้นปี ของนักเรียนที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมุ่งศึกษาถึงความต้องการการบริการการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นภารกิจรับผิดชอบของ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ที่ต้องหรือควรจัดให้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้น
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2549 จำนวนทั้งสิ้น 600 คน เป็นนักเรียนชาย 294 คน และนักเรียนหญิง 306 คน
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยเทอมต้นของแต่ละชั้นปี และเงินค่าใช้จ่าย โดยเฉลี่ยที่ได้รับในแต่ละเดือน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการการบริการการใช้เวลาว่าง

นิยามศัพท์

1. ความต้องการ หมายถึง ความประสงค์หรือความอยากของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เกี่ยวกับการจัดบริการการใช้เวลาว่างที่โรงเรียนจัดให้ในปัจจุบันและคาดหวังว่าจะให้มี
2. การใช้เวลาว่าง หมายถึง การกระทำกิจกรรมผ่อนคลายที่ใช้เวลานานอกจากการเรียน และภารกิจประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่ทางโรงเรียนจัดให้
3. การบริการการใช้เวลาว่าง หมายถึง กิจกรรมการใช้เวลาว่างและวิธีให้บริการที่ทางโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์จัดให้กับนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกเป็น ด้านการศึกษา ด้านกีฬา ด้านบันเทิง และทั่วไป
4. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2549
5. คะแนนเฉลี่ย หมายถึง ระดับของเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนเทอมต้นในแต่ละชั้นปี
6. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับเฉลี่ยต่อเดือน หมายถึง เงินที่ผู้ปกครองให้นักเรียนใช้จ่ายส่วนตัวในเรื่องต่างๆ ในแต่ละเดือนโดยเฉลี่ย

การตรวจเอกสาร

การศึกษาความต้องการการบริการการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมเนื้อหาจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความต้องการของคน
2. การใช้เวลาว่าง
3. การใช้เวลาว่างของวัยรุ่น
4. การให้บริการการใช้เวลาว่าง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความต้องการของคน

ความหมายของความต้องการ

นักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องความต้องการไว้ดังนี้

สุภาวดี (2528: 55) ได้กล่าวถึงความต้องการว่าเป็นลักษณะของการขาดดุลย์ ความต้องการจะมีมากขึ้นตามอายุและความสามารถ ถ้าไม่ได้สิ่งที่ต้องการก็จะเกิดอารมณ์ดังเคียกมีความคับข้องใจ แต่ถ้าได้ตรงตามความต้องการจะเบิกบานเป็นสุข

ฉวีวรรณ (2533: 50) ได้กล่าวถึงความต้องการด้านจิตวิทยา คือ แรงกระตุ้นภายในของคนและสัตว์ที่ทำให้แสดงพฤติกรรม ความต้องการเป็นสิ่งที่จำเป็นของชีวิตเพราะคนและสัตว์จะต้องแสดงพฤติกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการ ทั้งนี้เพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้อย่างมีความสุข

วินิจ (2543: 6) ได้ให้ความหมายของความต้องการว่า คือสิ่งที่อยากให้เป็นหรือปรารถนาอยากให้เกิดขึ้นตามเป้าหมายที่วางไว้

จากที่ได้กล่าวมาจะเห็นได้ว่ามนุษย์ทุกคน ย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานโดยแสดงออกมา

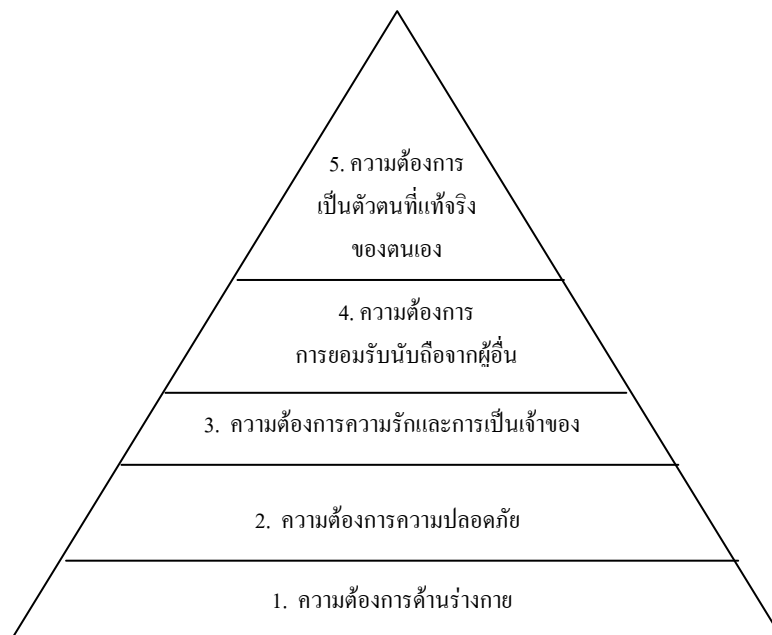
ในรูปพฤติกรรม ซึ่งเกิดจากแรงกระตุ้นภายในเป็นสิ่งสำคัญ ระดับความต้องการของมนุษย์มีส่วนช่วยในการที่จะสร้างสิ่งจูงใจอันมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการกระทำกิจกรรมต่างๆ ฉะนั้นเมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเองแล้วจะนำมาซึ่งประโยชน์ในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ และจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Hierarchy of Needs)

Maslow (1970 : 35-58) เป็นผู้วางรากฐานจิตวิทยามนุษยนิยม เขาได้พัฒนาทฤษฎีแรงจูงใจซึ่งมีอิทธิพลต่อระบบการศึกษาของอเมริกันเป็นอันมาก ทฤษฎีของเขามีพื้นฐานอยู่บนความคิดว่าการตอบสนองแรงขับเป็นหลักการเพียงอันเดียวที่มีความสำคัญที่สุดซึ่งอยู่เบื้องหลังพฤติกรรมของมนุษย์ มาสโลว์ ได้ตั้งสมมติฐานว่ามนุษย์มีความต้องการ ดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการ และความต้องการมีอยู่เสมอ ไม่มีที่สิ้นสุด
2. ความต้องการที่ได้รับการสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมต่อไป
ความต้องการที่ไม่ได้รับการสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม
3. ความต้องการของคนซ้ำซ้อนกัน บางทีความต้องการหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วยังไม่สิ้นสุดก็เกิดความต้องการด้านอื่นขึ้นอีก
4. ความต้องการของคนมีลักษณะเป็นลำดับขั้น ความสำคัญกล่าวคือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนอง

ภาพที่ 1 ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์โดย Maslow

ลำดับความต้องการพื้นฐานของ Maslow เรียกว่า Hierarchy of Needs มี 5 ลำดับขั้น ดังนี้

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการปัจจัย 4 เช่น ต้องการอาหารให้อิ่มท้อง เครื่องนุ่งห่มเพื่อป้องกันความร้อน หนาวและอุจาดตา ยารักษาโรคภัยไข้เจ็บ รวมทั้งที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันแดด ฝน ลม อากาศร้อน หนาว และสัตว์ร้าย ความต้องการเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคนจึงมีความต้องการพื้นฐานขั้นแรกที่มนุษย์ทุกคนต้องการบรรลุให้ได้ก่อน

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) หลังจากที่มนุษย์บรรลุความต้องการด้านร่างกาย ทำให้ชีวิตสามารถดำรงอยู่ในขั้นแรกแล้ว จะมีความต้องการด้านความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของตนเองเพิ่มขึ้นต่อไป เช่น หลังจกมนุษย์มีอาหารรับประทานจนอิ่มท้องแล้วได้เริ่มหันมาคำนึงถึงความปลอดภัยของอาหาร หรือสุขภาพ โดยหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องสารพิษที่ติดมากับอาหาร ซึ่งสารพิษเหล่านี้อาจสร้างความไม่ปลอดภัยให้กับชีวิตของเขา เป็นต้น

3. ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Belonging and love needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากการที่มีชีวิตอยู่รอดแล้ว มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแล้ว

มนุษย์จะเริ่มมองหาความรักจากผู้อื่น ต้องการที่จะเป็นเจ้าของสิ่งต่างๆ ที่ตนเองครอบครองอยู่ตลอดไป เช่น ต้องการให้พ่อแม่ พี่น้อง คนรัก รักเราและต้องการให้เขาเหล่านั้นรักเราคนเดียว ไม่ต้องการให้เขาเหล่านั้นไปรักคนอื่น โดยการแสดงความเป็นเจ้าของ เป็นต้น

4. ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น (Esteem needs) เป็นความต้องการอีกขั้นหนึ่ง หลังจากได้รับความต้องการทางร่างกาย ความปลอดภัย ความรักและเป็นเจ้าของแล้ว จะต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการได้รับเกียรติจากผู้อื่น เช่น ต้องการการเรียกขานจากบุคคลทั่วไปอย่างสุภาพ ให้ความเคารพนับถือตามควร ไม่ต้องการการกดขี่ข่มเหงจากผู้อื่น เนื่องจากทุกคนมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน

5. ความต้องการความเป็นตัวตนอันแท้จริงของตนเอง (Self – actualization needs) เป็นความต้องการขั้นสุดท้าย หลังจากที่ผ่านมาความต้องการความเป็นส่วนตัว เป็นตัวตนที่แท้จริงของตนเอง ลดความต้องการภายนอกลง หันมาต้องการสิ่งที่ตนเองมีและเป็นอยู่ ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์เช่นกัน แต่ความต้องการในขั้นนี้มักเกิดขึ้นได้ยาก เพราะต้องผ่านความต้องการในขั้นอื่น ๆ มาก่อนและต้องมีความเข้าใจในชีวิตเป็นอย่างดีด้วย

ทฤษฎีความต้องการของ Frederick Herzberg

Herzberg (อ้างใน ปิยะรัตน์, 2547: 12) แบ่งความต้องการของคนออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ความต้องการของคนที่จะหลีกเลี่ยงความไม่สบายต่าง ๆ และความเจ็บปวด (Animalistic Needs) สิ่งเหล่านี้เรียกว่า Hygiene factors
2. ต้องการที่จะเจริญเติบโตและพัฒนาทางด้านจิต ความต้องการนี้จะสัมพันธ์กับสาระของงาน เช่น ความสามารถ สิ่งเหล่านี้เป็นความต้องการที่เรียกว่า Motivators และ เมื่อเกิดขึ้นย่อมทำให้บุคคลนั้นเกิดความพึงพอใจ

ทฤษฎีของฟรอยด์ (Freud's Theory)

ทฤษฎีของฟรอยด์ (2525: 13 อ้างในวิภาพรรณ) มีสมมติฐานว่า ความต้องการของบุคคล มาจากจิตใต้สำนึกที่จะกดดันทางจิตใจ ให้แสดงออกทางพฤติกรรม ซึ่งอยู่ภายใต้จิตใต้สำนึกของ บุคคล และได้กล่าวถึงวัยรุ่นว่าเป็นวัยที่ยังมีสัญชาตญาณเดิมที่แข็งแรง ซึ่งกำลังต่อสู้กับความ รู้ ตัวตนตามเหตุผล ที่ยังอ่อนแออยู่ ลักษณะของวัยรุ่นคือ การเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางของความสนใจ ทั้งหมด เด็กวัยรุ่นจะสร้างความรู้สึกรักที่เป็นที่รักเป็นที่สนใจในขณะที่เดียวกันก็อาจจะอุทิศตน เพื่อส่วนรวมและสังคมเป็นอย่างมาก เด็กวัยนี้จะเห็นแก่ตัวมาก วัตถุนิยม และขณะเดียวกันจะเป็น คนที่มีอุดมการณ์ เป็นคนที่มีคุณธรรมสูง ขณะที่วันรุ่งขึ้นลักษณะต่างๆนี้จะเปลี่ยนไป เช่นกลายเป็น คนหยาบซ่า ไม่มีสัมมาคารวะ มองโลกในแง่ร้าย เป็นต้น

การใช้เวลาว่าง

Dumazedier (1974: 37) ได้ให้ความหมายของการใช้เวลาว่าง ดังนี้

1. เวลาว่างเป็นสิทธิของบุคคล เป็นหน้าที่ขององค์กรที่จะจัดให้กับบุคคล
2. เวลาว่างเป็นรูปแบบของพฤติกรรม เวลาว่างจะอยู่ในทุกๆกิจกรรม เช่น การเรียน การ เล่น การทำงาน แล้วทุกๆกิจกรรมจะนำไปสู่การมีเวลาว่าง
3. เวลาที่อิสระที่บุคคลจะเลือกกิจกรรมเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน
4. เวลาว่างจะมีความสัมพันธ์กับงาน

Godbey and Parker (1973: 180-181) ได้ให้ความหมายและคำจำกัดความของการใช้เวลา ว่างว่า เวลาว่างเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่บุคคลจะใช้เวลาว่างเพื่อตนเองหลังจากทำงานประจำหรือจาก กิจกรรมที่ถูกบังคับต่างๆ นอกจากนี้การใช้เวลาว่างยังเป็นการต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ และ การที่บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมทางด้านนันทนาการเช่น กิจกรรมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา ศิลปะ วิทยาศาสตร์ และธรรมชาติต่างจะส่งผลให้บุคคลที่เข้าร่วมเกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลาย ความตึงเครียด มีโอกาสที่จะแสดงความสามารถพิเศษและอิสระ ซึ่งเป็นสิ่งความต้องการของมนุษย์ ในสังคม

Kleiber *et al.* (1992) ให้ ความหมายของการใช้เวลาว่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ การพักผ่อน การเป็นอิสระของตัวเอง การเลือกได้อย่างอิสระ ความสนุกสนาน และการทำกิจกรรม พบว่าการใช้เวลาว่างของวัยรุ่น มีส่วนของความรู้สึกแสวงหาสิ่งท้าทายด้วย ซึ่งแตกต่างจากความรู้สึกของการใช้เวลาว่างของผู้ใหญ่ที่จะรู้สึกผ่อนคลายจากหน้าที่การงาน นอกเหนือจากความสนุกสนาน ความรู้สึกเป็นอิสระ

Kraus (2001: 32-37) กล่าวถึงเวลาว่าง ว่าเป็นส่วนหนึ่งของเวลาที่บุคคลพึงมีไม่เกี่ยวข้องกับการทำงานหรือมีการบังคับ มีอิสระในการเลือกทำให้รู้สึกผ่อนคลาย สนุกสนานเพลิดเพลิน เวลาว่างสามารถแบ่งออกได้เป็น 6 มุมมอง ได้แก่

1. เวลาที่ไม่มีการบังคับ เป็นเวลาอิสระจากการเรียน หรือการทำงาน
2. เป็นกิจกรรม
3. มีความต้องการที่ชัดเจนทางจิตใจ
4. เป็นสัญลักษณ์ของชนชั้นทางสังคม
5. เป็นระดับขั้นของเป้าหมายไปสู่อิสรภาพ
6. มีความสัมพันธ์กับงาน

Singers (1996: 248) ได้กล่าวถึงการใช้เวลาว่างว่า เป็นการกระทำที่ขึ้นอยู่กับตัวบุคคล ความเข้าใจและสภาพแวดล้อม การใช้เวลาว่างไม่ใช่การกระทำและประสบการณ์เฉพาะตัว แต่การใช้เวลาว่างหมายถึงการมีส่วนร่วมทางสังคม การพัฒนาชุมชน การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น เพราะการใช้เวลาว่างสามารถใช้ได้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและรวมไปถึงการใช้ในบ้าน การใช้เวลาว่างจึงมีความหมายรวมถึงตัวเองและส่งผลถึงสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง

คาร์นิชี (2546: 64) ได้กล่าวถึงความหมายของการใช้เวลาว่าง ว่าหมายถึง เวลาที่อิสระหลังจากการทำงานประจำหรือธุรกิจซึ่งบุคคลจะใช้เวลาว่างนั้นประกอบกิจกรรมตามความพอใจของตนและเวลาที่เป็นอิสระจากกิจกรรมที่จำเป็นอื่นๆทั้งหมด เช่น ว่างจากการทำงานประจำ เวลาหลับนอน และเวลาที่ประกอบกิจวัตรประจำวัน กล่าวอีกนัยหนึ่งการใช้เวลาว่างคือ

1. สัดส่วนของเวลาที่บุคคลไม่ได้ใช้เวลาในการทำงาน
2. การเลือกอย่างอิสระไม่ว่าจะทำงานหรือไม่ทำงาน เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมเวลาว่างใน

รูปแบบต่างๆ ที่จะส่งเสริมความต้องการของบุคคลเพื่อให้คุณค่าทางจิตใจ ผ่อนคลายความตึงเครียด เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และความพึงพอใจ

3. จุดประสงค์ของการใช้เวลาว่าง คือ เพื่อให้คนได้มีโอกาสใช้สติปัญญาพิจารณาถึงความสนใจของตน

สุวิมล (2540: 93) ได้กล่าวถึงการใช้เวลาว่างว่า เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติในยามว่าง เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน พักผ่อนจากความตึงเครียดและเกิดความพึงพอใจในตนเอง การใช้เวลาว่างการพักผ่อน งานอดิเรกเป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ความสนใจในการที่จะได้รับประสบการณ์ที่พึงพอใจและให้ความสนุกสนานแก่ตน

สมบัติ (2535: 28) กล่าวถึงคำว่า เวลาว่าง (Leisure) ว่ามาจากภาษาละตินคือ Licere แปลว่าการได้รับอนุญาต อีสาระจากงานหรือหน้าที่ นอกเหนือจากงานประจำมีอิสระที่จะทำอะไรตามใจปรารถนา ดังนั้นเวลาว่างจึงหมายถึง เวลาที่ไม่ได้ทำงาน เวลาอิสระ เวลาที่กระทำกิจกรรมและวิถีชีวิต

ดังนั้น การใช้เวลาว่างจึงหมายถึง เวลาที่เป็นอิสระจากการทำงานของแต่ละบุคคลและจะใช้เวลาว่างนี้เพื่อตนเองหลังจากการทำงานหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ถูกบังคับตนเอง การใช้เวลาว่างเป็นการพักผ่อน งานอดิเรกเป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ความสนใจในการที่จะได้รับประสบการณ์ที่พึงพอใจและให้ความสนุกสนานแก่ตน และการใช้เวลาว่างนี้ยังเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่ส่งผลให้เกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียด

ทฤษฎีการใช้เวลาว่าง

Kelly (อ้างใน Russell, 1996: 84) ได้กล่าวถึงการใช้เวลาว่างเป็นกิจกรรมที่สามารถเลือกได้อย่างอิสระและเกิดความพึงพอใจ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. การใช้เวลาว่างแบบไม่มีเงื่อนไข (Unconditional Leisure) เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ถูกเลือกมากระทำในเวลาว่างจากงานและเกิดมาจากความพึงพอใจ เช่น กิจกรรมที่แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ เช่น การเล่นดนตรี การวาดภาพ

2. การใช้เวลาว่างแบบการทดแทน (Recuperative Leisure) เป็นกิจกรรมที่เสริมการสูญเสียอะไรบางอย่างไปและต้องการชดเชย เช่น หลังจากการทำงานหนักก็ต้องการที่จะพักผ่อนหรือผ่อนคลายความตึงเครียด

3. การใช้เวลาว่างแบบความสัมพันธ์ (Relational Leisure) เป็นกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น กิจกรรมกลุ่ม หรือการไปเที่ยวไปเพื่อน

4. การใช้เวลาว่างแบบกำหนดบทบาท (Role-Determined Leisure) เป็นกิจกรรมที่สร้างความพึงพอใจให้กับบุคคลอื่น เช่น การจัดงานให้แก่ลูกจ้างที่มีผลงานดี

Kelly (1996, 415-432) ได้เสนอทฤษฎี “Dialectical “ หรือ ทฤษฎีเชิงตรรกวิทยา โดยได้แบ่งออกเป็น 8 ทฤษฎี ดังนี้

1. ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นทันทีทันใด (Immediate Experience) คือสิ่งที่ได้รับการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างแล้วเกิดความซาบซึ้ง เกิดการสะสมประสบการณ์

2. การกระทำที่ยั่งยืน (Existential Action) คือการตัดสินใจที่จะกระทำหรือเข้าร่วม

3. ทฤษฎีการพัฒนาคตนเอง (Development Theory) คือการเรียนรู้และพัฒนาในระดับความสนใจหรือทักษะใหม่ๆ

4. ทฤษฎีความมีเอกลักษณ์ทางสังคม (Social Identity Theory) คือการพัฒนาคตนเองให้มีความโดดเด่นทางด้านสังคม มุ่งเน้นที่ตนเองเป็นสำคัญ

5. ทฤษฎีการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction Theory) คือการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม มีการติดต่อสื่อสาร และมีการกระทำร่วมกับผู้อื่น

6. ทฤษฎีเกี่ยวกับสถาบัน (Institution Theory) คือเป็นการใช้เวลาว่างทางสังคมที่มีวัฒนธรรม มีการเรียนรู้จากผู้อื่น

7. ทฤษฎีความขัดแย้ง (Conflict Theory) คือความขัดแย้งจากตัวแบบทางสังคมที่แตกต่างกันออกไป เป็นการใช้เวลาว่างทางเศรษฐกิจและมีผลกำไรเบื้องต้นในทางเศรษฐกิจ

8. ทฤษฎีความเป็นมนุษย์ (Humanist Theory) คือการใช้เวลาว่างเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์และเป็นองค์ประกอบของการพัฒนามนุษย์เพื่อที่จะนำไปสู่ความมีศักยภาพ

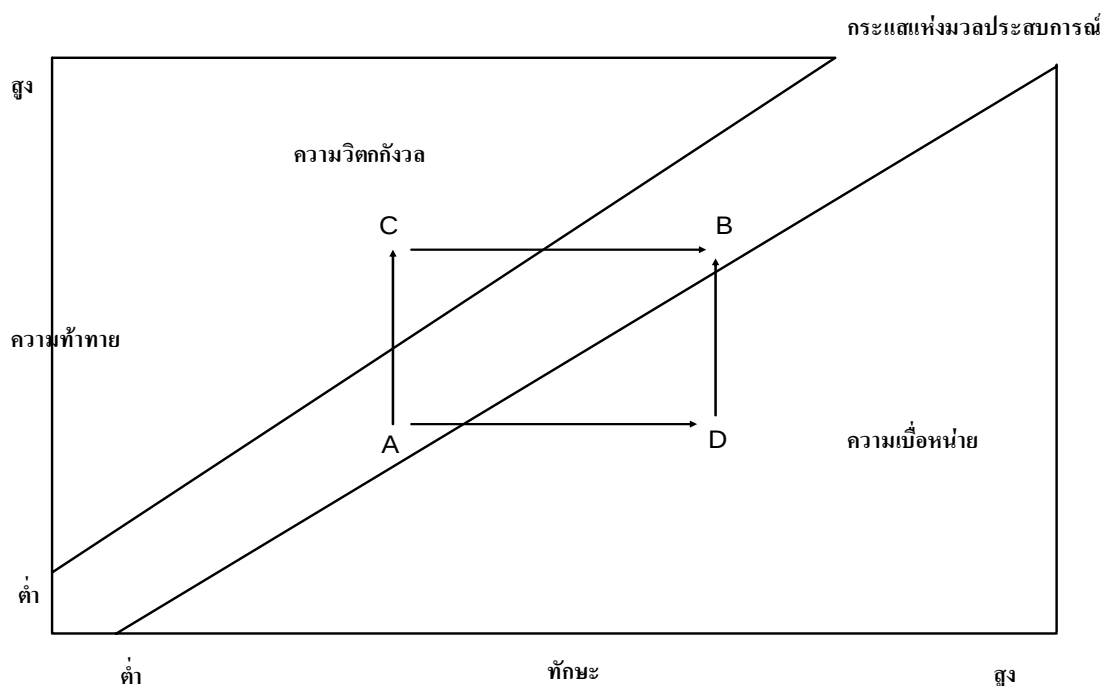
Standley and Miller (1973: 110) กล่าวถึงทฤษฎี Tripartite และได้แบ่งลักษณะของการใช้เวลาว่างออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. การบันเทิง (Entertainment) เพื่อพ้นจากความเบื่อหน่าย
2. การพักผ่อน (Relaxation) พ้นคื่นจากความเมื่อยล้า
3. การพัฒนาตนเอง (Personal Development) หรือการใช้เวลาว่างอย่างสร้างสรรค์

Williams (1969: 143) ได้เสนอ ทฤษฎีความคุ้นเคย (The Familiarity Theory) กล่าวถึง ประสบการณ์ในวัยเด็กจะส่งผลถึงการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างในปัจจุบัน ทฤษฎีความคุ้นเคยนี้จะช่วยค้นหารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและเป็นเครื่องมือที่ดีที่จะช่วยทำนายพฤติกรรม

Csikszentmihalyi (Russell, 1996: 93-94) ได้เสนอ ทฤษฎี Flow ของ เป็นการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความท้าทายกับทักษะของผู้เข้าร่วม กล่าวคือ

1. เมื่อผู้เข้าร่วมมีทักษะที่สูงและต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่มีความท้าทายสูงก็จะเกิดการเรียนรู้ที่ดีและเกิดกระแสแห่งมวลประสบการณ์
2. เมื่อผู้เข้าร่วมมีทักษะที่สูงและต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่มีความท้าทายต่ำก็จะเกิดความเบื่อหน่าย จำเจ ไม่เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ไม่เกิดกระแสแห่งมวลประสบการณ์
3. เมื่อผู้เข้าร่วมมีทักษะที่ต่ำและต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่มีความท้าทายสูงก็จะเกิดความวิตกกังวลสูง

ภาพที่ 2 ลักษณะของทฤษฎี Flow โดย Csikszentmihalyi เป็นการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความท้าทายกับทักษะของผู้เข้าร่วม

ที่มา: Russell (1996: 93-94)

Neulinger (อ้างใน Russell, 1996: 88-90) ได้พัฒนาทฤษฎีการใช้เวลาว่างและไม่ใช้เวลาว่าง ซึ่งเป็นลักษณะของการกำหนดคุณลักษณะของแต่ละบุคคล สามารถจำแนกออกได้เป็น 6 ประเภท ดังนี้

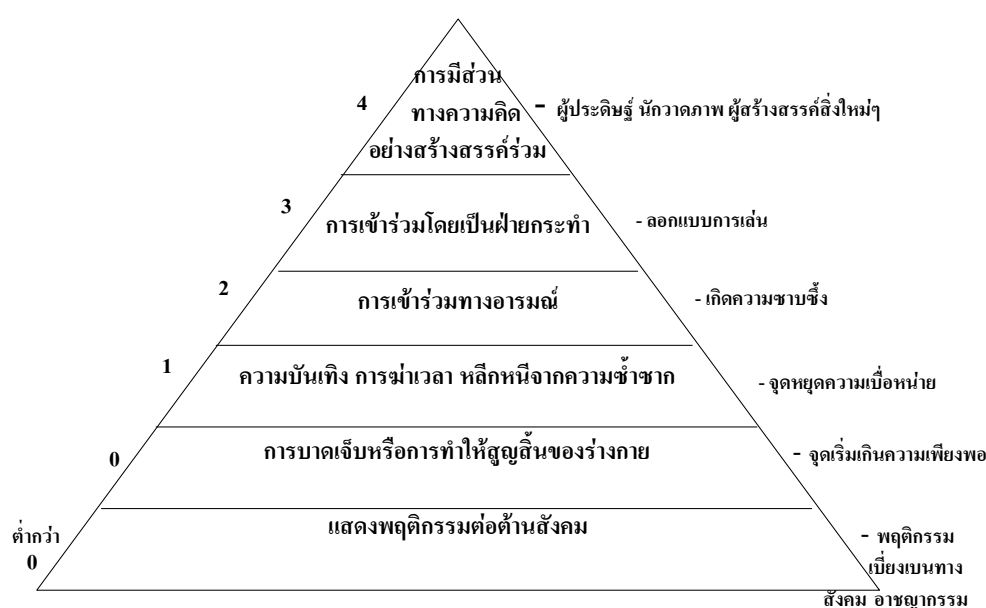
1. เวลาว่างที่แท้จริง (Pure Leisure) คือ กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ถูกเลือกเป็นกิจกรรมที่กระทำในเวลาว่างที่มาจากความพึงพอใจที่จะกระทำ
2. การทำงานในเวลาว่าง (Leisure - Work) คือ การใช้เวลาว่างที่สามารถประยุกต์ในการทำงาน
3. งานในเวลาว่าง (Leisure - Job) คือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยที่ไม่มีการบังคับ

4. การทำงานอย่างแท้จริง (Pure Job) คือ การที่ไม่สามารถใช้เวลาว่างได้เนื่องจากข้อจำกัดภายใน

5. งานที่ต้องทำ (Work Job) คือ กิจกรรมที่มีข้อจำกัดแต่จะมีรางวัลเป็นสิ่งตอบแทน

6. งานที่แท้จริง (Pure Job) คือ กิจกรรมที่เกิดขึ้นโดยความจำเป็น และเกิดขึ้นภายใต้ข้อจำกัด

Nash (อ้างใน Godbey and Parker, 1976: 178) ได้กล่าวถึง รูปแบบการใช้เวลาว่างของมนุษย์ โดยมีรูปแบบ ดังนี้

ภาพที่ 3 แนวคิดของ Nash ในระดับการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ที่มา: Cordes and Ibrahim (1999: 5)

สุวิมล (2547: 16) ได้กล่าวถึงทฤษฎีที่อธิบายการใช้เวลาว่างว่ามีความเกี่ยวข้องกับมุมมองในการใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งประกอบด้วย

1. ทฤษฎีความคุ้นเคย (The Familiarity Theory) เป็นการสังเกตพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของมนุษย์ว่า มีกิจกรรมประจำวันที่ซ้ำๆและการกระทำที่ซ้ำๆ จำเอนาเบื้อในการใช้เวลาว่างและจะนำมาซึ่งการใช้ชีวิตที่จำเจเกิดความเบื่อหน่ายในชีวิต นำมาซึ่งปัญหาสุขภาพทางกายและจิตใจไม่ดีเหมือนบุคคลที่มีการเวลาว่างที่หลากหลายเพราะการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างที่หลากหลายจะนำมาซึ่งประสบการณ์ใหม่ๆและความพึงพอใจในการใช้เวลาว่าง

2. ทฤษฎีการชดเชย (The Compensatory Theory) เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดความสมดุลกับการทำงาน เมื่อมนุษย์มีการใช้เวลาในการทำงานมนุษย์ก็จะใช้เวลาว่างจากการทำงานเพื่อการพักผ่อน ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงาน เพื่อให้ร่างกายฟื้นคืนจากความเมื่อยล้า และมีความพร้อมในการที่จะกลับมาทำงานได้อีกครั้ง

3. ทฤษฎีการกระจาย (The Spillover Leisure Theory) เป็นการกระจายกิจกรรมในการดำเนินชีวิตในสิ่งที่เกิดประสบการณ์ในการใช้เวลาว่างใหม่ๆ ซึ่งเป็นการปรับพฤติกรรมและวิถีชีวิตการดำเนินชีวิตให้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น โดยการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ทฤษฎีนี้สามารถอธิบายการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของมนุษย์ที่จำเอนาเบื้อ ให้เป็นพฤติกรรมที่มีประโยชน์เกิดความเพลิดเพลิน และความสุขในการใช้เวลาว่าง มีการกระจายการใช้เวลาว่างในช่วงต่างๆในการประกอบกิจกรรม เช่น การเล่นกีฬา การไปเข้าร่วมกิจกรรมช่วยเหลือสังคม การอ่านหนังสือ และอื่นๆ ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนการกระจายพฤติกรรมจากที่เคยมีพฤติกรรมที่จี้เกียจ การอยู่เฉยๆ โดยที่ไม่ทำอะไรเลย เป็นต้น

ประโยชน์ของการใช้เวลาว่าง

Sivan and Ruskin (2000: 112) ได้แบ่งประโยชน์ของการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างออกเป็น 5 ข้อ ดังนี้

1. มีความสร้างสรรค์และสนับสนุนสิ่งแวดล้อม เป็นโปรแกรมที่บูรณาการ ทำให้ผู้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม ทำให้เกิดความสัมฤทธิ์ผล

2. เป็นการค้นหาตัวเองและผู้อื่น มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อื่นและเป็นโอกาสในการเรียนรู้
ต่อสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ

3. เป็นการพัฒนาคุณค่าและทัศนคติ ทำให้ซาบซึ้งต่อกิจกรรมการใช้เวลาว่าง

4. เพิ่มทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทางสังคม

5. ช่วยขจัดความกลัวและทำให้เข้าใจตัวเอง

กุลยา (อ้างถึงใน สุวิมล, 2547) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้เวลาว่าง 5 ข้อ ดังนี้

1. กิจกรรมที่ชอบและทำเป็นประจำ โดยไม่เกี่ยวกับหน้าที่การทำงาน ครอบครัวหรือสังคม
ตามปกติ

2. การใช้เวลาว่างเสรีโดยไม่เกี่ยวพันกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องด้วยหน้าที่การงานใดๆ

3. การใช้เวลาสร้างสภาวะจิตที่รู้สึกดีรู้สึกอิสระมีจิตใจสงบอาจเป็นระยะเวลาสั้นๆ ก็ได้

4. การกระทำที่มีคุณภาพที่ผู้นั้นกระทำแล้วเกิดความผ่อนคลายในจิตใจ ไม่ว่าการกระทำนั้น
จะเกี่ยวข้องกับตนเอง ผู้อื่นหรือสังคม

5. มิติหนึ่งของชีวิตที่เกิดขึ้นโดยรวมรวมจากการกระทำของตนแล้วไปมีส่วนขยายความ
หรือเชื่อมสานสายใยชีวิตให้สร้างสรรค์

การใช้เวลาว่างมีประโยชน์ต่อร่างกาย จิตใจและคุณภาพชีวิต ในเด็กการใช้เวลาว่างเป็น
การสนองตอบความต้องการของร่างกายและจิตใจซึ่ง ความต้องการเป็นพื้นฐานทางด้านร่างกาย
และด้านจิตใจของมนุษย์ ถ้าเด็กไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการจากสังคมอย่างเพียงพอแล้ว
ก็จะทำให้เกิดสภาวะความตึงเครียดไม่สามารถ ปรับตนเองให้เข้ากับสังคมได้ ซึ่งถ้าเด็กได้รับการ
ตอบสนองความต้องการอย่างเพียงพอก็จะทำให้เด็กสามารถลดภาวะความตึงเครียด และสามารถ
ปรับตนได้ในสังคม (กาญจนา, 2519: 1)

Shivers (อ้างใน อักษรารักษ์, 2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเวลาว่างว่า เป็นทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุดของคนเรา ดังนั้นคนเราจึงควรใช้เวลาที่มีอยู่ให้คุ้มค่าและใช้อย่างระมัดระวัง โดยใช้เวลาที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดมากที่สุด เวลาเป็นสิ่งที่มีความมากกว่าเงิน เนื่องจาก

1. เวลาขึ้นอยู่กับจำกัด
2. เวลาไม่สามารถซื้อเพิ่มเติมได้ด้วยเงินทอง
3. เวลาไม่สามารถเก็บออมและนำกลับมาใช้ใหม่ได้
4. ไม่มีใครที่จะทำให้เวลาเพิ่มขึ้นได้

การเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

Tillman (อ้างถึงใน Veal, 2002: 31) ได้แยกความต้องการการใช้เวลาว่างไว้ 10 ประเภท ดังนี้

1. ความรู้สึ้อยากผ่อนคลาย
2. ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม กลุ่มเพื่อน
3. ต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับชีวิต เช่นการผจญภัย
4. ต้องการการให้บริการกับผู้อื่น
5. ต้องการ ความมีอำนาจ
6. ต้องการ กิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกาย
7. ต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
8. ต้องการการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม
9. ต้องการมี กิจกรรมที่สร้างสรรค์
10. ต้องการกิจกรรมที่เกี่ยวกับจิตใจ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจ

Kaplan (1975: 27-28) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง โดยแบ่งเป็น 3 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน (Internal factors) เป็นปัจจัยที่เกิดจากแรงจูงใจและความรู้สึกภายในจิตใจ เช่น ความพึงพอใจ ทัศนคติ เป็นต้น

2. ปัจจัยภายนอก (External factor) เป็นปัจจัยทางกายภาพที่สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

เพศ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงพฤติกรรมที่แตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง ซึ่งทั้งสองเพศนี้ จะมีความต้องการทางด้านการใช้เวลาว่างที่แตกต่างกัน

อายุ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจการใช้เวลาว่างที่จะปรับเปลี่ยนไปตามอายุที่เพิ่มมากขึ้นตามความต้องการ

Torkildsen (1983: 225) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ซึ่งมีอยู่ 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ฐานะส่วนตัว และทรัพย์สินสมบัติ ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ อาชีพและการทำงาน รายได้ ยานพาหนะ หน้าที่ สิ่งแวดล้อมทางสังคม และบทบาททางสังคม ปัจจัยทางด้านโอกาส ได้แก่ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก การให้บริการต่างๆ และการคมนาคมขนส่ง

Russell (1996: 74) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ดังนี้ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา ความเชื่อ ที่อยู่อาศัย ครอบครัว เพื่อน การคมนาคม และอัตราการเกิดสงครามและอาชญากรรม

สรุปจะเห็นได้ว่าการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างมีปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้อง ประกอบด้วยอายุ เพศ ระดับการศึกษา และรายได้

อุปสรรคที่ขัดขวางการใช้เวลาว่าง

Ellis and Rademacher (อ้างถึงใน Edginton et al., 1995: 22) ได้จำแนกอุปสรรคในการใช้เวลาว่างว่า เป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคขัดขวางหรือข้อจำกัดของแต่ละบุคคล เช่น ความถี่ ความหนัก ช่วงเวลาที่ต่อเนื่องหรือคุณภาพของการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นอุปสรรคที่ขัดขวางการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของแต่ละบุคคล

Edginton et al., (1995: 24-26) ได้จำแนกอุปสรรคในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างออกเป็น 10 ประเภท ดังนี้

1. อุปสรรคทางด้านทัศนคติ เป็นอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับสภาวะทางจิตของแต่ละบุคคล
2. อุปสรรคทางการติดต่อสื่อสาร เป็นอุปสรรคที่เกี่ยวกับความต้องการของบุคคลเป็นพื้นฐานการตัดสินใจ
3. อุปสรรคทางด้านความสมดุล เป็นอุปสรรคที่เกิดขึ้นของแต่ละบุคคลที่ไม่สมดุลระหว่างการทำงานและการใช้เวลาว่าง
4. อุปสรรคทางด้านเวลา เป็นความไม่เข้าใจในเรื่องของเวลาในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง
5. อุปสรรคทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งถือว่าเป็นอุปสรรคในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและสถานะทางสังคม
6. อุปสรรคทางด้านเศรษฐกิจ เป็นอุปสรรคที่มีความสำคัญมากเพราะเป็นเรื่องของการขาดเงินในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง
7. อุปสรรคทางด้านสุขภาพ เป็นอุปสรรคทางด้านความสามารถทางอารมณ์และทางสุขภาพของแต่ละบุคคล
8. อุปสรรคทางด้านประสบการณ์ เป็นอุปสรรคเกี่ยวกับประสบการณ์การใช้เวลาว่างของบุคคลตั้งแต่เกิดจนตาย
9. อุปสรรคทางด้านคุณค่าและทักษะการใช้เวลาว่าง เป็นอุปสรรคในเรื่องของการขาดความรู้และทักษะในการใช้เวลาว่างกระทำกิจกรรม
10. อุปสรรคทางด้านสภาพแวดล้อม อุปสรรคที่ขัดขวางของแต่ละบุคคลจากสิทธิที่จะเข้าไปใช้เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก โครงสร้าง หรือทรัพยากรเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างอื่นๆ

สุวิมล (2540: 126) กล่าวถึงอุปสรรคที่ขัดขวางการเข้าร่วมในการใช้บริการ การใช้เวลาว่าง ดังนี้

1. อุปสรรคของแต่ละบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วย อายุ วิถีชีวิต เพศ สภาพจิตใจ ความเป็นอิสระในการตัดสินใจ โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม ทักษะและแรงจูงใจ ความสนใจในการเข้าร่วม ทักษะทางด้านร่างกาย จิตใจ และทางสังคม ซึ่งเป็นอุปสรรคในการที่จะประกอบกิจกรรมในการใช้บริการการใช้เวลาว่างของแต่ละบุคคล

2. อุปสรรคทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ การเดินทาง การขนส่ง การสื่อสาร สภาพแวดล้อมของสังคมและที่อยู่อาศัย กลุ่มของเพื่อน กฎระเบียบภายในสังคม ปัจจัยการใช้เวลาว่างของมวลชน การศึกษา ปัจจัยที่ได้รับความนิยม ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม

3. ปัจจัยที่ทำให้เกิดโอกาสในการเข้าร่วมการให้บริการ แหล่งทรัพยากรการให้บริการการใช้เวลาว่าง รูปแบบและคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก ความพึงพอใจโอกาสของการเข้าร่วมการบริการกิจกรรมนันทนาการ สถานที่ กิจกรรมที่หลากหลาย การเดินทางและการขนส่ง การจัดโปรแกรม การส่งเสริมการตลาด การบริหารองค์กรและผู้ให้บริการนโยบายของสังคม

สุวิมล (2547) ได้แบ่งอุปสรรคในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างออกเป็น 10 ด้าน คือ ด้านการเงิน ด้านเงื่อนไขทางด้านร่างกาย ด้านเพื่อนในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ด้านความสนใจ ด้านเวลา ด้านความปลอดภัย ด้านสถานภาพ ด้านทักษะ ด้านความรู้ต่างๆ และด้านยานพาหนะ

กิจกรรมการใช้เวลาว่าง

Torkildsen (1992: 90) กล่าวว่ากิจกรรมการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเป็นสิ่งที่ไม่ได้มีการกำหนดไว้อย่างตายตัวหรือสามารถกำหนดไว้ล่วงหน้าได้ สำหรับแต่ละบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เนื่องจากรูปแบบการใช้เวลาว่างเกิดขึ้นจากแนวทางการดำเนินชีวิตประจำวัน

Robert (อ้างถึงใน Kelly, 1996: 26) ได้แบ่งกิจกรรมการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทสร้างสรรค์ (Creative) ได้แก่
 - 1.1 การใช้เวลาวางภายในบ้าน เช่น การดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสาร
 - 1.2 การใช้เวลาวางนอกบ้าน เช่น การชมภาพยนตร์ ห้างสรรพสินค้า เรียนหนังสือ
2. ประเภทการท่องเที่ยว (Tourism) ได้แก่
 - 2.1 การใช้เวลาวางร่วมกัน เช่น การไปค่ายพักแรม การพักในโรงแรม การเล่นเรือ
 - 2.2 การใช้เวลาวางแบบดึงดูด เช่น การเข้าชมธรรมชาติ ไปเที่ยวสวนสนุก ธรรมชาติ
 - 2.3 การใช้เวลาวางแบบมีการประชาสัมพันธ์ เช่น บริษัททัวร์ การเดินทาง
3. ประเภทกีฬา (Sport) ได้แก่การออกกำลังกาย และการเข้าชมกีฬา
4. ประเภทการใช้เวลาวางและทางสังคม (Leisure & Socializing) ได้แก่ การเดินรา การช้อปปิ้ง การสังสรรค์ (การดื่ม) สุขภาพและความงาม เป็นต้น

Parker (1981: 223: 231) ได้แบ่งกิจกรรมการเข้าร่วมการใช้เวลาวางออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบขยาย คือ รูปแบบที่เป็นสถานการณ์ระหว่างการทำงานและกิจกรรมการใช้เวลาวางในชีวิตที่คล้ายคลึงกัน มีส่วนเกี่ยวข้องกัน ไม่มีขีดจำกัดและสามารถนำมาเชื่อมโยงกันได้
2. รูปแบบตรงกันข้าม คือ รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างงานกับกิจกรรมการใช้เวลาวางที่เป็นไปในทิศทางที่ตรงข้ามกัน มีความขัดแย้งทางด้านเวลา
3. รูปแบบกึ่งกลาง คือ รูปแบบที่งานและการใช้เวลาว่างมีการเชื่อมต่อกันอย่างชัดเจน

Edginton *et al.* (1995: 175) ได้จำแนกกิจกรรมการใช้เวลาวางออกเป็น 11 รูปแบบ ประกอบด้วย

1. กีฬา

2. การใช้เวลาวางนอกลานที่
3. หัตถกรรม
4. ศิลปะการแสดง
5. ศิลปะแบบใหม่ (เกี่ยวกับเทคโนโลยี)
6. การเดินทางและการท่องเที่ยว
7. การอ่านวรรณกรรม
8. งานอดิเรก
9. การใช้เวลาวางทางสังคม
10. การบริการ
11. อาสาสมัคร

ดังนี้

สมบัติ (2544: 103-124) ได้แบ่งกิจกรรมกิจกรรมนันทนาการออกเป็น 15 หมวดใหญ่ๆ

1. กิจกรรมประเภทเกมส์ กีฬา
2. ประเภทศิลปะและหัตถกรรม
3. กิจกรรมการละคร
4. ประเภทการเดินร่ำและกิจกรรมเข้าจังหวะ
5. กิจกรรมงานอดิเรก
6. กิจกรรมการดนตรีและการร้องเพลง
7. กิจกรรมกลางแจ้ง
8. กิจกรรมทางสังคม
9. กิจกรรมพิเศษ
10. กิจกรรมการพูด การอ่าน การเขียน
11. กิจกรรมการบริการอาสาสมัคร
12. กิจกรรมการท่องเที่ยวและทัศนศึกษา
13. กิจกรรมประเภทกลุ่มสัมพันธ์ มนุษย์สัมพันธ์
14. กิจกรรมพัฒนาจิตและความสงบสุข
15. กิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ

สุวิมล (2547: 7) ได้จำแนกกิจกรรมนันทนาการเป็น 8 ประเภท ได้แก่

1. ศิลปะและหัตถกรรม
2. กิจกรรมเกมส์ กีฬา
3. กิจกรรมทางด้านดนตรี
4. กิจกรรมเกี่ยวกับการเดินป่า
5. งานอดิเรก
6. กิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงละคร
7. กิจกรรมนอกสถานที่
8. กิจกรรมที่พัฒนาทางด้านสติปัญญาและทางด้านภาษา

เวลาว่างเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย การใช้เวลาว่าง เกิดจากความรู้สึกผ่อนคลายและเมื่อเข้าร่วมแล้วเกิดความสุข ความรู้สึกสนุกสนาน มีอิสระในการเลือกที่จะเข้าร่วมกระทำกิจกรรมต่างๆที่พึงพอใจ และเกิดจากแรงจูงใจภายในและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ไม่ผิดศีลธรรมและกฎหมาย จากความหมายของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์จะเห็นได้ว่า กิจกรรมการใช้เวลาว่างจะเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาและฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและการใช้ชีวิตในสังคม ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้เสมอจากกิจกรรมที่เลือกกระทำเพื่อเสริมสร้างความสุขและผ่อนคลายความตึงเครียด

การนำทฤษฎีความเครียดของ Selye มาปรับใช้กับการให้บริการใช้เวลาว่างโดยมี 3 สถานะขั้นซึ่งแต่ละสถานะเรียกว่า G.A.S (General Adaptation Syndrome) มี 3 ขั้น ดังนี้ (อ้างใน สุวิมล, 2547)

1. ขั้นประหลาดใจ เป็นขั้นตอนที่มนุษย์นั้นมีความต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างหรือการให้บริการใช้เวลาว่างอื่นๆ เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงกิจกรรมจากเดิมที่เคยกระทำอยู่ในปัจจุบัน
2. ขั้นต่อต้าน เป็นขั้นตอนที่มนุษย์ได้เข้าร่วมกิจกรรมกิจกรรมการใช้เวลาว่างหรือการให้บริการใช้เวลาว่างอื่นๆ ทั้งนี้มนุษย์จะเกิดความรู้สึกขึ้นมาว่าชอบหรือไม่ชอบพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ ซึ่งทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของการจัดกิจกรรม และการบริการ เช่น สถานที่

บรรยากาศ ลักษณะกิจกรรม และสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการใช้เวลาว่างเป็นต้น

3. ชั้นเมื่อยล้า เป็นขั้นตอนที่ผู้มาใช้บริการใช้เวลาว่างมีความต้องการที่จะเปลี่ยนกิจกรรมที่กระทำอยู่ไปสู่กิจกรรมใหม่เพื่อเป็นการลดความจำเจและเพิ่มประสบการณ์ความท้าทายในการเข้าร่วม เป็นต้น

Allen (1983: 172) ได้มีการนำทฤษฎีความเครียดของ Selye มาปรับใช้เพื่อเสริมสร้างการใช้เวลาว่างให้เกิดความพึงพอใจในตนเองและสังคม

จากตารางที่เป็นการเปรียบเทียบการผ่อนคลายความเครียด โดยการใช้เวลาว่างในทัศนคติรูปแบบ B จะเป็นการใช้เวลาว่างอย่างถูกต้องและมีความซาบซึ้งมากกว่าในการใช้เวลาว่างในทัศนคติรูปแบบ A

Type A	Type B
1. ความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการคลายเครียด	1. เกิดความรู้สึกซาบซึ้งในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเพื่อการผ่อนคลายความเครียด
2. เกิดความลังเลใจในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	2. มีความมั่นใจไม่ลังเลในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง
3. เข้าร่วมกิจกรรมหลายอย่างในเวลาเดียวกัน	3. ทำกิจกรรมทีละอย่าง
4. พักผ่อนไม่เพียงพอ	4. มีความอดทนต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่าง
5. ลืมเหลวในการใช้เวลาว่าง	5. มีความสนใจในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ภาพที่ 4 ความตรงกันข้ามของพฤติกรรมที่เกิดจากทัศนคติรูปแบบ A และ B ของ Allen

ที่มา: Allen (1983: 172)

รูปแบบของโปรแกรมที่สร้างความพึงพอใจในการใช้เวลาว่าง

Farrell and Lundegren (1983: 126) ได้เสนอรูปแบบของโปรแกรมการใช้เวลาว่างที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของความพึงพอใจของผู้ใช้บริการการใช้เวลาว่าง

1. การศึกษา เป็นการสำรวจระดับการศึกษาของผู้มารับบริการเพื่อที่จะได้จัดให้เหมาะสมกับการให้บริการ
2. การแข่งขัน โปรแกรมการให้บริการการใช้เวลาว่างจะต้องสร้างความพึงพอใจต่อผู้มารับบริการให้มากที่สุดเพื่อการแข่งขันกับสถานที่ที่ให้บริการอื่นๆ
3. การปฏิบัติหรือกิจกรรมพิเศษเพื่อส่งเสริมความพึงพอใจของผู้มารับบริการการใช้เวลาว่าง
4. กิจกรรมที่จัดไว้บริการผู้มารับบริการจะต้องสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้ามากที่สุดในการให้บริการการใช้เวลาว่าง
5. สิ่งอำนวยความสะดวก ควรที่จะมีบริการให้กับผู้มารับบริการให้ครบทุกด้าน เพื่อให้เกิดความพึงพอใจของลูกค้า

Russell (1982: 212) กล่าวถึงรูปแบบโปรแกรมที่สามารถนำมาใช้ในการบริการการใช้เวลาว่างไว้ 8 ประเภทดังนี้

1. การจัดการแข่งขันกีฬา แรลลี่ และกิจกรรมเกมเฮฮาต่างๆ
2. กิจกรรมพิเศษต่างๆ การอยู่ค่ายพักแรม
3. สโมสรต่างๆเป็นการสมัครเพื่อเป็นสมาชิกเข้าร่วมในการออกกำลังกาย
4. การเดินทางเพื่อท่องเที่ยวในที่ต่างๆ การท่องเที่ยวและการออกสู่โลกภายนอก
5. การจัดเป็นช่วงกิจกรรมนันทนาการในการอบรมหรือสัมมนา
6. มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดีต่อการบริการทางนันทนาการ
7. บริการอาสาสมัคร เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ

8. ปฏิบัติการ สัมมนา และการประชุม

ความพึงพอใจการใช้เวลาว่างเป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลหลังจากที่ได้เข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยตรงเป็นความรู้สึกที่ดี สนุกสนาน เพลิดเพลิน พอใจและมีความสุข มีอิสระในการเข้าร่วมมีความกลมกลืนในการประกอบกิจกรรมการใช้เวลาว่าง จึงจะก่อให้เกิดความพึงพอใจ รูปแบบของโปรแกรมการใช้เวลาว่างแต่ละโปรแกรมก็มีวัตถุประสงค์ที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป บางอย่างสามารถนำมาใช้ต่อกันได้ในการบริการการใช้เวลาว่างเพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ

การใช้เวลาว่างของวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

Grinder (1973) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหนึ่งของชีวิต เป็นวัยที่มีความพร้อมทางด้านวุฒิภาวะ โดยธรรมชาติของเขาต้องการแสดงความสามารถในการดำเนินวิถีชีวิตตามวิถีทางของตนเอง วัยรุ่นต้องการเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆด้วยตัวเอง เขาพร้อมที่จะปรับปรุงตนให้เข้ากับระบบทางสังคม ด้วยการใช้ความสามารถของเขาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ผลจากประสบการณ์ที่ได้รับทำให้เขาได้เตรียมตัวไปสู่การมีค่านิยม ทักษะ ทักษะ ตลอดจนมีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้

Rogers (1981) ได้ให้ความหมายว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความรู้สึกที่เปิดเผย อยากลองอยากรู้ อยากเห็น ชอบซักถาม เป็นวัยที่มีความสับสนวุ่นวาย มีอารมณ์เปลี่ยนแปลง รักง่าย หน่ายเร็ว มักมีความวิตกกังวลใจจนทำให้เกิดความเครียด แต่อย่างไรก็ตาม วัยรุ่นเป็นวัยที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง คล่องแคล่วว่องไว

วิภาพรรณ (2545: 7) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างรวดเร็วจากวัยเด็กสู่ผู้ใหญ่ โดยถือเอาเกณฑ์ความพร้อมทางวุฒิภาวะทางเพศเป็นจุดเริ่มต้น และความพร้อมทางด้านสังคมเป็นจุดสิ้นสุด

สุชา (2529: 9) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วัยรุ่นคือ วัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก เป็นวัยที่เป็นสะพานไปหาผู้ใหญ่

จากความหมายต่างๆที่นักจิตวิทยาได้กล่าวมานี้ สามารถสรุปได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนเป็นวัยที่มีการเจริญไปสู่การมีวุฒิภาวะทางเพศที่สมบูรณ์ ผลของการเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้วัยรุ่นประสบกับปัญหาการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงตัวเองและสภาพการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในปัจจุบัน หากไม่สามารถปรับตัวได้ก็อาจก่อปัญหาความขัดแย้งขึ้นในครอบครัวและสังคม วัยรุ่นถูกมองว่าเป็นวัยที่มีแต่ปัญหาไม่มีระเบียบวินัย แต่โดยธรรมชาติของวัยรุ่นแล้วเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ ต้องการอิสรเสรีภาพทั้งในความคิด และการกระทำ ต้องการความรัก และความอบอุ่นจากครอบครัว ต้องการการยอมรับ ความเข้าใจ และความปลอดภัย ตลอดจนต้องการรับผิดชอบ และตัดสินใจในปัญหาด้วยตัวเอง

ความสนใจของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสนใจมากและความสนใจก็แตกต่างกันออกไปแต่สิ่งน่าสังเกตอยู่อย่างหนึ่งคือ จะมีความสนใจที่เกิดจากประสบการณ์เดิมนั้นมีส่วนที่จะชักจูงและโน้มน้าวยิ่งต่อพัฒนาการของความสนใจที่เกิดขึ้นต่อไป ดังนั้นการที่ผู้ใหญ่พยายามจะสร้างความสนใจบางอย่างให้กับเด็กนั้น จะต้องทำให้ถูกต้องกับกฎของการเรียนรู้ จากการศึกษาถึงพัฒนาการต่างๆของเด็กวัยรุ่นอย่างใกล้ชิดทำให้ได้ข้อสรุปว่าบุคคลแต่ละคนนั้นต่างก็มีข้อปฏิบัติต่อสิ่งแวดล้อมของตนแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้แล้วแต่ความสนใจทั้งภายในและภายนอก ซึ่งเกิดขึ้นจากตัวของตัวเอง การที่วัยรุ่นบางคนชอบอ่านหนังสือแทนที่จะเล่นเกมส์ต่างๆ หรือบางคนชอบเล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน แต่บางคนเพียงเพื่อตั้งใจฝึกการมีระเบียบให้กับตนเอง สิ่งเหล่านี้เป็นเพราะความสนใจของแต่ละคนแตกต่างกัน (ประดับ, 2525: 27-29)

กล่าวโดยส่วนรวมแล้ว ความสนใจของวัยรุ่นมักอยู่ในเรื่องต่อไปนี้ (ปราณี, 2528: 97)

1. ความสนใจเกี่ยวกับตนเอง เช่น สนใจในรูปร่างหน้าตา การวางตัว การแต่งกาย ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงตัวเองให้เป็นที่ดึงดูดใจแก่ผู้อื่น และเพื่อนต่างเพศ วัยนี้จะเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับการแต่งกายมาก
2. ความสนใจทางสังคม เริ่มแรกจากสนใจเพศเดียวกันต่อมาสนใจเพศตรงข้าม สนใจในบทบาททางสังคมของบุคคลอื่น เช่น บทบาทผู้นำ บทบาทพ่อบ้านแม่บ้าน สนใจรวมกลุ่มหรือชมรมต่างๆ เพื่อที่จะได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในสังคม มีความสนใจในกิจกรรมนันทนาการทุกชนิด

3. ความสนใจเลือกอาชีพและวิถีชีวิต เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเป็นผู้ใหญ่ ข้อนี้สำคัญ ต่อชีวิตความเป็นผู้ใหญ่ของเขามาก หากเลือกทางเดินที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถและความถนัด อาจจะทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จเมื่อเป็นผู้ใหญ่

4. ความสนใจทางศาสนา สนใจแสวงหาปรัชญาชีวิตและอุดมคติ เพื่อยึดเป็นหลักในการดำเนินชีวิตตามความฝันของตัวเองต่อไป

พฤติกรรมของวัยรุ่น

พฤติกรรมของวัยรุ่นมักมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงเร็ว เป็นผลจาก ความพยายามที่จะแสดงถึงความสามารถพึ่งตนเอง และไม่ต้องพึ่งผู้อื่น บางครั้งอาจเป็นผู้ใหญ่มาก แต่บางทีก็เป็นเด็ก บางครั้งพฤติกรรมที่ก้าวร้าวอาจเป็นผลจากความเครียดทางอารมณ์ เช่น ความรู้สึกในความไม่แน่ใจตนเอง ความกดดันทางเพศ ความรู้สึกต่อเพศตรงข้าม มีปัญหาขัดแย้งกับคู่อริ ความกังวลเกี่ยวกับชีวิตอนาคต และอื่น ๆ ดังนี้ (ประนอมศรี, 2533: 37-42)

1. พฤติกรรมของความยอมรับนับถือผู้ใหญ่ วัยรุ่นจะให้ความสำคัญต่อผู้ใหญ่น้อยลง มักมีความคิดว่าผู้ใหญ่มีความคิดที่ล้าหลังไม่ทันสมัย และอื่นๆ และเห็นว่าความคิดของตนถูกต้องกว่า ถ้าผู้ใหญ่ไม่เข้าใจถึงธรรมชาตินี้ของวัยรุ่นก็อาจโกรธ เช่น หว่านอุกถูกพ่อแม่ ครู อาจารย์ แล้วอาจดูว่ารุนแรง ซึ่งอาจจะทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งที่รุนแรงตามมาได้

2. ความอยากเป็นตัวของตัวเอง และอยากมีอิสระ วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการเป็นตัวของตัวเองมาก และมีความต้องการรับผิดชอบตัวเอง ผู้ใหญ่ควรค่อย ๆ ปล่อยให้วัยรุ่นมีอิสระมากขึ้นอย่างเหมาะสม ไม่บังคับหรือมีกฎระเบียบมากเกินไป ควรให้วัยรุ่นสามารถหัดตัดสินใจในขอบเขตที่เหมาะสม วัยรุ่นต้องการความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองอย่างมาก บางครั้งจะแยกตัวไปจากบิดามารดาเพื่อไปสู่ความเป็นตัวของตัวเอง เช่น ขอลอยกระทกแทนการอยู่บ้าน บางครั้งความต้องการมีมาก จนมีการต่อต้านความคิด และการกระทำของผู้ใหญ่

3. การค้นหาตัวเอง เนื่องจากต้องเตรียมตัวเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า วัยรุ่นจะมองว่าตัวเองต้องการเป็นคนอย่างไรในอนาคต จะมีอาชีพอะไร บทบาทของตัวเองต้องการเป็นคนอย่างไรในอนาคต จะมีอาชีพอะไร บทบาทของตัวเองในฐานะผู้ใหญ่จะเป็นอย่างไร ความรู้สึกมั่นใจในตนเองจะเกิดขึ้นได้เมื่อวัยรุ่นรู้สึกว่า ตัวเองมีความสามารถในงานที่ได้รับมอบหมาย หรือรับผิดชอบ คือ ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ต้องการทำ ฉะนั้น วัยรุ่นไม่ควรได้รับมอบหมายงานที่ยากเกินความสามารถ เพราะเมื่อทำไม่สำเร็จแล้ว อาจจะทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเป็นคนไม่มีความสามารถได้

ซึ่งอาจเป็นปมด้อยติดตัวไป ถ้าต้องประสบความล้มเหลวบ่อย ๆ จนทำให้เขากลายเป็นคนขาดความมั่นใจในตัวเองได้

4. การคบเพื่อน ในวัยรุ่นเพื่อนมีอิทธิพลมาก เพราะวัยรุ่นต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน จึงมักเอาอย่างและทำตามค่านิยมของเพื่อน เวลามีปัญหาอะไรวัยรุ่นมักจะปรึกษาตัวเองก่อนข้างมาก ถ้าคบเพื่อนดีมีกิจกรรมที่เหมาะสมก็จะเป็นผลดีต่อตัววัยรุ่นและสังคม ถ้าคบเพื่อนที่เกรงมีความประพฤติไม่เหมาะสมก็อาจพาไปให้เสียได้ ฉะนั้น ก่อนถึงวัยรุ่น เขาควรจะเป็นคนที่สามารถแยกแยะได้ว่าควรคบคนแบบใดเป็นเพื่อน

5. ชอบเพื่อฝัน วัยรุ่นมักมีความเพ้อฝันค่อนข้างมาก เด็กหญิงมักเขียนบันทึกประจำวัน เด็กชายมักพูดโทรศัพท์บ่อย ๆ นาน ๆ ซึ่งพ่อแม่ก็ไม่พอใจที่ใช้เวลาไปกับโทรศัพท์นาน ๆ บางครั้งถึงกับทะเลาะกับวัยรุ่นเรื่องการใช้โทรศัพท์บ่อย ๆ หรือพยายามจะควบคุมการใช้โทรศัพท์ของวัยรุ่น ความจริงถ้าวัยรุ่นใช้โทรศัพท์แล้วไม่กระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันและการเรียน พ่อแม่ก็ไม่ควรห้ามมาก เพราะลูกวัยรุ่นมีเรื่องมากที่ต้องปรึกษาพูดคุยกับเพื่อน ไม่อย่างนั้นแล้วเขาต้องไปอยู่ด้วยกันตามที่ที่ไม่เหมาะสม เช่น ศูนย์การค้า ดิสโก้เธค

6. ความสนใจเรื่องเพศ การเปลี่ยนแปลงทางกายของระบบสืบพันธุ์ ทำให้เกิดความสนใจทางเพศ ความประพฤติทางเพศของวัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากครอบครัวที่วัยรุ่นนั้นเติบโตมา ว่าครอบครัวเป็นแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมเพียงไร วัยรุ่นควรจะมีความรู้สึกว่าตนเองมีความปกติ มีความสามารถ และมีอิสระเรื่องทางเพศ และควรมีความรู้สึกว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องความสุขตามธรรมชาติ รวมทั้งสามารถพูดคุยหาความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติทางเพศเมื่อต้องการ อีกทั้งมีความเข้าใจว่าเพศสัมพันธ์นั้น เป็นความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดพิเศษระหว่างมนุษย์ที่มีความรักต่อกัน คือเป็นการแสดงออกของความรัก ระหว่างชายหญิงที่รักกัน และจะมีเพศสัมพันธ์ได้ต่อเมื่อ ทั้งสองคนมีความสามารถรับผิดชอบต่อเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น อีกทั้งเหมาะสมกับวัฒนธรรมประเพณีของสังคมหรือไม่ การมีทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์แบบนี้จะช่วยป้องกันพฤติกรรมสำส่อนทางเพศได้

การใช้เวลาว่างของวัยรุ่น

Bozhenko (1990) ได้ทำการสำรวจการใช้เข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของเมืองวอล์กอร์คลองซ์ ประเทศรัสเซีย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำรวจเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 700 คน ผลการสำรวจพบว่า กิจกรรมที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือการดูโทรทัศน์

Cordes and Ibrahim (1996: 87) นำเสนออันดับกิจกรรมที่เป็นที่นิยมและกิจกรรมที่วัยรุ่นในประเทศอเมริกาอยากเข้าร่วมและอยากลองทำ คือ กิจกรรมที่นิยมคือบาสเกตบอล วายน้ำ การสังสรรค์ อัตราการเข้าร่วมอันดับหนึ่งคือการสังสรรค์ รองลงมาคือการเข้าชมกีฬา และบาสเกตบอล ส่วนกิจกรรมที่วัยรุ่นอยากลองและต้องการเข้าร่วมคือ การขี่ม้า การเล่นเจตสกี และกีฬาทางอากาศ

Gratton (1996: 113-129) ได้สำรวจการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นที่มีอายุ 16 ปี และมากกว่า 16 ปีขึ้นไปในประเทศอังกฤษ จำนวน 20,000 คน พบว่า อันดับที่ 1 คือการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างที่บ้านซึ่งกิจกรรมที่นิยมคือ การดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ และกิจกรรมด้านกีฬาที่มีผู้เข้าร่วมมากที่สุด คือการเดิน

Silvan and Robertson (1996: 131-139) ได้ทำการสำรวจการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเยาวชนในประเทศฮ่องกง จากผลการสำรวจพบว่า กิจกรรมที่เยาวชนเข้าร่วมมากที่สุด คือ การดูโทรทัศน์ พบทั้งเพศชายและเพศหญิง รองลงมา คือ กิจกรรมกีฬาในเพศชาย และการอ่านหนังสือในเพศหญิง

Fletcher. (2003) ได้ทำการวิจัยทดลองเพื่อตรวจสอบการตัดสินใจการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนวัยรุ่นตอนกลาง จำนวน 147 คน ซึ่งกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่จัดให้ขึ้นประกอบด้วย การเข้าร่วมชมรม การเล่นกีฬา และการทำกิจกรรมกับโบสถ์ โดยใช้การสัมภาษณ์รวมทั้งการตอบแบบสอบถาม โดยวัตถุประสงค์เพื่อวัดการพัฒนาทั้ง 4 ด้านคือ ด้านความสามารถในการศึกษาเล่าเรียน ด้านการพัฒนาทางจิตสังคม ด้านพฤติกรรมการแสดงออกภายนอก และด้านพฤติกรรมภายใน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การเข้าร่วมชมรมยิ่งมากจะส่งผลให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น การเข้าร่วมการเล่นกีฬา จะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางจิตสังคมที่เพิ่มมากขึ้น และไม่พบความสัมพันธ์จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางโบสถ์ กับข้อบ่งชี้ของการปรับตัวใดๆรวมทั้งกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่เกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมภายนอก และพฤติกรรมภายใน ซึ่งกล่าวโดยสรุปก็คือ การคัดเลือกกิจกรรมการใช้เวลาว่าง มีความสำคัญต่อการพัฒนาทางด้านต่างๆ รวมทั้งการพัฒนาทักษะและความสามารถทางจิตสังคมเกิดจากกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่แตกต่างกัน

การให้บริการการใช้เวลาว่าง

วิฑูรย์ (2542: 202) กล่าวถึง การบริการ (Service) เป็นการกระทำที่มีทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ โดยผู้ให้บริการเป็นผู้ส่งมอบให้กับผู้รับบริการ โดยที่ผู้ให้บริการจะต้องมีความตั้งใจที่จะกระทำ การบริการ (Service) หมายถึง กิจกรรมที่ให้ประโยชน์หรือความพอใจซึ่งได้จัดขึ้นร่วมกับกิจกรรมของบุคคล หรือองค์กร และตอบสนองความต้องการของบุคคลอื่นตามที่คาดหวัง และทำให้ เกิดความพึงพอใจ ระบบบริการ หมายถึง การจัดการและวางแผนการดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับการให้บริการที่จะตอบสนองความต้องการของบุคคลที่มารับบริการจะเน้นความต้องการและความสัมพันธ์ของผู้มารับบริการ

วีรพงษ์ (2542: 13) ให้ความหมายของการบริการว่าเป็นกระบวนการในการส่งมอบบริการจากผู้ให้บริการ (บริกร) ไปยังผู้รับบริการ (ลูกค้า) หรือผู้ใช้บริการ

สมิต (2543: 26) กล่าวถึงการบริการว่าเป็นการปฏิบัติรับใช้และการให้ความสะดวกต่างๆ การกระทำที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความช่วยเหลือ หรือการกระทำที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

สมชาติ (2543: 22) ได้ให้ความหมายของการบริการว่าเป็นกระบวนการของการปฏิบัติงานเพื่อช่วยผู้อื่น หรืออาจสรุปได้ว่า การบริการให้ความหมายรวม คือ การช่วยเหลือ หรืออนุเคราะห์ หรือให้ความสะดวก หรือกิจกรรมที่ทำเพื่อผู้อื่น ตามหน้าที่การงาน โดยสิ่งที่เกี่ยวข้องกับงานบริการอาจเป็นคน เทคโนโลยีหรือเครื่องจักร เครื่องไม้เครื่องมือต่างๆ

Edginton et al. (1995: 175-178) ได้กล่าวถึงการบริการการใช้เวลาว่างว่าเป็นการจัดกิจกรรม สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มาใช้บริการ ซึ่งรูปแบบของการบริการการใช้เวลาว่างมี ประกอบด้วย

1. กิจกรรมการใช้เวลาว่าง (Leisure Activities) ที่จัดให้กับผู้มารับบริการควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความสุข สนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียด

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Areas and Facilities) เป็นการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกและสถานที่ ที่ให้บริการการใช้เวลาว่าง ดังนั้นการวางแผนและการจัดการด้านพื้นที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกจึงถือเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการออกแบบ โปรแกรมได้อย่างเหมาะสม

3. ผู้นำ (Leader) เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการเป็นผู้นำและเป็นผู้อธิบายและนำเสนอคุณค่าของการใช้เวลาว่างและกิจกรรมในการบริการการใช้เวลาว่างให้เป็นที่น่าสนใจ สามารถดึงดูดผู้มาใช้บริการได้เพื่อให้มาใช้บริการเกิดความสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ได้จัดไว้บริการ

4. ข้อมูลข่าวสาร (Information) เป็นการใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์และการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการการจัดกิจกรรมการใช้เวลาว่างขององค์กร

Edginton *et al.* (1995: 27) ได้ให้กล่าวถึงบริการการใช้เวลาว่างว่า มีความสำคัญในการที่จะสนับสนุนการใช้บริการและความพึงพอใจในการใช้บริการของบุคคลทั้งนี้จะเป็นตัวกำหนดความรู้สึก ทัศนคติ ความสนุกสนาน และการกระตุ้นความรู้สึกหรือลดความรู้สึกก็ได้ ซึ่ง Edginton ก็ได้แบ่งลักษณะการให้บริการการใช้เวลาว่างออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. กิจกรรมการใช้เวลาว่าง (Leisure Activity) เป็นลักษณะของกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่ประกอบไปด้วย กีฬา ดนตรี ศิลปะ หัตถกรรม งานอดิเรก การใช้เวลาว่างทางสังคม เทคโนโลยีใหม่ๆ การเดินทางและการท่องเที่ยว รวมทั้งการใช้เวลาว่างทางสังคมและกิจกรรมอาสาสมัคร

2. สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Area and Facilities) ควรจะมีการจัดการและวางแผนด้านพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพราะกิจกรรมการใช้เวลาว่างมักจะอาศัยสิ่งอำนวยความสะดวกในการเข้าร่วม

3. ข้อมูลข่าวสาร (Information) คือ การให้ข้อมูลข่าวสาร เผยแพร่เกี่ยวกับการดำเนินการใช้เวลาว่างและการจัดกิจกรรม

4. ผู้นำทางด้านการใช้เวลาว่าง (Leadership) คือบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในการนำเสนอแนวคิด ประโยชน์ และคุณค่าการใช้เวลาว่างให้เป็นที่น่าสนใจ (Edginton *et al.*, 1995: 175: 178)

คุณลักษณะของการให้บริการประกอบด้วย (Edginton *et al.*, 1995: 25)

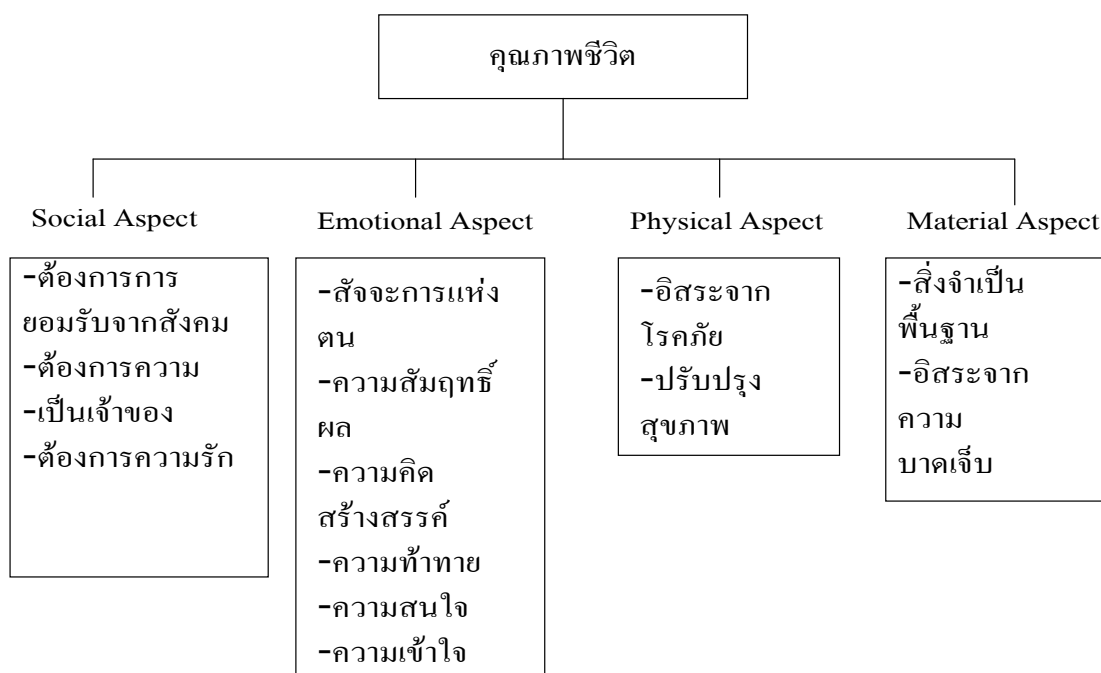
1. การบริการเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจับต้องหรือสัมผัสได้
2. การบริการเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างถือว่าเป็นงานบริการที่หนัก เนื่องจากการใช้เวลาว่างจำเป็นต้องอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและถือว่าเป็นงานที่หนักมาก
3. ผู้ใช้บริการจะต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติเอง กล่าวคือ ประสบการณ์การใช้เวลาว่างของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ดังนั้นการที่ผู้ใช้บริการจะได้รับประสบการณ์การใช้เวลาว่างดังกล่าวนี้ ผู้ใช้บริการจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการให้บริการการใช้เวลาว่างด้วยตัวเอง

ดังนั้น การบริการการใช้เวลาว่างหมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการการดำเนินการของบุคคลหรือองค์กรที่เป็นปฏิสัมพันธ์ของบุคคลทั้งสองฝ่าย ได้แก่ ผู้ให้บริการและผู้รับบริการซึ่งการบริการที่ดีสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มารับบริการให้เกิดความพึงพอใจและเกิดความประทับใจซึ่ง ผู้นำทางด้านการใช้เวลาว่าง (Leadership) จะต้องเป็นบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในการนำเสนอแนวคิด ประโยชน์ และคุณค่าการใช้เวลาว่างให้เป็นที่น่าสนใจแก่ผู้มารับบริการ

วัตถุประสงค์ของการให้บริการการใช้เวลาว่าง

การให้บริการการใช้เวลาว่างให้กับประชาชนมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิต ซึ่งเป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชากรในด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ความสามารถในการพัฒนาตนเองให้มีความสุขในการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่ง Sivan and Ruskin (2000:6) ได้แบ่งองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ภาพที่ 5 องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตที่ดี

ที่มา: Sivan and Ruskin (2000: 6)

2. การให้ประชากรทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างในสังคม และการแสดงออกเพื่อเป็นการเพิ่มประสบการณ์การใช้เวลาว่าง เพื่อพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้เวลาว่าง รวมทั้งเพื่อการพัฒนาความสามารถทางด้านร่างกายและสุขภาพและเป็นการส่งเสริมให้คนสังคมได้มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและจะทำให้การดำเนินชีวิตมีประสิทธิภาพและเป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้น

3. เป็นการลดความเครียด ซึ่งความเครียดเป็นสภาวะทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจและส่งผลกระทบต่อร่างกาย และเป็นสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงตามความรู้สึกทางอารมณ์ (Hamberger and Lohr, 1984: 163-171)

องค์ประกอบของการให้บริการ

ปรัชญา (2540: 38-40) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการบริการไว้ดังนี้

1. สภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพทั่วไปซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการบริการ แต่สภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้มารับบริการ ได้แก่

1.1 การเดินทางที่ง่ายและสะดวกของผู้มารับบริการ

1.2 สถานที่ของหน่วยงานบริการ ได้แก่ ตัวอาคาร สภาพแวดล้อมของหน่วยงานการบริการสถานที่รับบริการ และสภาพห้องน้ำ ซึ่งสถานที่เหล่านี้ของหน่วยงานบริการต้องมีลักษณะและสภาพที่เหมาะสม มีความกว้างขวาง สะอาด และเป็นระเบียบ และปลอดภัย รวมทั้งควรจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยบริการแก่ผู้มารับบริการ

2. การประชาสัมพันธ์ จะช่วยให้ผู้รับบริการเกิดความมั่นใจในการติดต่อ ทำให้รู้เงื่อนไขรู้ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติตนในการติดต่อขอรับบริการ

3. กระบวนการบริการ ความประทับใจที่ดีของผู้มารับบริการขึ้นอยู่กับกระบวนการของการบริการที่รวดเร็ว ชัดเจน มีระเบียบ มีประสิทธิภาพ ถูกต้องโปร่งใสและสะดวก

4. พฤติกรรมและวิธีการบริการของผู้ให้บริการ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุดในการสร้างภาพพจน์ในการบริการ เพราะผู้มารับบริการได้รับประสบการณ์โดยตรงจากการสัมผัสกับผู้ให้บริการ ซึ่งสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการ มีดังนี้

4.1 บุคลิกภาพและการปรากฏตัวของผู้ให้บริการ เช่น รูปร่างหน้าตา เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย

4.2 บุคลิก ท่าทางการพูด น้ำเสียงในการตอบคำถามของผู้มาใช้บริการ

Gothberg (อ้างถึงใน รัชยา, 2535: 13-14) ให้ความหมายว่า งานบริการต้องประกอบไปด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ คือ

1. คุณภาพของทรัพยากร ต้องเลือกสรรแล้วว่าสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้และต้องมีคุณภาพ
2. คุณภาพของบุคลากรผู้ให้บริการ ผู้ให้บริการต้องมีความรอบรู้ในการให้บริการนั้นเป็นอย่างดี
3. การสื่อสาร เช่น การสื่อสารระหว่างผู้ให้บริการ การใช้ภาษา สัญลักษณ์ต้องสามารถสื่อความหมายได้เป็นอย่างดี

การบริการมีองค์ประกอบดังนี้

1. ผู้ให้บริการ หรือหน่วยงาน ที่จัดการบริการจะต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในด้านการบริการเป็นอย่างดี
2. การบริการ คือ กิจกรรมหรือกระบวนการที่ถูกนำเสนอโดยฝ่ายผู้ให้บริการเพื่อให้กับผู้ที่มารับบริการ
3. ผู้รับบริการ จะเป็นผู้ที่ได้รับผลผลิตที่เกิดขึ้นและจะเกิดผลสะท้อนกลับหลังจากที่ได้รับบริการแล้วและสามารถแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการบริการที่ได้รับ ซึ่งความคิดเห็นเหล่านี้จะแสดงถึงความพอใจของผู้รับบริการ

ความพึงพอใจการใช้เวลาว่าง

Davis (1967 อ้างถึงใน จรรยา, 2537) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ว่า คือ ความพยายามที่จะจัดความตึงเครียดหรือความกระวนกระวายใจหรือภาวะไม่ได้คุณภาพในร่างกาย เมื่อมนุษย์สามารถจัดสิ่งต่างๆ ดังกล่าวได้แล้วมนุษย์ย่อมได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองต้องการ

Edginton *et al.* (1995: 4 - 11) กล่าวถึง ความพึงพอใจในการใช้เวลาว่างเป็นสภาพความรู้สึกรของบุคคลที่มีความสุข เมื่อความต้องการหรือแรงจูงใจของตนได้รับการตอบสนองจาก

การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองและเป็น
ความรู้สึของผู้มารับบริการต่อสถานบริการตามประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าไปติดต่อขอรับ
บริการในสถานบริการนั้นๆ สำหรับความพึงพอใจต่อการใช้เวลาว่าง ประกอบด้วย

1. ต้องการมีทักษะในการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่ท้าทาย
2. มีความตั้งใจในการใช้เวลาว่าง
3. ตั้งเป้าหมายและผลตอบแทนกลับในการใช้เวลาว่างที่ชัดเจน
4. มีความกลมกลืนในการประกอบกิจกรรมการใช้เวลาว่าง เพื่อเกิดความพึงพอใจใน
ตนเอง
5. รับรู้ข้อผิดพลาดของตนเอง
6. การไต่ตรองของข้อสรุปที่เหมือนจะขัดกันในการใช้เวลาว่าง
7. เปลี่ยนสภาพตามระยะเวลา

นอกจากนี้ Edginton *et al.* (1995: 33) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ
ประสบการณ์ในการใช้เวลาว่าง ดังนี้

1. อิสระ (Freedom)
2. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)
3. ความสามารถของตนเอง (Perceived Competence)
4. ความรู้สึกด้านบวก (Positive Affect)

Shelly (1975 อ้างถึงใน สมศรี, 2541: 6) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบ
ของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและ ความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึก
ที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวก

เพิ่มขึ้นได้อีก แต่ความรู้สึกทางลบจะให้ผลตรงข้าม

นันทวรรณ (2531: 5) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึงความรู้สึกต่อบุคคลที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ ซึ่งอยู่ในลักษณะนิมาน คือสนใจ พอใจ นิยมชมชอบ หรือ สนับสนุน

จุมพล (2539: 7) กล่าวว่า ทักษคติและความพึงพอใจเป็นสิ่งที่สามารถใช้ทดแทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้ หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทักษคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจ และทักษคติด้านลบจะแสดงให้เห็นถึงสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

สินทร (2541: 12) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงประเมินค่า หากในเรื่องนั้นสามารถตอบสนองความต้องการของเขาได้ บุคคลนั้นก็จะมีความรู้สึกในเชิงบวก คือ พอใจ แต่หากเรื่องนั้นไม่สามารถตอบสนองความต้องการของเขาได้ บุคคลนั้นก็จะมีความรู้สึกในเชิงลบ คือ ไม่พอใจ ทั้งนี้การประเมินค่าดังกล่าวขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งไม่เท่าเทียมกัน

เทวินทร์ (2541 : 9) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ดี ความรู้สึกรัก ความรู้สึกชอบ และสุขใจ โดยความพึงพอใจจะเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงประเมินค่า

การให้บริการการใช้เวลาว่างของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้มีการจัดกิจกรรมเสริม ที่ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากในการเรียนรู้มากขึ้นซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตในโรงเรียน การทำกิจกรรมร่วมกันและการปรับตัวเมื่อต้องออกไปใช้ชีวิตในสังคมต่อไป เพื่อพัฒนาให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ความรู้ และสติปัญญา ทั้งนี้โรงเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตบางเขน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆให้กับนักเรียนได้เข้าร่วมหลายโครงการด้วยกัน ได้แก่

1. โครงการส่งเสริมวัฒนธรรมและกิจกรรมนักเรียน
2. โครงการส่งเสริมความถนัด ความสนใจพิเศษ
3. โครงการพัฒนากีฬาเพื่อส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนที่มีความถนัดทางด้านกีฬา
4. โครงการค่ายจริยธรรมอบรมพัฒนาจิตสำนึกเกษตร
5. โครงการกิจกรรมเพื่อส่วนรวม
6. โครงการแลกเปลี่ยนทางการศึกษา วัฒนธรรม และการกีฬากับต่างประเทศ

ที่มา : โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (www.kus.ku.ac.th, 2549)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการใช้เวลาว่าง และความพึงพอใจในการใช้บริการการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยได้แบ่งงานวิจัยออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. งานวิจัยภายในประเทศ
2. งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยภายในประเทศ

บุศรินทร์ (2544) ศึกษาการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นนอร์มัล โดยได้ศึกษาอิทธิพลของกระบวนการพัฒนาปัจเจกบุคคล ต่อการใช้เวลาว่างที่เกี่ยวข้องกับสื่อต่างๆ ผลการศึกษาพบว่า การใช้เวลาว่างของวัยรุ่นนอร์มัลได้มีการเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลมาจากอิทธิพลของสื่อ โดยวัยรุ่นจะรับรูปแบบการดำเนินชีวิตและค่านิยมแบบปัจเจกบุคคลผ่านสื่อ อันเป็นผลให้รูปแบบชีวิตและการใช้เวลาว่างดั้งเดิม ลดบทบาทลงและเปลี่ยนไป การใช้เวลาว่างที่เกี่ยวข้องกับสื่อเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดและเป็นส่วนสำคัญของการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นนอร์มัลในปัจจุบัน

เดช (2545) ได้ศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น พบว่าเหตุผลที่วัยรุ่นไปเที่ยวสถานเริงรมย์มากที่สุด คือ เพื่อน ร้อยละ 21.84 รองลงมา คือ เพื่อฉลองวันสำคัญ ร้อยละ 16.71 คลายเครียดจากการเรียน ร้อยละ 16.46 เพื่อเป็นการพักผ่อน ร้อยละ 11.74 และไม่

สบายใจ ร้อยละ 9.86

ศุทธฤทัย และคณะ (2546) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมนันทนาการและการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กิจกรรมนันทนาการที่นักเรียนทำเป็นประจำได้แก่ การดูโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ การฟังวิทยุ/เทป และกิจกรรมที่ทำเป็นบางครั้งได้แก่ การเดินเล่นตามศูนย์การค้า การดูวิดีโอ และการเล่นเกม ส่วนในวันหยุดเสาร์และอาทิตย์ พบว่ากิจกรรมที่นักเรียนทำไม่แตกต่างจากวันธรรมดามากนัก กล่าวคือนักเรียนใช้เวลาว่างในการดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ/เทป และทำกิจกรรมอื่นเป็นประจำ และเดินเล่นตามศูนย์การค้า เล่นกีฬา / ออกกำลังกาย เล่นเกมเป็นบางครั้ง

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (2541, 79) ได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่เยาวชนชอบเข้าร่วมมากที่สุด 3 อันดับโดยให้เยาวชนเรียงลำดับความชอบ 1 2 3 ดังนี้ กิจกรรมที่เยาวชนชอบมากที่สุดอันดับที่ 1 คือการดูโทรทัศน์ และวิดีโอ โดยที่เยาวชนหญิงดูโทรทัศน์มากกว่าเยาวชนชาย กิจกรรมรองลงมาคือ กิจกรรมการฟังวิทยุ โดยพบว่าเยาวชนหญิงชอบฟังวิทยุมากกว่าเยาวชนชาย กิจกรรมทางด้านกีฬาและการออกกำลังกายพบว่าเยาวชนชายเข้าร่วมมากกว่าเยาวชนหญิงอย่างชัดเจน

สาวยสันต์ (2547) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญกับปัจจัยความชอบมากที่สุด รองลงมาเป็นปัจจัยสภาพภูมิอากาศ ความสะดวกสบายในการเดินทาง ความปลอดภัย ความพร้อมของร่างกาย ความพร้อมทางจิตใจ การให้บริการ สถานที่ประกอบกิจกรรม ค่าใช้จ่าย ราคาอุปกรณ์ ระยะทาง/ระยะเวลาในการเดินทาง ญาติ พี่น้องและเพื่อน เวลาในการเข้าร่วมปกติ และวันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ ตามลำดับ

อนัญญา (2545) ศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นมัธยมศึกษาตอนปลายกับการสร้างตน พบว่า วัยรุ่นมีเวลาว่างทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน เวลาว่างที่โรงเรียนแบ่งเป็นช่วงเช้า ช่วงกลางวัน และช่วงเย็น วัยรุ่นชายมักจะใช้เวลาว่างเล่นฟุตบอล บาสเกตบอล เล่นกีตาร์ นั่งคุย อ่านหนังสือการ์ตูน และใช้สิ่งเสพติด ส่วนวัยรุ่นหญิงจะนั่งคุย อ่านหนังสือการ์ตูน เล่นบาสเกตบอล บางครั้งเล่นการพนัน และมีการทะเลาะวิวาทกัน เวลาว่างที่บ้านหลังเลิกเรียนจนถึง 20 นาฬิกา วัยรุ่นชาย

มักจะรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมนอกบ้าน เช่น เล่นกีฬา เล่นสนุกเกอร์ เกี่ยวกับศูนย์การค้า ส่วนวัยรุ่นหญิงจะเกี่ยวกับศูนย์การค้าเป็นครั้งคราว ส่วนหลัง 20 นาฬิกา วัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายที่อยู่ในบ้านมักจะเล่นกีตาร์ ฟังเพลง ดูโทรทัศน์ วาดรูป เล่นเกมคอมพิวเตอร์ ส่วนกิจกรรมนอกบ้านที่วัยรุ่นชายบางส่วนทำคือ ไปเที่ยวห้าง ร้านสุรา ร้านสนุกเกอร์ และวันเสาร์-อาทิตย์วัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายใช้เวลาว่างเกี่ยวกับศูนย์การค้า แหล่งท่องเที่ยว ตลาด และงานที่ชุมชนจัดขึ้น

อมรวิหช์ (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่องเด็กไทยในมิติต่างๆพบว่าเด็กวัยรุ่นไทยในปัจจุบันมีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย โดยได้รับข้อมูลการสำรวจมาจาก เอแบคโพล เรื่องการใช้สินค้ายี่ห้อแบรนด์เนมของนักเรียนนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ.2546 รวมทั้งการซื้อมือถือที่มีราคาแพง ปัญหาการบริโภคสุราสูงเป็นอันดับ 5 ของโลก และจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า ช่วงปี พ.ศ.2534 ถึง ปี พ.ศ. 2546 วัยรุ่นโดยเฉพาะสตรีที่มีอายุตั้งแต่ 15-19 มีอัตราเพิ่มเพิ่มสูงสุดถึง 5.6 เท่า รวมทั้งข้อมูลงานวิจัยของคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการเล่นพนันบอลพบว่าเด็กวัยรุ่นในช่วงมัธยมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาอยู่ในวงจรการพนันบอลถึง 4 ถึง 5 แสนคน

จากการศึกษางานวิจัยหลายๆเรื่องโดยเฉพาะของศุภรฤทัย ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่ว่ามีการเข้าร่วมแบบใดบ้างรวมทั้งปัจจัยในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างทั้งในและนอกโรงเรียน

งานวิจัยต่างประเทศ

Tangsujjapoj (1991: 128-130) ได้ศึกษารูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมในเวลาว่างของเด็กไทยในนครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่ากิจกรรมภายในบ้าน นิยมการอ่านหนังสือ ภาษาอังกฤษ กิจกรรมสร้างสรรค์ นิยมการถ่ายรูป กิจกรรมนอกสถานที่ นิยมพักผ่อนนอกสถานที่ (Picnic) ส่วนกีฬาต่างๆคือการออกกำลังกาย (Fitness) และการเข้าร่วมกิจกรรมในเวลาว่างของเด็กอเมริกัน กิจกรรมภายในบ้าน นิยมดูโทรทัศน์และอ่านหนังสือ กิจกรรมสร้างสรรค์ ได้แก่การเต้นรำ การถ่ายรูป กิจกรรมนอกสถานที่ นิยมขี่จักรยานและตั้งแคมป์ ส่วนด้านกีฬาต่างๆคือ ชมกีฬาต่างๆ เช่น นิยมว่ายน้ำ โยนโบว์ลิ่ง และเดินแอโรบิก

Bergin (1992) ดำรงกิจกรรมการใช้เวลาว่าง และการบรรลุผลทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยคือจำนวนกิจกรรมการใช้เวลาว่างและจำนวนชั่วโมงที่ใช้ทำกิจกรรมนั้นมีความสัมพันธ์กัน

Moffitt and Wartella (1992) ดำรงการใช้สื่อในเวลาว่างของวัยรุ่น เช่น ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ ผลการวิจัยพบว่าผู้หญิงจะชอบและเข้าร่วมกิจกรรมการอ่านหนังสือมากกว่าเพศชาย

Cabeza (1995) ได้ทำการสำรวจการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการเพิ่มกิจกรรมการใช้เวลาว่างเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในพฤติกรรม เช่น workshop ต่างๆ การเพิ่มปริมาณการใช้เวลาว่างเข้าไปในหลักสูตรการเรียนนั้นทำให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน แต่ก็ยังคงมีนักเรียนบางส่วนที่ยังมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์หลงเหลืออยู่บ้าง แต่ก็ถือได้ว่าการเพิ่มปริมาณการใช้เวลาว่างเข้าไปในหลักสูตรการเรียนนั้นมีส่วนช่วยลดพฤติกรรมนักเรียนได้

Shaw (1995) ดำรงรูปแบบการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวัดอุปสงค์ของการสำรวจเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ในการพัฒนาการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง โดยทำการสอบถามแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยปรากฏว่า เพศและธรรมชาติของแต่ละคนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

Darcy and Veal (1996: 17-30) ได้สำรวจการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นในประเทศออสเตรเลีย กิจกรรมที่ประชาชนชอบมากที่สุดทั้งเพศชายและเพศหญิง คือ การดูรายการโทรทัศน์และดูวิดีโอ รองลงมาคือ การอ่านหนังสือ.

Gordon and Caltabiano (1996) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างความรู้สึกต่อคุณค่าในตัวเอง และการใช้ความรู้สึก อารมณ์ ในการใช้เวลาว่าง และความรู้สึกพึงพอใจต่อการใช้เวลาว่าง พบว่าเด็กวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับการทำอาชญากรรม (crime involvement) มักจะเป็นวัยรุ่นที่รู้สึกเบื่อหน่าย และมีความรู้สึกในคุณค่าต่อตัวเองต่ำ รวมทั้งชอบทำอะไรตามใจตนเอง

(www.ncbi.nlm.nih.gov/entrez/query.fcgi.)

Alvarez et al. (1999) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลทางจิตวิทยาของวัยรุ่นใน Spain พบว่า ปัญหาของวัยรุ่นประกอบไปด้วย ความรุนแรง ก้าวร้าว ปัญหาการกินจุบจิบ ความรู้สึกต่อคุณค่าในตัวเอง ความรุนแรงเรื่องเพศ และการขาดกลุ่มเพื่อน ทักษะติดต่อโรงเรียนและการเรียน การประสบผลสำเร็จในการเรียน สัมพันธภาพต่อบิดามารดา สัมพันธภาพกับกลุ่มเพื่อน รวมทั้งการศึกษาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างและการใช้สิ่งเสพติด พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวกับ สัมพันธภาพในครอบครัว และความรู้สึกต่อคุณค่าในตัวเอง เป็นตัวแปรที่ส่งผลเกี่ยวกับการปรับตัวของวัยรุ่น

Chung and Phillips (2002) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการศึกษา ทางด้านกายภาพและใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของประเทศอเมริกา และได้หวั่น ซึ่งผลการวิจัยพบว่าอิทธิพลของสัญชาติและเพศมีนัยสำคัญต่อทัศนคติที่แตกต่างกัน

Lee (2003) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่างของนักเรียนวัยรุ่นในประเทศเกาหลี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อทำการสำรวจความเครียดในชีวิตประจำวันของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นในประเทศเกาหลีและผลของความเครียดเหล่านี้มีผลกระทบต่อการใช้เวลาว่าง ซึ่งผลการสำรวจพบว่านักเรียนวัยรุ่นเกาหลีส่วนใหญ่จะใช้เวลาว่างเกือบทั้งหมดไปกับกิจกรรมที่โรงเรียนหรืองานที่โรงเรียน ดังนั้นกิจกรรมการใช้เวลาว่างจึงเป็นกิจกรรมหลักของพวกเขา ซึ่งการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างที่ดีนั้น จะต้องเป็นกิจกรรมที่เกิดความเครียดน้อยที่สุด หรือเมื่อเข้าร่วมแล้วสามารถลดความเครียดลงได้

Cho (2004) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจและระดับกิจกรรมทางกายในการใช้เวลาว่างของเยาวชนวัยรุ่นในประเทศเกาหลีใต้ โดยวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ เพื่อตรวจสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างแรงกระตุ้นและระดับของกิจกรรมทางกายที่เยาวชนเข้าร่วมในเวลาว่าง โดยได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากเยาวชนจำนวน 1,097 คน แบ่งเป็นชาย 342 คน หญิง 755 คน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลา ความถี่และความเข้มข้นของกิจกรรมทางกายมีความสัมพันธ์กันและเป็นตัวชี้วัดแรงกระตุ้นในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายของเยาวชน.

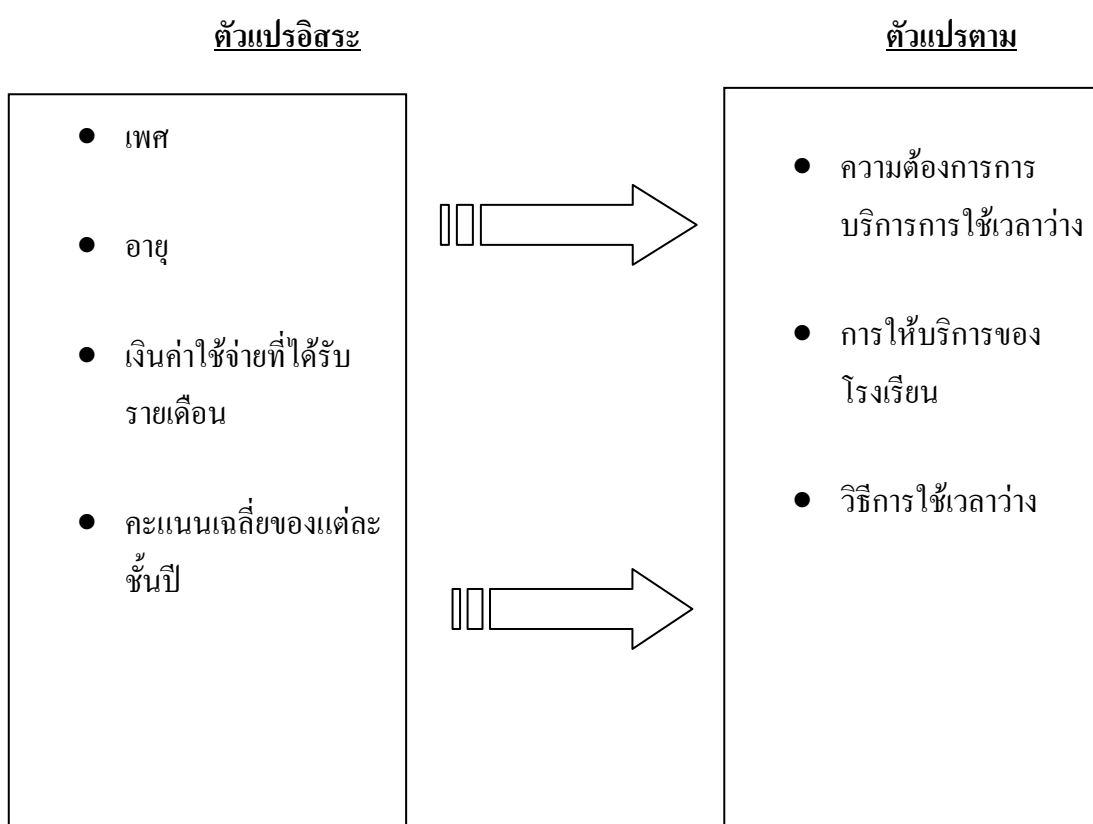
จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการใช้เวลาว่างของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันและการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ของวัยรุ่นเพื่อต้องการผ่อนคลายความตึงเครียด การใช้เวลาว่างคือ เวลาที่นอกเหนือจากการเรียนและการกิจประจำวันของนักเรียนซึ่งนักเรียนจะเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างจากการกิจประจำวัน และจากการศึกษาการตรวจเอกสารของ Lee (2003) พบว่าการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นในประเทศเกาหลีส่วนใหญ่ใช้เวลาว่าง

เกือบทั้งหมดไปกับกิจกรรมที่โรงเรียน และกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นนั้นต้องเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเครียดน้อยที่สุด เพราะผลของความเครียดนั้นมีผลอย่างมากต่อระดับการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียน

ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการเสนอแนะแก้ไขปรับปรุงการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนเพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเป็นการพัฒนาเยาวชนในระบบโรงเรียนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคตโดยใช้กิจกรรมการใช้เวลาว่างมาเป็นสื่อในการพัฒนาผู้เรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบข่ายของงานวิจัย ข้อมูลและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องได้นำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดที่จะใช้ในการศึกษาตัวแปรต่างๆ คือ

ภาพที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

คำถามในการวิจัย

1. รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง (Leisure patterns) รูปแบบใดที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เข้าร่วมมากที่สุด
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คาดหวังและต้องการให้โรงเรียนจัดบริการ (Leisure Service) การใช้เวลาว่างประเภทใด
3. เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ย และเงินที่ได้รับรายเดือนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและความต้องการการบริการการใช้เวลาว่างของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์หรือไม่

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการการใช้เวลาว่าง โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2549 รวมทั้งสิ้น 749 คน แต่เนื่องจากการเก็บข้อมูลเป็นช่วงใกล้สอบปลายภาคทำให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการทำวิจัย

ระดับชั้น	ม.4		ม.5		ม.6		รวม
เพศ	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
จำนวน	100	100	104	116	90	90	600 คน

ที่มา: ฝ่ายทะเบียน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2549)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยเนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ระดับคะแนนเฉลี่ย และเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือน

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวนักเรียนกับรูปแบบและความถี่ในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง 3 รูปแบบกิจกรรม ประกอบด้วย กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่ และกิจกรรมกีฬา

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามด้านโรงเรียนเกี่ยวกับความต้องการการให้บริการของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ซึ่งเป็นแบบ Rating Scale โดยมีคำตอบให้เลือก 4 ระดับคือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด

การสร้างและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถามตามขอบเขต และโครงสร้างของเนื้อหาที่กำหนดโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำการตรวจและขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข
4. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีการของ Rovinelli และ Hambleton โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 6 ท่านตรวจสอบความถูกต้องและคัดเลือกคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruency - IOC) แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การพิจารณาของ Rovinelli และ Hambleton (บุญชม, 2532:66) โดยการให้คะแนนในแต่ละข้อดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นเป็นคำถามที่เหมาะสม

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นเป็นคำถามที่เหมาะสมหรือไม่

-1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นไม่เหมาะสม

นำคะแนนที่ได้จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญในข้อที่ 4 มาคำนวณหาค่าดัชนี

ความสอดคล้องในแต่ละข้อคำถามที่มีมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าคำถามนั้นมีความเหมาะสม แต่ถ้ามีค่าต่ำกว่า 0.5 ต้องนำค่านั้นไปปรับปรุงแก้ไขและจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามฉบับนี้ได้ค่า IOC อยู่ในช่วง 0.83-1.00 (ดูจากภาคผนวก ก)

5. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปทดลอง (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเดียวกันกับกลุ่มที่จะทำการศึกษจริง 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ Cronbach (บุญชม, 2545: 99) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นสูงเป็นค่าที่ยอมรับได้เหมาะที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

6. นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงแบบสอบถามขั้นสุดท้าย และเสนอประธานกรรมการที่ปรึกษา เพื่อหาจุดบกพร่องในแบบสอบถาม และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อตรวจสอบจนอยู่ใกล้เกณฑ์ที่สามารถยอมรับได้

7. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่งถึงอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่กำหนดไว้ โดยวิธีการเก็บด้วยตนเอง และผู้ช่วยวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากประชากรทั้งหมดมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการประมวลผล หาค่าทางสถิติ โดยแบบสอบถามมาวิเคราะห์ดังนี้

1. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยแจกแจงหาค่าความถี่ของแต่ละข้อ คิดเป็นร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

2. นำข้อมูลเรื่องความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่างมาดำเนินการหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) โดยกำหนดความหมายของการประเมินความต้องการเป็นคะแนนแต่ละอันดับ ดังนี้

มากที่สุด	เทียบกับคะแนน	4
มาก	เทียบกับคะแนน	3
น้อย	เทียบกับคะแนน	2
น้อยที่สุด	เทียบกับคะแนน	1

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้วมาเทียบอันดับ โดยถือเกณฑ์ของ Best (อ้างถึงในคลองชัย, 2537: 95) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51 ขึ้นไป	ถือว่า	ต้องการมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50	ถือว่า	ต้องการมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50	ถือว่า	ต้องการน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 ลงมา	ถือว่า	ต้องการน้อยที่สุด

นำค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาแจกแจงนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ 0.05

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

1. ใช้สถิติพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม, 2545:104)

$$\text{สูตร } p = \frac{f}{N} \times 100$$

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } p &= \text{ร้อยละ} \\ f &= \text{ความถี่ที่ต้องการแปลให้เป็นร้อยละ} \\ N &= \text{จำนวนความถี่ทั้งหมด} \end{aligned}$$

2. ค่าเฉลี่ย (บุญชม, 2545:105)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } \bar{X} & \text{ แทน ค่าเฉลี่ย} \\ \sum X & \text{ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม} \\ N & \text{ แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม} \end{aligned}$$

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบคำถามในการวิจัยโดยการคำนวณค่าไคสแควร์ (Chi-square Test) (บุญชม, 2545 :119-120)

สูตร
$$\chi^2 = \frac{\sum (O-E)^2}{E}$$

เมื่อ χ^2 แทน ค่าไคสแควร์

O แทน ความถี่ที่เกิดขึ้นจริง (observed Frequency)

E แทน ความถี่ตามทฤษฎีหรือที่คาดหวัง (Expected Frequency)

สถานที่และระยะเวลาในการทำวิจัย

สถานที่ที่ใช้ในการทำวิจัย

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

ระยะเวลาที่ทำวิจัย

วันที่ 15 ธันวาคม 2549 ถึงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2550

ผลและวิจารณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการใช้เวลาว่างโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 600 คน และนำข้อมูลไปทำการวิเคราะห์ได้ผลออกมาเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 3 ความต้องการการให้บริการการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 4 ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือนและระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นของแต่ละชั้นปี ของนักเรียนที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อมูลทั่วไปของประชากรในครั้งนี้ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือนและระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นของแต่ละชั้นปี โดยเสนอข้อมูลในลักษณะ ค่าร้อยละ

จากตารางที่ 1 ประชากรในการศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 6 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนหญิง (52.7%) มีจำนวนมากกว่านักเรียนชาย

ช่วงอายุของนักเรียนส่วนใหญ่ (40.0%) มีอายุ 17 ปีขึ้นไป รองลงมา คือ อายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.33 และอายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.67 ตามลำดับ

เงินที่ได้รับโดยเฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนส่วนใหญ่ (42.83%) ได้รับเงินรายเดือนน้อยกว่า 2,000 บาท รองลงมาคือ 2,001 – 2,500 บาท (19.50%) และ 2,501 – 3,000 บาท (18.67%)

ระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นของแต่ละชั้นปี ของนักเรียนส่วนใหญ่ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 3.51 คะแนนขึ้นไป รองลงมาคือ 3.01-3.50 คะแนน และ 2.51-3.00 คะแนน

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปจำแนกตามระดับชั้น

N = 600

ข้อมูลทั่วไป	มัธยมศึกษาปีที่ 4		มัธยมศึกษาปีที่ 5		มัธยมศึกษาปีที่ 6		รวม (คน)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ							
ชาย	100	50.0	104	47.3	90	50.0	294
หญิง	100	50.0	116	52.7	90	50.0	306
อายุ							
15 ปี	149	74.5	3	1.4	2	1.1	154
16 ปี	48	24.0	134	60.9	24	13.3	206
17 ปีขึ้นไป	3	1.5	83	37.7	154	85.6	240
เงินที่ได้รับโดยเฉลี่ยต่อเดือน							
น้อยกว่า 2,000 บาท	98	49.0	98	44.5	61	33.9	257
2,001 – 2,500 บาท	40	20.0	40	18.2	37	20.6	117
2,501 – 3,000 บาท	35	17.5	39	17.7	38	21.1	112
3,001 – 3,500 บาท	3	1.5	8	3.6	13	7.2	24
3,501 – 4,000 บาท	16	8.0	22	10.0	16	8.9	54
4,001 – 4,500 บาท	3	1.5	4	1.8	6	3.3	13
4,501 – 5,000 บาท	2	1.0	5	2.3	5	2.8	12
5,000 บาทขึ้นไป	3	1.5	4	1.8	4	2.2	11
ระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้น							
ของแต่ละชั้นปี							
ต่ำกว่า 2.00	13	6.5	3	1.4	4	2.2	20
2.01 – 2.50	30	15.0	27	12.3	29	16.1	86
2.51 – 3.00	38	19.0	55	25.0	45	25.0	138
3.01 – 3.50	56	28.0	56	25.5	48	26.7	160
มากกว่า 3.51	63	31.5	79	35.9	54	30.0	196

ตอนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การศึกษาเรื่อง ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการใช้เวลาว่าง โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติออกเป็น 3 ระดับชั้น ดังต่อไปนี้

การใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากการศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า

การเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการร้องเพลงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.5 และกิจกรรมที่นักเรียนไม่เคยเข้าร่วมเลยในเวลาว่าง คือ การปั่นและแกะสลัก เต็มรัว กิจกรรมชมรม เล่นดนตรี ถ่ายรูป ร้องเพลง วาดภาพ คิดเป็นร้อยละ 66.0 50.0 40.5 35.5 24.0 23.5 และ 20.0 ตามลำดับ

การเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ของนักเรียนที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ ในการไปทัศนศึกษา นอกสถานที่ และเข้าค่ายพักแรม คิดเป็นร้อยละ 62.0 และ 56.5 ตามลำดับ

การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักเรียนที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ การวิ่ง (Jogging) และ แบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และ 19.0 ตามลำดับ และกิจกรรมที่นักเรียนไม่เคยเข้าร่วมเลยในเวลาว่าง คือ สอกกี โยคะ กอล์ฟ เต็มแอโรบิก เทเบิลเทนนิส เทนนิส วอลเลย์บอล ฟุตบอล โบว์ลิ่ง วาโยน้ำ และบาสเก็ตบอล คิดเป็นร้อยละ 79.5 79.0 77.0 71.0 63.5 63.0 60.0 48.0 47.5 47.5 และ 43.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงร้อยละในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

N = 200

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนร้อยละในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
กิจกรรมสร้างสรรค์									
1. เล่นดนตรี	20.5	7.0	14.0	12.0	4.0	4.0	3.0	35.5	100.0
2. ร้องเพลง	14.0	5.0	43.5	6.5	1.0	1.0	5.5	23.5	100.0
3. เต้นรำ	7.0	2.5	7.0	13.5	0.5	4.5	15.0	50.0	100.0
4. วาดภาพ	25.0	19.5	22.0	9.0	1.5	1.0	2.0	20.0	100.0
5. การปั้นและแกะสลัก	5.5	2.5	1.5	6.0	4.5	5.0	9.0	66.0	100.0
6. ถ่ายรูป	13.5	12.5	15.0	19.0	7.5	5.0	3.5	24.0	100.0
7. กิจกรรมชมรม	15.5	9.5	14.5	14.0	2.0	1.5	2.5	40.5	100.0
กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่									
1. ค่ายพักแรม	-	1.0	2.5	3.5	3.5	6.0	56.5	27.0	100.0
2. ทักษะศึกษานอกสถานที่	0.5	-	1.0	7.0	2.0	15.0	62.0	12.5	100.0
กิจกรรมกีฬา									
1. Fitness	8.0	9.0	8.5	14.5	4.0	4.0	12.5	39.5	100.0
2. วิ่ง	25.5	12.5	23.0	11.0	4.0	4.0	12.5	7.5	100.0
3. ฟุตบอล	7.0	7.0	11.0	6.0	4.5	7.5	9.0	48.0	100.0
4. แบดมินตัน	19.0	5.0	10.5	9.0	4.0	6.5	15.0	31.0	100.0
5. โบว์ลิ่ง	3.5	1.5	5.5	10.5	2.5	10.0	19.0	47.5	100.0
6. เทเบิลเทนนิส	7.0	1.0	5.5	3.5	2.0	5.0	12.5	63.5	100.0
7. เทนนิส	5.5	7.5	3.5	0.5	5.0	4.0	11.0	63.0	100.0
8. กอล์ฟ	7.0	2.0	2.5	1.5	1.0	1.5	7.5	77.0	100.0
9. โยคะ	4.0	3.5	3.0	2.5	1.5	1.0	5.5	79.0	100.0
10. บาสเก็ตบอล	14.0	3.0	11.0	7.5	2.0	5.0	14.5	43.0	100.0
11. ว่ายน้ำ	7.5	6.5	3.0	9.5	3.0	11.0	12.0	47.5	100.0
12. วอลเลย์บอล	15.0	-	4.0	2.0	3.0	5.0	11.0	60.0	100.0
13. เต้นแอโรบิก	4.0	3.5	-	7.0	2.0	1.0	11.5	71.0	100.0
14. ฮอคกี	4.0	3.5	9.0	2.0	-	-	2.5	79.5	100.0
15. อื่นๆ	6.0	1.0	2.0	-	-	-	-	91.0	100.0

การใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากการศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า

การเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ กิจกรรมการวาดภาพ การร้องเพลง กิจกรรมชมรม และการเล่นดนตรี คิดเป็นร้อยละ 35.0 17.3 16.8 และ 15.5 ตามลำดับ และกิจกรรมที่นักเรียนไม่เคยเข้าร่วมเลยในเวลาว่าง คือ การเดินร่ำ และการปั่นและแกะสลัก คิดเป็นร้อยละ 59.5 และ 46.4 ตามลำดับ

การเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ของนักเรียนที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ การไปทัศนศึกษา นอกสถานที่ และเข้าค่ายพักแรม คิดเป็นร้อยละ 67.3 และ 38.6 ตามลำดับ

การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักเรียนที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ การวิ่ง (Jogging) แบดมินตัน และบาสเก็ตบอล คิดเป็นร้อยละ 37.3 34.1 และ 27.3 ตามลำดับ และกิจกรรมที่นักเรียนไม่เคยเข้าร่วมเลยในเวลาว่าง คือ สอกกี โยคะ เต้นแอโรบิก กอล์ฟ วอลเลย์บอล เทนนิส ฟุตบอล เทเบิลเทนนิส วายน้ำ และโบว์ลิ่ง คิดเป็นร้อยละ 92.7 86.4 84.1 82.3 81.5 65.0 62.7 62.3 57.7 และ 55.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงร้อยละในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

N = 220

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนร้อยละในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์/เดือน	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
กิจกรรมสร้างสรรค์									
1. เล่นดนตรี	15.5	10.9	15.5	9.1	1.4	1.4	7.3	39.1	100.0
2. ร้องเพลง	17.3	7.7	31.4	8.2	0.9	0.5	5.9	28.2	100.0
3. เต้นรำ	6.4	4.1	3.2	12.3	1.4	1.8	11.4	59.5	100.0
4. วาดภาพ	35.0	15.5	15.0	6.4	3.6	3.6	2.3	18.6	100.0
5. การปั้นและแกะสลัก	14.5	4.5	2.3	7.7	5.9	4.5	14.1	46.4	100.0
6. ถ่ายรูป	14.1	7.3	19.5	18.6	5.5	1.4	8.6	25.0	100.0
7. กิจกรรมชมรม	16.8	15.5	15.9	12.3	2.7	3.2	4.5	29.1	100.0
กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่									
1. ค่ายพักแรม	2.3	-	1.4	2.3	4.1	4.5	38.6	46.8	100.0
2. ทักษะศึกษานอกสถานที่	2.7	-	-	5.0	5.0	10.0	67.3	10.0	100.0
กิจกรรมกีฬา									
1. Fitness	9.5	5.5	11.4	9.5	4.1	3.2	10.5	46.4	100.0
2. วิ่ง	37.3	9.1	14.1	10.5	2.3	5.9	11.8	9.1	100.0
3. ฟุตบอล	6.4	2.7	10.5	6.8	0.9	5.0	5.0	62.7	100.0
4. แบดมินตัน	34.1	10.9	6.8	9.5	3.2	5.0	3.6	26.8	100.0
5. โบว์ลิ่ง	2.3	0.9	1.4	10.5	3.2	8.2	18.6	55.0	100.0
6. เทเบิลเทนนิส	6.8	6.4	9.5	4.5	2.3	1.8	6.4	62.3	100.0
7. เทนนิส	8.6	2.7	3.6	4.1	2.3	5.5	8.2	65.0	100.0
8. กอล์ฟ	4.1	2.3	0.9	2.7	-	2.7	5.0	82.3	100.0
9. โยคะ	2.7	1.4	0.5	1.8	1.4	0.5	5.5	86.4	100.0
10. บาสเก็ตบอล	27.3	4.5	6.4	7.7	2.3	2.7	10.0	39.1	100.0
11. ว่ายน้ำ	4.5	1.8	3.2	9.1	4.5	4.1	15.0	57.7	100.0
12. วอลเลย์บอล	0.9	-	2.3	2.3	2.3	2.3	8.2	81.5	100.0
13. เดินแอโรบิก	3.2	1.8	1.4	1.4	0.9	2.3	5.0	84.1	100.0
14. สกิกี้	0.5	0.5	1.4	0.9	-	0.5	3.6	92.7	100.0
15. อื่นๆ	0.5	0.9	2.7	0.5	0.9	0.5	-	94.1	100.0

การใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากการศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า

การเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ กิจกรรมการวาดภาพ กิจกรรมชมรม การเล่นดนตรี และการร้องเพลง คิดเป็นร้อยละ 31.7 18.3 15.0 และ 15.0 ตามลำดับ และกิจกรรมที่นักเรียนไม่เคยเข้าร่วมเลยในเวลาว่าง คือ การเดินร่ำ และการปั่นและแกะสลัก คิดเป็นร้อยละ 63.3 และ 46.4 ตามลำดับ

การเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ของนักเรียนที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ การไปทัศนศึกษา นอกสถานที่ และเข้าค่ายพักแรม คิดเป็นร้อยละ 67.3 และ 47.8 ตามลำดับ

การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักเรียนที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ การวิ่ง (Jogging) แบดมินตัน และบาสเก็ตบอล คิดเป็นร้อยละ 32.8 29.4 และ 28.9 ตามลำดับ และกิจกรรมที่นักเรียนไม่เคยเข้าร่วมเลยในเวลาว่าง คือ ฮอกกี้ เต้นแอโรบิค โยคะ กอล์ฟ วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส ฟุตบอล และโบว์ลิ่ง คิดเป็นร้อยละ 87.2 83.3 82.2 80.0 78.3 65.0 59.4 59.4 และ 55.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงร้อยละในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

N = 180

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนร้อยละในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
กิจกรรมสร้างสรรค์									
1. เล่นดนตรี	15.0	12.2	16.7	7.2	1.7	1.1	6.7	39.4	100.0
2. ร้องเพลง	15.0	10.0	30.6	6.7	1.1	1.1	6.1	29.4	100.0
3. เต้นรำ	4.4	3.3	2.2	8.3	3.3	2.8	12.2	63.3	100.0
4. วาดภาพ	31.7	16.7	13.3	4.4	3.3	5.0	4.4	21.1	100.0
5. การปั้นและแกะสลัก	11.7	5.6	1.1	9.4	4.4	5.6	14.4	47.8	100.0
6. ถ่ายรูป	13.3	8.9	20.6	17.8	4.4	1.7	8.9	24.4	100.0
7. กิจกรรมชมรม	18.3	13.3	16.1	15.6	2.8	2.2	3.3	28.3	100.0
กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่									
1. ค่ายพักแรม	2.2	-	1.7	2.2	3.9	6.1	40.0	43.9	100.0
2. ทักษะศึกษานอกสถานที่	2.8	-	-	3.3	4.4	12.8	65.6	11.1	100.0
กิจกรรมกีฬา									
1. Fitness	11.7	5.6	13.3	9.4	3.9	1.7	9.4	45.0	100.0
2. วู๊	32.8	10.6	13.9	8.9	2.8	5.0	15.6	10.6	100.0
3. ฟุตบอล	6.1	3.9	11.7	8.9	1.1	3.9	5.0	59.4	100.0
4. แบดมินตัน	29.4	10.0	8.3	10.6	1.7	4.4	6.1	29.4	100.0
5. โบว์ลิ่ง	2.8	1.7	1.7	11.1	2.8	9.4	15.6	55.0	100.0
6. เทเบิลเทนนิส	7.2	7.8	10.6	3.9	2.8	2.2	6.1	59.4	100.0
7. เทนนิส	8.9	3.3	4.4	3.9	2.2	5.0	7.2	65.0	100.0
8. กอล์ฟ	4.4	2.8	1.1	2.8	-	1.7	7.2	80.0	100.0
9. โยคะ	2.8	1.7	1.1	2.8	1.7	0.6	7.2	82.2	100.0
10. บาสเก็ตบอล	28.9	5.0	9.4	6.7	2.2	3.9	9.4	34.4	100.0
11. ว่ายน้ำ	4.4	3.3	5.6	8.9	5.0	5.0	13.9	53.9	100.0
12. วอลเลย์บอล	1.1	0.6	2.8	1.1	2.2	2.8	11.1	78.3	100.0
13. เต้นแอโรบิก	3.9	1.1	1.7	2.2	0.6	1.1	6.1	83.3	100.0
14. ฮอกกี้	2.2	0.6	3.9	0.6	-	0.6	5.0	87.2	100.0
15. อื่นๆ	-	1.1	2.8	0.6	0.6	-	-	95.0	100.0

การใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากการศึกษาการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า

การเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ กิจกรรมการร้องเพลง คิดเป็นร้อยละ 35.2 และกิจกรรมวาดภาพ คิดเป็นร้อยละ 30.7 และกิจกรรมที่นักเรียนไม่เคยเข้าร่วมเลยในเวลาว่าง คือ การเดินร่ำ การปั่นและแกะสลัก เล่นดนตรี และกิจกรรมชมรม และถ่ายรูป คิดเป็นร้อยละ 57.5 53.3 38.0 32.7 24.5 9 ตามลำดับ

การเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ ในการไปทัศนศึกษานอกสถานที่ และเข้าค่ายพักแรม คิดเป็นร้อยละ 65.0 และ 45.0 ตามลำดับ

การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ การวิ่ง (Jogging) และแบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 32.0 และ 27.7 ตามลำดับ และกิจกรรมที่นักเรียนไม่เคยเข้าร่วมเลยในเวลาว่าง คือ สอกกี โยคะ กอล์ฟ เต้นแอโรบิค วอลเลย์บอล เทนนิส เทเบิลเทนนิส ฟุตบอล วายน้ำ โบว์ลิ่ง และบาสเก็ตบอล คิดเป็นร้อยละ 86.5 82.7 79.8 79.5 73.5 64.3 61.8 56.8 53.2 52.5 43.7 29.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงร้อยละในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

N = 600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนร้อยละในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
กิจกรรมสร้างสรรค์									
1. เล่นดนตรี	17.0	10.0	15.3	9.5	2.3	2.2	5.7	38.0	100.0
2. ร้องเพลง	15.5	7.5	35.2	7.2	1.0	0.8	5.8	27.0	100.0
3. เต้นรำ	6.0	3.3	4.2	11.5	1.7	3.0	12.8	57.5	100.0
4. วาดภาพ	30.7	17.2	16.8	6.7	2.8	3.2	2.8	19.8	100.0
5. การปั้นและแกะสลัก	10.7	4.2	1.7	7.7	5.0	5.0	12.5	53.3	100.0
6. ถ่ายรูป	13.7	9.5	18.3	18.5	5.8	2.7	7.0	24.5	100.0
7. กิจกรรมชมรม	16.8	12.8	15.5	13.8	2.5	2.3	3.5	32.7	100.0
กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่									
1. ค่ายพักแรม	1.5	0.3	1.8	2.7	3.8	5.5	45.0	39.3	100.0
2. ทักษะศึกษานอกสถานที่	2.0	-	0.3	5.2	3.8	12.5	65.0	11.2	100.0
กิจกรรมกีฬา									
1. Fitness	9.7	6.7	11.0	11.2	4.0	3.0	10.8	43.7	100.0
2. วู๊	32.0	10.7	17.0	10.2	3.0	5.0	13.2	9.0	100.0
3. ฟุตบอล	6.5	4.5	11.0	7.2	2.2	5.5	6.3	56.8	100.0
4. แบดมินตัน	27.7	8.7	8.5	9.7	3.0	5.3	8.2	29.0	100.0
5. โบว์ลิ่ง	2.8	1.3	2.8	10.7	2.8	9.2	17.8	52.5	100.0
6. เทเบิลเทนนิส	7.0	5.0	8.5	4.0	2.3	3.0	8.3	61.8	100.0
7. เทนนิส	7.7	4.5	3.8	2.8	3.2	4.8	8.8	64.3	100.0
8. กอล์ฟ	5.2	2.3	1.5	2.3	0.3	2.0	6.5	79.8	100.0
9. โยคะ	3.2	2.2	1.5	2.3	1.5	0.7	6.0	82.7	100.0
10. บาสเก็ตบอล	23.3	4.2	8.8	7.3	2.2	3.8	11.3	39.0	100.0
11. ว่ายน้ำ	5.5	3.8	3.8	9.2	4.2	6.7	13.7	53.2	100.0
12. วอลเลย์บอล	5.7	0.2	3.0	1.8	2.5	3.3	10.0	73.5	100.0
13. เต้นแอโรบิก	3.7	2.2	1.0	3.5	1.2	1.5	7.5	79.5	100.0
14. ฮอกกี้	2.2	1.5	4.7	1.2	-	0.3	3.7	86.5	100.0
15. อื่นๆ	2.2	1.0	2.5	0.3	0.5	0.2	-	93.3	100.0

**ตอนที่ 3 ความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**

การศึกษาความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการใช้เวลาว่าง โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบ่งออกเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โดยเสนอข้อมูลในลักษณะค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

N = 200

ความต้องการ	ระดับความต้องการ				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีกิจกรรมยามว่างให้นักเรียนเลือก	68 (34.0)	106 (53.0)	17 (8.5)	9 (4.5)	3.17	0.76	มาก
2. มีเวลาให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมเวลาว่าง	96 (48.0)	69 (34.5)	29 (14.5)	6 (3.0)	3.28	0.82	มาก
3. ความพร้อมของสถานที่และอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมยามว่าง	68 (34.0)	100 (50.0)	22 (11.0)	10 (5.0)	3.13	0.79	มาก
4. โรงเรียนสนับสนุนการทำกิจกรรมยามว่างเต็มที่	79 (39.5)	86 (43.0)	29 (14.5)	6 (3.0)	3.19	0.79	มาก
5. นักเรียนได้ฝึกฝนกิจกรรมยามว่างที่สนใจได้อย่างแท้จริงจากโรงเรียน	55 (27.5)	102 (51.0)	36 (18.0)	7 (3.5)	3.03	0.77	มาก
6. กิจกรรมที่โรงเรียนจัดเพื่อสร้างเสริมปัญญา	52 (26.0)	117 (58.5)	29 (14.5)	2 (1.0)	3.10	0.66	มาก
7. นักเรียนสามารถเรียนรู้ถึงความสำคัญของการใช้กิจกรรมยามว่าง	45 (22.5)	115 (57.5)	38 (19.0)	2 (1.0)	3.02	0.68	มาก
8. นักเรียนสามารถทำกิจกรรมยามว่างกับเพื่อนต่างชั้นและได้แลกเปลี่ยนความรู้	48 (24.0)	101 (50.5)	45 (22.5)	6 (3.0)	2.96	0.77	มาก
9. กิจกรรมยามว่างของโรงเรียนสร้างเสริมการเรียนรู้ในปัจจุบันได้ดีขึ้น	49 (24.5)	118 (59.0)	25 (12.5)	8 (4.0)	3.04	0.73	มาก

ตารางที่ 7 (ต่อ)

N = 200

ความต้องการ	ระดับความต้องการ				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
10. กิจกรรมยามว่างทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่และเกิดความคิดสร้างสรรค์	72 (36.0)	103 (51.5)	19 (9.5)	6 (3.0)	3.21	0.73	มาก
11. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำให้ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	90 (45.0)	85 (42.5)	23 (11.5)	2 (1.0)	3.32	0.71	มาก
12. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำให้ได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น	90 (45.0)	88 (44.0)	18 (9.0)	4 (2.0)	3.32	0.72	มาก
13. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดควรเป็นกิจกรรมสังคม เช่น งานเลี้ยง, สโมสร	61 (30.5)	81 (40.5)	51 (25.5)	7 (3.5)	2.98	0.84	มาก
14. กิจกรรมทำให้ได้รู้จักการประสานงานกับคนภายในและภายนอก	71 (35.5)	89 (44.5)	37 (18.5)	3 (1.5)	3.14	0.76	มาก
15. กิจกรรมที่โรงเรียนจัดทำให้เข้าใจบทบาทโรงเรียนในทางที่ดีขึ้น	59 (29.5)	101 (50.5)	33 (16.5)	7 (3.5)	3.06	0.77	มาก
16. มีกิจกรรมหลากหลาย	109 (54.5)	76 (38.0)	12 (6.0)	3 (1.5)	3.46	0.68	มาก
17. กิจกรรมที่จัดสอดคล้องกับวัยของเด็ก	72 (36.0)	112 (56.0)	14 (7.0)	2 (1.0)	3.27	0.63	มาก
18. ผู้ดูแลกิจกรรมเข้าใจพัฒนาการตามวัยของผู้ใช้	73 (36.5)	100 (50.0)	20 (10.0)	7 (3.5)	3.20	0.75	มาก
19. บรรยากาศแวดล้อมเป็นมิตรและผ่อนคลาย	108 (54.0)	78 (39.0)	11 (5.5)	3 (1.5)	3.46	0.67	มาก
20. สร้างความคล่องแคล่วทางร่างกาย	82 (41.0)	88 (44.0)	29 (14.5)	1 (0.5)	3.26	0.72	มาก
21. พัฒนาการบุคลิกภาพ	74 (37.0)	96 (48.0)	25 (12.5)	5 (2.5)	3.20	0.75	มาก
22. สามารถใช้บริการได้คล่องตัว	66 (33.0)	107 (53.5)	26 (13.0)	1 (0.5)	3.19	0.67	มาก
23. สร้างความมั่นใจในการแสดงออก	76 (38.0)	105 (52.5)	18 (9.0)	1 (0.5)	3.28	0.64	มาก

ตารางที่ 7 (ต่อ)

N = 200

ความต้องการ	ระดับความต้องการ				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
24. รู้จักการจัดระเบียบตัวเองในการเข้ากิจกรรม	65 (32.5)	116 (58.0)	18 (9.0)	1 (0.5)	3.23	0.62	มาก
25. เห็นชีวิตมีค่า	86 (43.0)	96 (48.0)	16 (8.0)	2 (1.0)	3.33	0.67	มาก
26. รู้คุณค่าของเวลาว่าง	94 (47.0)	91 (45.5)	12 (6.0)	3 (1.5)	3.38	0.67	มาก
27. กิจกรรมต่างๆ ผ่อนคลายไม่ใช่กฎเกณฑ์อย่างเป็นทางการแบบระบบราชการ	83 (41.5)	95 (47.5)	19 (9.5)	3 (1.5)	3.29	0.69	มาก
28. มีอิสระในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรม	115 (57.5)	69 (34.5)	13 (6.5)	3 (1.5)	3.48	0.69	มาก
29. พัฒนาสังคม ความเป็นมิตรที่ดี	120 (60.0)	72 (36.0)	6 (3.0)	2 (1.0)	3.55	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่าง ด้านต้องการการพัฒนาสังคม และความเป็นมิตรที่ดีในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ต้องการมีอิสระในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรมมากเป็นอันดับ 2 และต้องการมีกิจกรรมหลากหลาย ต้องการบรรยากาศแวดล้อมที่เป็นมิตรและผ่อนคลายมากเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความต้องการการให้บริการใช้
เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

N = 220

ความต้องการ	ระดับความต้องการ				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีกิจกรรมยามว่างให้นักเรียนเลือก	81 (36.8)	115 (52.3)	18 (8.2)	6 (2.7)	3.23	0.71	มาก
2. มีเวลาให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมเวลาว่าง	114 (51.8)	82 (37.3)	19 (8.6)	5 (2.3)	3.39	0.74	มาก
3. ความพร้อมของสถานที่และอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมยามว่าง	94 (42.7)	95 (43.2)	23 (10.5)	8 (3.6)	3.25	0.79	มาก
4. โรงเรียนสนับสนุนการทำกิจกรรมยามว่างเต็มที่	91 (41.4)	98 (44.5)	26 (11.8)	5 (2.3)	3.25	0.75	มาก
5. นักเรียนได้ฝึกฝนกิจกรรมยามว่างที่สนใจได้อย่างแท้จริงจากโรงเรียน	85 (38.6)	91 (41.4)	35 (15.9)	9 (4.1)	3.15	0.83	มาก
6. กิจกรรมที่โรงเรียนจัดเพื่อสร้างเสริมปัญญา	72 (32.7)	109 (49.5)	32 (14.5)	7 (3.2)	3.12	0.77	มาก
7. นักเรียนสามารถเรียนรู้ถึงความสำคัญของการใช้กิจกรรมยามว่าง	61 (27.7)	113 (51.4)	39 (17.7)	7 (3.2)	3.04	0.76	มาก
8. นักเรียนสามารถทำกิจกรรมยามว่างกับเพื่อนต่างชั้นและได้แลกเปลี่ยนความรู้	76 (34.5)	92 (41.8)	43 (19.5)	9 (4.1)	3.07	0.84	มาก
9. กิจกรรมยามว่างของโรงเรียนสร้างเสริมการเรียนรู้ในปัจจุบันได้ดีขึ้น	74 (33.6)	106 (48.2)	29 (13.2)	11 (5.0)	3.10	0.81	มาก
10. กิจกรรมยามว่างทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่และเกิดความคิดสร้างสรรค์	102 (46.4)	92 (41.8)	21 (9.5)	5 (2.3)	3.32	0.74	มาก
11. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำให้ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	94 (42.7)	104 (47.3)	17 (7.7)	5 (2.3)	3.30	0.71	มาก
12. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำให้ได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น	107 (48.6)	89 (40.5)	19 (8.6)	5 (2.3)	3.35	0.74	มาก
13. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดควรเป็นกิจกรรมสังคม เช่น งานเลี้ยง, สโมสร	73 (33.2)	78 (35.5)	56 (25.5)	13 (5.9)	2.96	0.91	มาก
14. กิจกรรมทำให้ได้รู้จักการประสานงานกับคนภายในและภายนอก	75 (34.1)	96 (43.6)	40 (18.2)	9 (4.1)	3.08	0.83	มาก
15. กิจกรรมที่โรงเรียนจัดทำให้เข้าใจบทบาทโรงเรียนในทางที่ดีขึ้น	58 (26.4)	116 (52.7)	38 (17.3)	8 (3.6)	3.02	0.76	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

N = 220

ความต้องการ	ระดับความต้องการ				$\bar{X}$	S.D.	การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด			
16. มีกิจกรรมหลากหลาย	124 (56.4)	74 (33.6)	16 (7.3)	6 (2.7)	3.44	0.75	มาก
17. กิจกรรมที่จัดสอดคล้องกับวัยของเด็ก	72 (32.7)	119 (54.1)	22 (10.0)	7 (3.2)	3.16	7.28	มาก
18. ผู้ดูแลกิจกรรมเข้าใจพัฒนาการตามวัยของผู้ใช้	68 (30.9)	110 (50.0)	30 (13.6)	12 (5.5)	3.06	0.81	มาก
19. บรรยายภาพแวดล้อมเป็นมิตรและผ่อนคลาย	126 (57.3)	72 (32.7)	17 (7.7)	5 (2.3)	3.45	0.74	มาก
20. สร้างความคล่องแคล่วทางร่างกาย	75 (34.1)	107 (48.6)	33 (15.0)	5 (2.3)	3.15	0.75	มาก
21. พัฒนาการบุคลิกภาพ	100 (45.5)	79 (35.9)	38 (17.3)	3 (1.4)	3.25	0.79	มาก
22. สามารถใช้บริการได้คล่องตัว	90 (40.9)	92 (41.8)	34 (15.5)	4 (1.8)	3.22	0.77	มาก
23. สร้างความมั่นใจในการแสดงออก	100 (45.5)	94 (42.7)	21 (9.5)	5 (2.3)	3.31	0.74	มาก
24. รู้จักการจัดระเบียบตัวเองในการเข้ากิจกรรม	80 (36.4)	111 (50.5)	25 (11.4)	4 (1.8)	3.21	0.72	มาก
25. เห็นชีวิตมีค่า	105 (47.7)	92 (41.8)	17 (7.7)	6 (2.7)	3.35	0.74	มาก
26. รู้คุณค่าของเวลาว่าง	99 (45.0)	100 (45.5)	16 (7.3)	5 (2.3)	3.33	0.71	มาก
27. กิจกรรมต่างๆ ผ่อนคลายไม่ใช้กฎเกณฑ์ อย่างเป็น ทางราบระบบราชการ	98 (44.5)	97 (44.1)	19 (8.6)	6 (2.7)	3.30	0.74	มาก
28. มีอิสระในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรม	120 (54.5)	79 (35.9)	15 (6.8)	6 (2.7)	3.42	0.74	มาก
29. พัฒนาสังคม ความเป็นมิตรที่ดี	113 (51.4)	94 (42.7)	9 (4.1)	4 (1.8)	3.44	0.66	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่างอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต้องการบรรยากาศแวดล้อมเป็นมิตรและผ่อนคลายมากเป็นอันดับที่ 1 ต้องการมีกิจกรรมหลากหลาย และต้องการพัฒนาสังคม ความเป็นมิตรที่ดีมากเป็นอันดับ 2 และ ต้องการมีอิสระในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรมมากเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความต้องการการให้บริการการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

N = 180

ความต้องการ	ระดับความต้องการ				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีกิจกรรมยามว่างให้นักเรียนเลือก	66 (36.7)	95 (52.8)	14 (7.8)	5 (2.8)	3.23	0.71	มาก
2. มีเวลาให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมเวลาว่าง	89 (49.4)	71 (39.4)	16 (8.9)	4 (2.2)	3.36	0.74	มาก
3. ความพร้อมของสถานที่และอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมยามว่าง	67 (37.2)	87 (48.3)	20 (11.1)	6 (3.3)	3.19	0.76	มาก
4. โรงเรียนสนับสนุนการทำกิจกรรมยามว่างเต็มที่	75 (41.7)	83 (46.1)	19 (10.6)	3 (1.7)	3.28	0.72	มาก
5. นักเรียนได้ฝึกฝนกิจกรรมยามว่างที่สนใจได้อย่างแท้จริงจากโรงเรียน	67 (37.2)	81 (45.0)	26 (14.4)	6 (3.3)	3.16	0.79	มาก
6. กิจกรรมที่โรงเรียนจัดเพื่อสร้างเสริมปัญญา	59 (32.8)	92 (51.1)	24 (13.3)	5 (2.8)	3.14	0.75	มาก
7. นักเรียนสามารถเรียนรู้ถึงความสำคัญของการใช้กิจกรรมยามว่าง	51 (28.3)	94 (52.2)	30 (16.7)	5 (2.8)	3.06	0.75	มาก
8. นักเรียนสามารถทำกิจกรรมยามว่างกับเพื่อนต่างชั้นและได้แลกเปลี่ยนความรู้	59 (32.8)	80 (44.4)	34 (18.9)	7 (3.9)	3.06	0.82	มาก
9. กิจกรรมยามว่างของโรงเรียนสร้างเสริมการเรียนรู้ในปัจจุบันได้ดีขึ้น	59 (32.8)	90 (50.0)	24 (13.3)	7 (3.9)	3.12	0.78	มาก
10. กิจกรรมยามว่างทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่และเกิดความคิดสร้างสรรค์	76 (42.2)	84 (46.7)	16 (8.9)	4 (2.2)	3.29	0.72	มาก
11. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำให้ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	72 (40.0)	86 (47.8)	18 (10.0)	4 (2.2)	3.26	0.73	มาก
12. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำให้ได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น	81 (45.0)	76 (42.2)	19 (10.6)	4 (2.2)	3.30	0.75	มาก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

N = 180

ความต้องการ	ระดับความต้องการ				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
28. มีอิสระในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรม	93 (51.7)	69 (38.3)	13 (7.2)	5 (2.8)	3.39	0.77	มาก
29. พัฒนาสังคม ความเป็นมิตรที่ดี	87 (48.3)	81 (45.0)	9 (5.0)	3 (1.7)	3.40	0.66	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่างอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการบรรยากาศแวดล้อมเป็นมิตรและผ่อนคลายมากเป็นอันดับที่ 1 ต้องการพัฒนาสังคม ความเป็นมิตรที่ดีมากเป็นอันดับ 2 และต้องการมีอิสระในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรมมากเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความต้องการการให้บริการการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

N = 600

ความต้องการ	ระดับความต้องการ				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีกิจกรรมยามว่างให้นักเรียนเลือก	215 (35.8)	316 (52.7)	49 (8.2)	20 (3.3)	3.21	0.73	มาก
2. มีเวลาให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมเวลาว่าง	299 (49.8)	222 (37.0)	64 (10.7)	15 (2.5)	3.34	0.77	มาก
3. ความพร้อมของสถานที่และอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมยามว่าง	229 (38.2)	282 (47.0)	65 (10.8)	24 (4.0)	3.19	0.78	มาก
4. โรงเรียนสนับสนุนการทำกิจกรรมยามว่างเต็มที่	245 (40.8)	267 (44.5)	74 (12.3)	14 (2.3)	3.24	0.75	มาก
5. นักเรียนได้ฝึกฝนกิจกรรมยามว่างที่สนใจได้อย่างแท้จริงจากโรงเรียน	207 (34.5)	274 (45.7)	97 (16.2)	22 (3.7)	3.11	0.80	มาก
6. กิจกรรมที่โรงเรียนจัดเพื่อสร้างเสริมปัญญา	183 (30.5)	318 (53.0)	85 (14.2)	14 (2.3)	3.12	0.73	มาก
7. นักเรียนสามารถเรียนรู้ถึงความสำคัญของการใช้กิจกรรมยามว่าง	157 (26.2)	322 (53.7)	107 (17.8)	14 (2.3)	3.04	0.73	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

N = 600

	ความต้องการ	ระดับความต้องการ				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
8	นักเรียนสามารถทำกิจกรรมยามว่างกับเพื่อนต่างชั้นและได้แลกเปลี่ยนความรู้	183 (30.5)	273 (45.5)	122 (20.3)	22 (3.7)	3.03	0.81	มาก
9	กิจกรรมยามว่างของโรงเรียนสร้างเสริมการเรียนรู้ในปัจจุบันได้ดีขึ้น	182 (30.3)	1314 (52.3)	78 (13.0)	26 (4.3)	3.09	0.77	มาก
10	กิจกรรมยามว่างทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่และเกิดความคิดสร้างสรรค์	250 (41.7)	279 (46.5)	56 (9.3)	15 (2.5)	3.27	0.73	มาก
11	กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำให้ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	256 (42.7)	275 (45.8)	58 (9.7)	11 (1.8)	3.29	0.71	มาก
12	กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำให้ได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น	278 (46.3)	253 (42.2)	56 (9.3)	13 (2.2)	3.33	0.73	มาก
13	กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดควรเป็นกิจกรรมสังคม เช่น งานเลี้ยง, สโมสร	197 (32.8)	222 (37.0)	151 (25.2)	30 (5.0)	2.98	0.88	มาก
14	กิจกรรมทำให้ได้รู้จักการประสานงานกับคนภายในและภายนอก	206 (34.3)	260 (43.3)	115 (19.2)	19 (3.2)	3.09	0.81	มาก
15	กิจกรรมที่โรงเรียนจัดทำให้เข้าใจบทบาทโรงเรียนในทางที่ดีขึ้น	164 (27.3)	313 (52.5)	101 (16.8)	22 (3.7)	3.03	0.77	มาก
16	มีกิจกรรมหลากหลาย	324 (54.0)	221 (36.8)	41 (6.8)	14 (2.3)	3.43	0.72	มาก
17	กิจกรรมที่จัดสอดคล้องกับวัยของเด็ก	211 (35.2)	323 (53.8)	51 (8.5)	15 (2.5)	3.22	0.70	มาก
18	ผู้ดูแลกิจกรรมเข้าใจพัฒนาการตามวัยของผู้ใช้	197 (32.8)	304 (50.7)	72 (12.0)	27 (4.5)	3.12	0.78	มาก
19	บรรยากาศแวดล้อมเป็นมิตรและผ่อนคลาย	333 (55.5)	210 (35.0)	45 (7.5)	12 (2.0)	3.44	0.72	มาก
20	สร้างความคล่องแคล่วทางร่างกาย	216 (36.0)	286 (47.7)	90 (15.0)	8 (1.3)	3.18	0.73	มาก
21	พัฒนาการบุคลิกภาพ	256 (42.7)	241 (40.2)	93 (15.5)	10 (1.7)	3.24	0.77	มาก
22	สามารถใช้บริการได้คล่องตัว	229 (38.2)	278 (46.3)	85 (14.2)	8 (1.3)	3.21	0.73	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

N = 600

ความต้องการ	ระดับความต้องการ				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
23 สร้างความมั่นใจในการแสดงออก	251 (41.8)	283 (47.2)	56 (9.3)	10 (1.7)	3.29	0.70	มาก
24 รู้จักการจัดระเบียบตัวเองในการเข้ากิจกรรม	200 (33.3)	327 (54.5)	65 (10.8)	8 (1.3)	3.20	0.68	มาก
25 เห็นชีวิตมีค่า	276 (46.0)	265 (44.2)	47 (7.8)	12 (2.0)	3.34	0.71	มาก
26 รู้คุณค่าของเวลาว่าง	276 (46.0)	269 (44.8)	43 (7.2)	12 (2.0)	3.35	0.70	มาก
27 กิจกรรมต่างๆ ผ่อนคลายไม่ใช้กฎเกณฑ์ อย่างเป็นทางการ ทางการแบบระบบราชการ	265 (44.2)	264 (44.0)	57 (9.5)	14 (2.3)	3.30	0.73	มาก
28 มีอิสระในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรม	328 (54.7)	217 (36.2)	41 (6.8)	14 (2.3)	3.43	0.72	มาก
29 พัฒนาสังคม ความเป็นมิตรที่ดี	320 (53.3)	247 (41.2)	24 (43.0)	9 (1.5)	3.46	0.65	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่างด้านต้องการบรรยากาศแวดล้อมที่เป็นมิตรและผ่อนคลายมากที่สุด รองลงมาคือต้องการมีกิจกรรมหลากหลายมากเป็นอันดับ 2 และต้องการมีอิสระในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรมมากเป็นอันดับ 3

ตอนที่ 4 ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือนและระดับคะแนนเฉลี่ยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการทดสอบคำถามการวิจัย ว่าเพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือน และระดับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยใช้สถิติไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ โดยแบ่งการทดสอบเป็น ส่วน 3 ดังนี้

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ กับเพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือน และระดับคะแนนเฉลี่ย

กิจกรรมสร้างสรรค์	เพศ df = 7	อายุ df = 14	เงินที่ได้รับ รายเดือน df = 49	ระดับคะแนน เฉลี่ย df = 28
1. เล่นดนตรี	15.29*	19.44	118.17*	51.72*
2. ร้องเพลง	13.26	15.58	135.75*	65.53*
3. เต้นรำ	27.06*	20.73	121.62*	39.16
4. วาดภาพ	17.29*	13.19	86.64*	80.46*
5. การปั้นและแกะสลัก	21.72*	36.34*	103.84*	108.50*
6. ถ่ายรูป	18.10*	31.06*	130.13*	39.05
7. กิจกรรมชมรม	15.99*	16.33	98.28*	73.63*

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 11 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า เพศมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ คือ กิจกรรมเล่นดนตรี เต้นรำ วาดภาพ การปั้นและแกะสลัก ถ่ายรูป และกิจกรรมชมรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 แต่ไม่มีผลต่อกิจกรรมการร้องเพลง

อายุมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ คือกิจกรรม การปั้นและแกะสลัก และถ่ายรูปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แต่ไม่มีผลต่อการเล่นดนตรี ร้องเพลง เต้นรำ วาดภาพ และกิจกรรมชมรม

เงินที่ได้รับรายเดือนมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ คือกิจกรรม เล่นดนตรี ร้องเพลง เต้นรำ วาดภาพ การปั้นและแกะสลัก ถ่ายรูป และกิจกรรมชมรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05

ระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ คือกิจกรรม เล่นดนตรี ร้องเพลง วาดภาพ การปั้นและแกะสลัก และกิจกรรมชมรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 แต่ไม่มีผลต่อกิจกรรมการเต้นรำ และการถ่ายรูป

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยว
นอกสถานที่ กับเพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือน และระดับคะแนนเฉลี่ยทอมตัน

กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่	เพศ	อายุ	เงินที่ได้รับ รายเดือน	ระดับคะแนน เฉลี่ย
	df = 7	df = 14	df = 49	df = 28
1. ค่าที่พักแรม	12.97	30.38*	140.91*	59.25*
2. ทัศนศึกษานอกสถานที่	5.47	20.55	100.07*	58.11*

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 12 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า เพศไม่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายพักแรม และกิจกรรมทัศนศึกษานอกสถานที่

อายุมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายพักแรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 แต่อายุไม่มีผลต่อการไปทัศนศึกษานอกสถานที่

เงินที่ได้รับรายเดือนมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรม ค่ายพักแรม และทัศนศึกษานอกสถานที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05

ระดับคะแนนเฉลี่ยทอมตันมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรม ค่ายพักแรม และทัศนศึกษานอกสถานที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05

ตารางที่ 13 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา กับเพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือน และระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้น

กิจกรรมกีฬา	เพศ df = 7	อายุ df = 14	เงินที่ได้รับ รายเดือน df = 49	ระดับคะแนน เฉลี่ยเทอมต้น df = 28
1. Fitness	31.29*	19.79	171.56*	73.90*
2. วิ่ง	51.21*	14.88	97.32*	53.30*
3. ฟุตบอล	91.53*	27.35*	145.29*	99.79*
4. แบดมินตัน	8.56	41.97*	59.32	62.31*
5. โบว์ลิ่ง	17.78*	19.32	199.35*	137.22*
6. เทเบิลเทนนิส	119.90*	26.20*	115.71*	97.40*
7. เทนนิส	41.47*	16.43	133.12*	126.52*
8. กอล์ฟ	35.21*	16.54	201.44*	96.15*
9. โยคะ	26.54*	27.66*	143.47*	45.90*
10. บาสเก็ตบอล	34.43*	20.27	131.30*	68.96*
11. ว่ายน้ำ	11.50	9.38	153.02*	46.95*
12. วอลเลย์บอล	12.93	40.69*	137.54*	59.83*
13. เต้นแอโรบิก	15.45*	31.53*	85.72*	31.76
14. สอกกี	11.39	24.92*	171.01*	67.75*
15. อื่นๆ	9.82	20.51	62.97*	55.26*

*p < 0.05

จากตารางที่ 13 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า เพศมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา คือ Fitness วิ่ง ฟุตบอล โบว์ลิ่ง เทเบิลเทนนิส เทนนิส กอล์ฟ โยคะ บาสเก็ตบอล และ เต้นแอโรบิก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 แต่ไม่มีผลต่อกิจกรรมแบดมินตัน ว่ายน้ำ วอลเลย์บอล สอกกี และอื่นๆ

อายุมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา คือ ฟุตบอล แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส โยคะ วอลเลย์บอล เต้นแอโรบิก และสอกกี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 แต่ไม่มีผลต่อ Fitness วิ่ง โบว์ลิ่ง เทนนิส กอล์ฟ บาสเก็ตบอล ว่ายน้ำ และอื่นๆ

เงินที่ได้รับรายเดือนมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา คือ Fitness มี วิ่ง ฟุตบอล โบว์ลิ่ง เทเบิลเทนนิส เทนนิส กอล์ฟ โยคะ บาสเก็ตบอล วายน้ำ วอลเลย์บอล เต้นแอโรบิก สอกกี และ อื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 แต่ไม่มีผลต่อแบดมินตัน

ระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา คือ Fitness มี ฟุตบอล แบดมินตัน โบว์ลิ่ง เทเบิลเทนนิส เทนนิส กอล์ฟ โยคะ บาสเก็ตบอล วายน้ำ วอลเลย์บอล สอกกี และ อื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 แต่ไม่มีผลต่อกิจกรรมเต้นแอโรบิก

ข้อวิจารณ์

จากผลการศึกษาเรื่องการศึกษาค้นคว้าความต้องการการบริการการใช้เวลาว่างของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อนำมาพิจารณา ผู้วิจัยสามารถวิจารณ์ได้ตามลำดับดังนี้

1. รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

การเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ กิจกรรมการร้องเพลง และกิจกรรมวาดภาพ ถ่ายรูป กิจกรรมชมรม เล่นดนตรี การปั่น แคะสลัก และการรำ ซึ่งผลการ วิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยการศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า กิจกรรมนันทนาการที่นักเรียนทำเป็นประจำได้แก่ การดูโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ การร้องเพลง ฟังวิทยุ/เทป และกิจกรรมที่ทำเป็นบางครั้งได้แก่ การเดินเล่นตามศูนย์การค้า การดูวิดีโอ และการเล่นเกม (สุทธฤทัย และคณะ; 2546) และการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ วิ่ง แบดมินตัน และ บาสเก็ตบอล Singer (1996: 248) ได้กล่าวว่าการใช้เวลาว่างเป็นการเข้าร่วมทางสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การใช้เวลาว่างเป็นโอกาสในการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา เนื่องจากการเรียนรู้การใช้เวลาว่างเป็นโอกาสให้บุคคลได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ เป็นการปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกและเป็นการผ่อนคลายฟื้นฟูสภาพจิตใจให้ดีขึ้น การเล่นดนตรี ร้องเพลง เป็นกิจกรรมที่ช่วยผ่อนคลายอารมณ์ จิใจให้ดีขึ้น และการเล่นกีฬาเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายให้แข็งแรง การวิ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ไม่ต้องใช้อุปกรณ์และสามารถปฏิบัติได้ด้วยตัวเอง ซ้ำยังเป็นกีฬาที่สามารถกระทำได้ง่ายและสามารถออกกำลังกายได้กับทุกส่วน

ของร่างกาย ดังนั้นจึงเป็นกิจกรรมที่คนนิยมเข้าร่วมมากกว่ากีฬาประเภทอื่นๆที่ต้องใช้อุปกรณ์ราคาแพง จากผลการวิจัยดังกล่าว กิจกรรมที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของนักเรียนเกือบทั้งหมด ที่สอดคล้องอยู่ในช่วงของเวลาว่างและอีกทางหนึ่งยังเป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดี Sinvan and Ruskin (200: 6) ได้กล่าวไว้ว่า หากประชาชนทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างในสังคม และการแสดงออกเพื่อเป็นการเพิ่มประสบการณ์การใช้เวลาว่าง และเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านร่างกายและสุขภาพและเป็นการส่งเสริมให้คนในสังคมได้มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและจะทำให้การดำเนินชีวิตมีประสิทธิภาพและเพิ่มคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

2. ความต้องการการให้บริการการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียน สาริต แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่างด้านต้องการบรรยากาศแวดล้อมที่เป็นมิตรและผ่อนคลายมากที่สุด เพราะบรรยากาศเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างสามารถส่งผลต่อความสนุกสนานในการทำกิจกรรม รองลงมาคือต้องการมีกิจกรรมหลากหลาย การได้เข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลายจะทำให้ผู้เข้าร่วมเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่จำเจและเบื่อหน่ายต่อกิจกรรมและเกิดเป็นมวลประสบการณ์ในที่สุด สอดคล้องกับ ทฤษฎีความคุ้นเคย (The Familiarity Theory) เป็นการสังเกตพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของมนุษย์ว่า มีกิจวัตรประจำวันที่ซ้ำๆและการกระทำที่ซ้ำๆ จำเอนาเบื่อในการใช้เวลาว่างและจะนำมาซึ่งการใช้ชีวิตที่จำเจเกิดความเบื่อหน่ายในชีวิต นำมาซึ่งปัญหาสุขภาพทางกายและจิตใจไม่ดีเหมือนบุคคลที่มีการเวลาว่างที่หลากหลายเพราะการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างที่หลากหลายจะนำมาซึ่งประสบการณ์ใหม่ๆและความพึงพอใจในการใช้เวลาว่าง ต้องการมีอิสระในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรมมากเป็นอันดับ 3 สอดคล้องกับแนวคิดของ Nash (อ้างถึง เกศแก้ว, 2536: 41) ที่กล่าวว่าเวลาว่างคือ เวลาที่ว่างจากการทำงานหรือภารกิจต่างๆ ในชีวิตประจำวันมนุษย์จะเลือกทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างเพราะความรู้สึกลอยๆทำให้เกิดความเพลิดเพลินและพึงพอใจ ผลจากการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการให้บริการใช้เวลาว่างของโรงเรียนสาริตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นั้นเนื่องมาจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ต้องการการบริการการใช้เวลาว่างจากโรงเรียน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งทางโรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนเพื่อเป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังแนวคิดของ Edginton *et al.* (1995: 27) ที่กล่าวว่า การบริการใช้เวลา

ว่างมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนความพึงพอใจในชีวิต เป็นสิ่งที่ส่งเสริมในด้านของความคิดสร้างสรรค์ ภาวะทางอารมณ์ และความรู้

ดังนั้นหากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สามารถจัดบริการกิจกรรมการใช้เวลาว่างให้ตรงตามกับความต้องการของนักเรียนแล้วโรงเรียนก็จะสามารถเสริมสร้างให้นักเรียนมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

3. ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือนและระดับคะแนนเฉลี่ยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ผลการวิจัยในส่วนนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Kaplan (อ้างถึงใน เกศแก้ว, 2536: 8-9) Torkildson (1992: 91-100) กล่าวว่า ปัจจัยภายนอกคือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจ และที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ได้แก่

1. จากผลการวิจัย พบว่า เพศมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ คือ เล่นดนตรี เต้นรำ วาดภาพ การปั้นและแกะสลัก ถ่ายรูป ซึ่งตามลักษณะทางด้านร่างกายแล้วเพศชายจะให้ความสำคัญกับการ เล่นดนตรี เต้นรำ อาจเป็นเพราะลักษณะของกิจกรรมดังกล่าวต้องใช้ความพยายามและความอดทน ความมั่นคงทางด้านอารมณ์ที่สูงบวกกับโอกาสในการเข้าร่วม มากกว่าการวาดภาพ การปั้นและแกะสลัก ถ่ายรูป เพราะกิจกรรมเหล่านี้ในเพศหญิงจะมีการเข้าร่วมมากกว่า อาจเป็นเพราะสังคมไทยในปัจจุบันและวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาทำให้เพศหญิงมีความรอบคอบเรียบร้อยจึงทำให้การเข้าร่วมแตกต่างกัน ส่วนในกิจกรรม การร้องเพลงไม่มีผลต่อเพศหญิงและเพศชาย เพราะว่าเป็นกิจกรรมที่กระทำได้ง่ายสามารถกระทำได้ด้วยตัวเองและทุกคนก็มีความสนใจเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ในด้านของอายุ มีผลต่อกิจกรรมการการปั้นและแกะสลัก และการถ่ายรูปเพราะกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่ขึ้นอยู่กับความสนใจ ความอดทนและความมั่นคงทางด้านอารมณ์สูงโดยช่วงอายุ 16 และ 17 ปีขึ้นไปมีการเข้าร่วมกิจกรรมการปั้นและแกะสลักมากกว่าช่วงอายุ 15 ปี แต่ไม่มีผลต่อการเล่นดนตรี ร้องเพลง เต้นรำ วาดภาพ และกิจกรรมชมรม เพราะช่วงอายุไม่แตกต่างกันมากทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวไม่มีความแตกต่างกัน ด้านเงินที่ได้รับโดยเฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ คือ เล่นดนตรี ร้องเพลง เต้นรำ วาดภาพ การปั้นและแกะสลัก ถ่ายรูปและกิจกรรมชมรม เนื่องจากเงินที่ได้รับ

โดยเฉลี่ยต่อเดือนเป็นปัจจัยหนึ่งที่แสดงออกถึงความคิด รวมทั้งทักษะ และความพร้อมของกำลังทรัพย์ที่มีอยู่ในสิ่งที่ต้องการหากเงินที่ได้รับโดยเฉลี่ยต่อเดือนสูงก็จะสามารถหาซื้อสิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุอุปกรณ์และค่าสถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ ระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ คือ เล่นดนตรี ร้องเพลง วาดภาพ การปั้นและแกะสลัก และกิจกรรมชมรมเนื่องจากระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นเป็นปัจจัยหนึ่งที่แสดงออกถึงความคิด รวมทั้งทักษะ ซึ่งส่วนใหญ่ต้องใช้เวลาว่างที่จะเข้าร่วมอย่างต่อเนื่องอาจทำให้ผู้ที่มิระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นน้อยต้องใช้เวลาในการทบทวนหนังสือและอาจลดกิจกรรมประเภท เล่นดนตรี ร้องเพลง วาดภาพ การปั้นและแกะสลัก และกิจกรรมชมรม ลง แต่ระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นไม่มีผลต่อการเต้นรำ และการถ่ายรูป เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวอาจเป็นกิจกรรมที่เข้าร่วมกระทำได้ง่ายและผู้เข้าร่วมเกิดความเพลิดเพลินผ่อนคลายขณะเข้าร่วมและเกิดสมาธิทำให้ไม่มีผลต่อระดับคะแนนเฉลี่ย

2. จากผลการวิจัย พบว่า เพศไม่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่ กล่าวได้ว่า ทั้งเพศหญิงและเพศชายมีรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่ที่ไม่แตกต่างกัน เพราะกิจกรรมดังกล่าวเป็นพื้นฐานของความสนใจ ความคิด ความพึงพอใจเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ซึ่งกิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่นั้นมีหลายรูปแบบ อายุมีผลต่อกิจกรรมการไปค่ายพักแรม เนื่องจากอายุเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและกิจกรรมค่ายพักแรมเป็นกิจกรรมที่ต้องมีการนอนค้างคืนหรือต้องกระทำเป็นระยะเวลาอันอาจส่งผลกระทบต่อตัดสินใจในการเข้าร่วม แต่อายุไม่มีผลต่อกิจกรรมการไปทัศนศึกษานอกสถานที่ กล่าวได้ว่าอายุของผู้เข้าร่วมและระดับความคิดความสนใจไม่แตกต่างกันมากนักจึงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวได้โดยไม่มีผลต่อระดับอายุ เงินที่ได้รับโดยเฉลี่ยต่อเดือนและระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่ เนื่องจากเงินเป็นตัวแปรที่สำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งบางกิจกรรมต้องใช้งเงินมาก เช่นการไปทัศนศึกษา ระยะเวลาและค่ายานพาหนะในการเดินทาง เป็นต้น

3. จากผลการวิจัย พบว่า เพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือน และระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ยกเว้นเพศ ไม่มีผลต่อกิจกรรมแบดมินตัน วายน้ำ วอลเลย์บอล สอกกี และอื่นๆ อายุไม่มีผลต่อ Fitness วิ่ง โบว์ลิ่ง เทนนิส กอล์ฟ บาสเก็ตบอล วายน้ำ และอื่นๆ เงินที่ได้รับรายเดือนไม่มีผลต่อแบดมินตัน ระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นไม่มีผลต่อกิจกรรมเดินแอโรบิก กล่าวได้ว่าเนื่องจากปัจจัยทางด้านเพศและสรีระร่างกายที่แตกต่างกัน

ระหว่างเพศหญิงและเพศชายที่แตกต่างกัน โดยเพศชายจะเป็นเพศที่มีความแข็งแรง คล่องแคล่ว ต้องการมีรูปร่างที่ดีมีกล้ามเนื้อและชอบการแสดงออกมากกว่าเพศหญิง ซึ่งกิจกรรมที่เพศชายเข้าร่วมส่วนใหญ่คือการวิ่ง ฟุตบอล fitness เป็นต้น ส่วนเพศหญิงจะเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่มีความรุนแรงน้อย เช่น แบดมินตัน โยคะ และการเต้นแอโรบิก เป็นต้น รวมทั้งในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาบางกิจกรรมเช่น โบว์ลิ่งจำเป็นที่จะต้องมียุอุปกรณ์และทักษะการฝึกฝน ในการเข้าร่วมต้องมีการจ่ายค่าบริการ ค่ารองเท้า ต่างๆซึ่งอาจทำให้เสียค่าสูงและสิ้นเปลืองอาจเป็นอุปสรรคต่อการเข้าร่วมได้ หากผู้เข้าร่วมต้องการเข้าร่วมแต่มีรายได้น้อย

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษารูปแบบและวิธีการใช้เวลาว่างกับประเมินระดับความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการใช้เวลาว่าง โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กิจกรรมและวิธีการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ความสัมพันธ์ทางด้านเพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือนและระดับคะแนนเฉลี่ยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือนและระดับคะแนนเฉลี่ย ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่าง รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 600 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 ได้แก่ สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ได้แก่ รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ตอนที่ 3 ความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่าง เป็นแบบประเมินค่า (rating scale) ได้ค่าความเที่ยงตรงอยู่ในช่วง 0.83 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติไคสแควร์ โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ 0.05

ผลการวิจัย

คำถามวิจัยข้อที่ 1 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง (Leisure patterns) รูปแบบใดที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เข้าร่วมมากที่สุด

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบ่งตามประเภทกิจกรรมดังนี้

การเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ กิจกรรมการร้องเพลง และกิจกรรมวาดภาพ กิจกรรมที่นักเรียนไม่เคยเข้าร่วมเลยในเวลาว่าง คือ การเดินร่ำ การปั่นและแกะสลัก เล่นดนตรี กิจกรรมชมรม และถ่ายรูป

การเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ ในการไปทัศนศึกษานอกสถานที่ และเข้าค่ายพักแรม

การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ การวิ่ง (Jogging) และแบดมินตัน และกิจกรรมที่นักเรียนไม่เคยเข้าร่วมเลยในเวลาว่าง คือ สก๊อตตี้ โยคะ กอล์ฟ เต้นแอโรบิก วอลเลย์บอล เทนนิส เทเบิลเทนนิส ฟุตบอล วาโยน่า โบว์ลิ่ง และบาสเก็ตบอล

คำถามข้อที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการให้โรงเรียนจัดบริการ (Leisure Service) การใช้เวลาว่างประเภทใด

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่างด้านบรรยากาศแวดล้อมที่เป็นมิตรและผ่อนคลายมากที่สุด

รองลงมาคือต้องการมีกิจกรรมหลากหลายมากเป็นอันดับ 2 และต้องการมีอิสระในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรมมากเป็นอันดับ 3

คำถามข้อที่ 3 เพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือนจากผู้ปกครองและระดับคะแนนเฉลี่ย มีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและความต้องการการบริการการใช้เวลาว่างของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์หรือไม่

ปัจจัยเพศ อายุ เงินที่ได้รับรายเดือนจากผู้ปกครองและระดับคะแนนเฉลี่ย ที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

กิจกรรมสร้างสรรค์

เพศมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ คือ เล่นดนตรี เต้นรำ วาดภาพ การปั้นและแกะสลัก ถ่ายรูป และกิจกรรมชมรม แต่ไม่มีผลต่อการร้องเพลง

อายุมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ คือ การปั้นและแกะสลัก และ แต่ไม่มีผลต่อการเล่นดนตรี ร้องเพลง เต้นรำ วาดภาพ และกิจกรรมชมรม

เงินที่ได้รับรายเดือนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ คือ เล่นดนตรี มีค่า ร้อง เต้นรำ วาดภาพ การปั้นและแกะสลัก ถ่ายรูป และกิจกรรมชมรม

ระดับคะแนนเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ คือ เล่นดนตรี ร้องเพลง วาดภาพ การปั้นและแกะสลัก และกิจกรรมชมรม แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเต้นรำ และการถ่ายรูป

กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่

เพศไม่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่ คือ ค่ายพักแรม และทัศนศึกษานอกสถานที่

อายุไม่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่ คือ ค่าที่พัก แต่มีผลต่อการไปทัศนศึกษานอกสถานที่

เงินที่ได้รับรายเดือนมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวนอกคือ ค่าที่พัก และทัศนศึกษานอกสถานที่

ระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่ คือ ค่าที่พักแรม และทัศนศึกษานอกสถานที่

กิจกรรมกีฬา

เพศมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมคือ Fitness วิ่ง ฟุตบอล โบว์ลิ่ง เทเบิลเทนนิส เทนนิส กอล์ฟ โยคะ บาสเก็ตบอล และ เต้นแอโรบิก แต่ไม่มีผลต่อกิจกรรมกีฬาประเภท แบดมินตัน วาโยน้ำ วอลเลย์บอล สอกกี

อายุมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา คือ ฟุตบอล แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส โยคะ วอลเลย์บอล เต้นแอโรบิก และสอกกี แต่ไม่มีผลต่อกิจกรรมกีฬาประเภท Fitness วิ่ง โบว์ลิ่ง เทนนิส บาสเก็ตบอล วาโยน้ำ

เงินที่ได้รับรายเดือนมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา คือ Fitness วิ่ง ฟุตบอล โบว์ลิ่ง เทเบิลเทนนิส เทนนิส กอล์ฟ บาสเก็ตบอล วาโยน้ำ วอลเลย์บอล เต้นแอโรบิก สอกกี และอื่นๆ แต่ไม่มีผลต่อกิจกรรมกีฬาประเภท แบดมินตัน

ระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา คือ Fitness วิ่ง ฟุตบอล แบดมินตัน โบว์ลิ่ง เทเบิลเทนนิส เทนนิส กอล์ฟ โยคะ บาสเก็ตบอล วาโยน้ำ วอลเลย์บอล สอกกี และอื่นๆ แต่ไม่มีผลต่อกิจกรรมกีฬาประเภท เต้นแอโรบิก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความต้องการการให้บริการการใช้เวลาว่าง และรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อันเป็นประโยชน์คือ สามารถนำข้อมูลมาวางแผนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมและการให้บริการที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษารูปแบบกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เข้าร่วมส่วนใหญ่คือ กิจกรรมการร้องเพลง และกิจกรรมการวาดภาพ กิจกรรมนอกสถานที่ ส่วนใหญ่คือการไปทัศนศึกษานอกสถานที่และการเข้าค่ายพักแรม และกิจกรรมกีฬาที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วมคือ การวิ่ง และแบดมินตัน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้สามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและจัดกิจกรรมการใช้เวลาว่างในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และโรงเรียนควรจัดหาอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆเพื่อรองรับกับการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว

2. รูปแบบการให้บริการของการใช้เวลาว่างของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่นักเรียนต้องการมากที่สุดคือต้องการบรรยากาศแวดล้อมที่เป็นมิตรและผ่อนคลาย ต้องการมีกิจกรรมหลากหลาย และต้องการมีอิสระในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรมโรงเรียนควรส่งเสริมและจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เข้าร่วมในกิจกรรมที่หลากหลายภายใต้สิ่งแวดล้อมที่เป็นมิตรบรรยากาศผ่อนคลายและมีอิสระในการคิดและเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้ตรงกับความต้องการเพื่อความสัมฤทธิ์ผลในการศึกษาและการเพิ่มคุณภาพชีวิตของนักเรียนด้วย

3. ในการเก็บข้อมูลจากนักเรียนไม่ควรเก็บในช่วงใกล้สอบเพราะอาจไม่ได้รับความร่วมมือจากนักเรียน ทำให้เก็บข้อมูลได้น้อย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความต้องการการให้บริการการใช้เวลาว่างของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ควรมีการศึกษาในเรื่องของปัจจัยอื่นๆที่อาจส่งผลต่อความต้องการการให้บริการการใช้เวลาว่างของนักเรียนโรงเรียนสาธิตและโรงเรียนสังกัดกรมสามัญเนื่องจากสิ่งแวดล้อมอาจส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กาญจนา ทองอุไร. 2519. บริการต่างๆ และคุณลักษณะของผู้แนะแนวของนักเรียนประถมศึกษา
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- จุมพล ขุชรักขิต. 2539. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้าที่ติดต่อการให้บริการของการทางพิเศษ
แห่งประเทศไทย. ภาควิชาวิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต. สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- จรรยา ศิริพร. 2537. ความพึงพอใจในการบริการของผู้รับบริการแผนกศัลยกรรม โรงพยาบาล
จุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย. ภาควิชาวิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,
กรุงเทพมหานคร.
- ฉลองชัย ม่านโคกสูง. 2537. ความต้องการการบริการทางด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาและ
บุคลากรในมหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉวีวรรณ กีนาวงศ์. 2533. การศึกษาเด็ก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ดารณีย์ ศรีสวัสดิ์กุล. 2546. นันทนาการกับการใช้เวลาว่าง. สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ
สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงท่องเที่ยวและการกีฬา. กรุงเทพฯ.
- เดช วัฒนาวิทยานุกูล. 2545. พฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น : กรณีศึกษานักศึกษา
สถาบันราชภัฏเลย. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. บัณฑิตวิทยาลัย.
สถาบันราชภัฏเลย
- เทวินทร์ กองพร. 2541. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสถานีตำรวจภูธรอำเภอ
เมืองอุบลราชธานี ภายใต้โครงการสถานีตำรวจเพื่อประชาชน. ภาควิชาวิทยานิพนธ์ปริญญา
พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

นันทวรรณ แก้วเอี่ยม. 2531. ความพึงพอใจของผู้บริหารอาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัดกิจกรรม
ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

บุญชม ศรีสะอาด. 2532. การวิจัยเบื้องต้น. ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

บุศรินทร์ อิศรชัย. 2544. การใช้เวลาว่างของวัยรุ่นเยอรมัน: การศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประดับ เรืองมาลัย. 2525. จิตวิทยาวัยรุ่น. วัฒนาพมนิช. กรุงเทพฯ.

ประนอมศรี ตูยานนท์. 2533. การเข้าใจเด็กวัยรุ่นและอิทธิพลที่มีต่อพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น.
กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ปรัชญา เวสารัชช. 2540. “ การบริการประชาชน ทำได้ไม่ยาก (ถ้าอยากทำ) ”. เอกสารวิชาการปีแห่ง
การส่งเสริมการบริการประชาชนของรัฐ. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.

ปราณี รามสูต. 2528. จิตวิทยาวัยรุ่น. โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา. กรุงเทพฯ.

ปิยะรัตน์ เตชะสกุลกิจธร. 2547. ทักษะของพนักงานที่มีต่อปัจจัยแรงจูงใจของทฤษฎี: ศึกษา
เฉพาะกรณี บริษัทคอนซูเมอร์เฮาส์ จำกัด. ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิรุณณิ สุขเกษม. 2547. กิจกรรมยามว่างอย่างสร้างสรรค์. สำนักพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและ
พัสดุภัณฑ์, กรุงเทพฯ.

รัชชา กุลวานิชไชยนันท์. 2535. ความพึงพอใจของผู้ประกันตนต่อการบริการทางการแพทย์:
ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกันตนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลสำนักประกันสังคม.
ภาคนิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันเทคโนโลยีสังคมเกริก.

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา. 2549.

แหล่งที่มา: <http://www.kus.ku.ac.th>, 9 ก.ค. 2549.

วิฑูรย์ สิมะโชคดี. 2542. **คุณภาพคือความอยู่รอด**. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), กรุงเทพฯ.

วินิจ เกตุจำ. 2543. **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัคราณา)

วิภาพรรณ เดือนฉาย. (2545). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานคร**. ปรินิพนธ์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วีรพงษ์ เกลิมจิระรัตน์. 2539. **คุณภาพในงานบริการ**. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บริษัทประชาชน จำกัด.

ศุทธฤทัย เชิญขวัญมา และคณะ, 2546. **การศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมนันทนาการ และการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร**, รายงานผลการวิจัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมิต สัทนุกร. 2543. **การต้อนรับและการบริการเป็นเลิศ**. สำนักพิมพ์สายธาร. กรุงเทพฯ.

สถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล. 2541. **รายงานการสำรวจสถานะเยาวชนไทย พ.ศ.2541**. นครปฐม.

สายวสันต์ รุ่งสุกรี. 2547. **ปัจจัยที่มีต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร**. ปรินิพนธ์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สินทร สิงห์นิมิตตระกูล. 2541. ความพึงพอใจของกลุ่มความต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ศาล
จังหวัด กาญจนบุรี ภายหลังจากการปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานใหม่ตามโครงการศาล
ขั้นต้นแบบเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพ. ภาควิชานิติพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตร์
มหบัณฑิต. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

สุชา จันทรเฒ. 2529. จิตวิทยาวัยรุ่น. ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพฯ.

สุภาวดี เทพสุภรังสีกุล. 2528. การประถมศึกษา. อุบลราชธานี: วิทยาลัยครูอุบลราชธานี.

สุวิมล ตั้งสัจจนัน. 2540. การใช้เวลาว่างในสังคมปัจจุบัน. วารสารพลศึกษา สุขศึกษา และ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2: 1-4

_____. 2541. สารานุกรมเกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ. พิมพ์ครั้งที่2.
โชติสุขการพิมพ์, กรุงเทพฯ.

_____. 2547. เอกสารประกอบการเรียนวิชา **Theories of Recreation & Leisure**. (อัดสำเนา).
ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

_____. 2547. **Proceeding** การจัดประชุมวิชาการนันทนาการ เรื่องการจัดนันทนาการ
เพื่อพัฒนาชีวิตของประชาชน. เอกสาร โรเนียว: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมชาติ กิจยรรยง. 2543. สร้างบริการ สร้างความประทับใจ. กรุงเทพมหานคร: หจก. เอช.เอ็น.
การพิมพ์.

สมบัติ กาญจนกิจ. 2535 นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

_____. 2544. นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

สมศรี หลิมตระกูล. 2541. ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของฝ่ายปฏิบัติการบริษัท
เงินทุนหลักทรัพย์นวมทอง จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อักษราภักดิ์ แมนมาศวิหค. 2544. การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยการใช้เวลาทำกิจกรรมต่างๆของบุคคล
ต่างวัย. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อนัญญา ชูลี. 2545. การใช้เวลาว่างของวัยรุ่นกับการสร้างตน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อมรวิรัช นาครทรรพ. 2548. เด็กไทยในมิติของวัฒนธรรม. กลุ่มเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมสำนักงาน
ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ.

Allen , R.J. 1983. **Human Stress: Its Nature and Control**. Burgess, Minneapolis.

Bergin. , David A. 1992. **Leisure Activity, Motivation and Academic Achievement in High
School Student**. Eric Database. Accession No.EJ447966.

Bozhenko, Liudmila Fedorovna. 1990. **School Students' Leisure**. Eric Database. Accession
No.EJ434965.

Cabeza, Catherine. 1995. **To Decrease the Negative Behavior of High School Student by
Increasing Pro-Social Behavior**. Eric Database. Accession No.ED383971.

Cho, M.-H. 2004. **Youth and Society: The Strength of Motivation and Physical Activity Level
during Leisure Time among Youth in South Korea**. Scopus Database.

Cordes, Kathleen A. & Ibrahim, Hilmi M. 1996. **Applications in Recreation & Leisure for
Today and the Future**. Mosby-Year Book Inc, St. Louis.

Cordes, Kathleen A. & Ibrahim, Hilmi M. 1999. **Applications in Recreation & Leisure for Today and the Future**. Second

Edition. WCB McGraw Hill, Boston.

Chung, Min – Hau & Allen Philips D. 2002. **The Relationship between Attitude toward Physical Education and Leisure Time Exercise in Highschool Student**. Eric Database. Accession No.EJ658334.

Darcy, S. and Veal, A.J. 1996. Australia. In Cushman G., Veal A.J. and Zuzanek Jiri (Eds.) **World Leisure Participation: Free time in the Global**. CAB International, Cambridge. pp.17-30.

Dugan, J. (2003). **Positive and Negative Leisure in Adolescence**.
<File://A:Leisure%20positive20%&Negative.him-22/9/2546>.

Dumazedier, J. 1974. **Sociology of Leisure**. Elsevier, New York.

Edginton , C.R, Jordan Debra J. ,DeGraaf Donald G. & Edginton S.R. 1995. **Leisure &Life Satisfaction Foundational Perspective**. Brown & Benchmark Publisher, Iowa.

Farell, P. and H.M. Lumdegren. 1983. **Pecreation Proclivities in Park and Pecreation**. Wiley, New York.

Fletcher. Anne C. (2003). **Structured Leisure Activity in Middle Childhood: Links to Well-being**.J.of Community Psychology: 31(6): 641. Wiley Periodicals,Inc.

Godbey, Geoffrey and Parker, Standley. 1973. **Leisure Studies and Services: An Overview**. NB. Sounders. Co, Pennsylvania.

- Gordon , Caltabiano . (1996). **Urban-Rural Differences in Adolescents**, Self-esteem, Leisureboredom, and Seeking as Predicto Leisure- time Usage and Satisfaction.- <http://www.ncbi.nlm.nih.gov>.
- Gratton C. 1996. Great Britain. In Cushman G, Veal A.J. and Zuzanek Jiri (Eds.). **1996 World Leisure Participantion: Free time in the Global Village**. CAB International, Cambridge. pp. 113-129.
- Grinder, R.E. 1973. **Adolescence**. John Wiley's Sons, Inc. New York.
- Hamberger, L.K. and J.M. Lohr. 1980. **Research and Application**. Springer, New York.
- Kelly, J.R. 1996. **Leisure**. Third Edition. Prentice-Hall, New Jersey
- Kleiber, D., Caldwell, H. & Show, G.S. 1992. "Leisure Meanings in Adolescence"
Cincinnati, Ohio, Leisure Research Symposium.
- Kraus, R.G. 2001. **Recreation and Leisure in Modern Socceity**. Prentice-Hall, Inc., New Jersey.
- Lee, Meery. 2003. Korean Adolescents " Examination Hell " and Their Use of free Time.
Eric database. Accession no.EJ671972.
- Maslow, A.H. 1970. **Motivation and Personality**. Second Edition. Harper and Ror, New York.
- Moffitt Mary Anne S, Wartella and Ellen. 1992. **Youth and Reading : A Survey of Leisure Reading Pursuits of Female and Male Adolescents**. Eric database. Accession no.EJ441046.
- Monterserin, Alvarez. 1999. **Risk Factors in Adolescence Psychology in Spain** 3(1): 98-103.
-<http://www.psychologyinspain.com/content/full/1999>.

Parker, S. 1981. **Choice, Flexibility, Spontaneity and Self – Determination in Leisure.**

Social Force.60, 223-231

Rogers, D. 1981. **Adolescence and Youth. 4 th ed.** Prentice-Hall, Inc. New Jersey.

Russell, Ruth V. 1982. **Planning Programs in Recreation.** Mosby, St. Louis.

Russell, Ruth V. 1996. Explanation and Speculations. **Pastimes: The Context of Contemporary Leisure.** Brown & Benchmark, Iowa

Shaw, Susan M. 1995. **Leisure and Identify Formation in Male and Female Adolescents:**

A Preliminary Examination. Eric database. Accession no.EJ519078

Silvan, A. and Robertson, B. 1996. Hongkong. In Cushman G, Veal A.J. and Zuzanek Jiri (Eds.) .

World Leisure Participation: Free time in the Global Village. CAB International, Cambridge. pp. 131-139.

Singers, R.N. 1996. **The Motivation to Achieve.** Gainesville, Florida.

Sivan, A. & Ruskin, H. 2000. **Leisure Education, Community Development and Populations with Special Need.** CABI Publishing, Oxon.

Standley, E.J. & Miller, N.P. 1973. **Leisure and Qualities of Life.** The Ahper Co., Washington D.C., 110.

Tangsujjapoj, Suvimol. 1991. **Recreation Participation Patterns and Acculturation of Thai Immigrant Families in New York City.** Doctoral Dissertation, New York University.

Torkildsen G. 1992. **Leisure and Recreation Management.** E & F.N. Spon, New york.

Torkildsen G. 2005. **Leisure Recreation Management**. NY: Routledge.

Veal, A.J. 2002. **Leisure and Tourism Policy and Planning**. Second Edition. CABI, Oxon.

William, B. 1969. The Social Circles of Leisure. **Journal of Leisure Pesearch**. 1(2): 143.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มยุรี สุภวิบูลย์, Ph.D.

ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตองค์กร

อาจารย์เกื้อ แก้วเกต, M.A.

ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาเยาวชน (YPDC)

ช่วยศาสตราจารย์พีระ มาลีหอม, ศศ.ม. (พลศึกษา)

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

รองศาสตราจารย์ชาญชัย จันตศิริ, ศศ.ม. (พลศึกษา)

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

อาจารย์วันดี ทองไทย, กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร)

ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

อาจารย์ชานนท์ จันทรา, ศษ.ด (หลักสูตรและการสอน)

ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ที่ ศธ. 0513.10905/

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
50 ถ.พหลโยธิน เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร 10900

กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

ด้วยนางสาวพนัณญา พานิล นิสิตปริญญาโท สาขานันทนาการ ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อยู่ในระหว่างการดำเนินการวิจัยเรื่อง “ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการการใช้เวลาว่าง โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ในการนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องทำเครื่องมือมาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นนิสิตได้เก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มเก็บหลังเลิกเรียน หรือ หลังเวลา 16.30 น. โดยจะพึงระวังไม่ให้ไปกระทบกับการเรียนหรือการทำกิจกรรมของเด็กนักเรียน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศักดิ์ น้อยสินธุ์)
หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาควิชาพลศึกษา

โทร 0-2579-7149

ที่ ศธ. 0513.10905/

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
50 ถ.พหลโยธิน เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร 10900

กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

เรียน

สิ่งที่แนบมาด้วย แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวพนัสนิภา ผาณิต นิสิตปริญญาโท สาขานันทนาการ ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อยู่ในระหว่างการดำเนินการวิจัยเรื่อง “ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการการใช้เวลาว่าง โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรปริญญาโท ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการประจำตัว คือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิมล ตั้งสัจพจน์, Ph.D. ประธานกรรมการ

2. รองศาสตราจารย์กุลยา ตันติผลาชีวะ กรรมการร่วม

ในการนี้ นิสิตต้องการข้อเสนอแนะจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการดำเนินการวิจัยเรื่องเรื่อง “ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการการใช้เวลาว่าง โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ให้มีความเที่ยงตรงมากที่สุดคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความชำนาญในเรื่องนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศักดิ์ น้อยสินธุ์)

หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการใช้เวลาว่าง โรงเรียน
สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการ
ให้บริการใช้เวลาว่าง โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สำนักรูปแบบและความถี่ในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลายโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นแบบตรวจสอบ
รายการ

ตอนที่ 3 สำนักรวบรวมความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการ
ใช้เวลาว่างของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นแบบประเมินค่า

2. ขอความกรุณาท่านผู้เชี่ยวชาญได้โปรดพิจารณาแบบสอบถามแต่ละข้อว่าเหมาะสมสำหรับการ
สำรวจความต้องการหรือไม่ โดยขีดเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องแต่ละข้อ

+1 = เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นเป็นคำถามที่เหมาะสม

0 = เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นเป็นคำถามที่เหมาะสมหรือไม่

-1 = เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นเป็นคำถามนั้นไม่เหมาะสม

ถ้าท่านมีความเห็นอื่น โปรดเขียนข้อเสนอแนะในช่องข้อเสนอแนะ

กราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ได้ตรวจสอบข้อมูลนี้

นางสาวพนัณิภา พานิล

นิสิตปริญญาโทสาขานันทนาการ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 1

สภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงโปรดเขียนเครื่องหมาย/ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความในช่องว่างที่เว้นไว้ให้1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ _____ (โปรดระบุ)

3. ระดับชั้น ☐ ม.4 ☐ ม.5 ☐ ม.6

4. เงินที่ได้รับโดยเฉลี่ยต่อเดือน

☐ น้อยกว่า 2,000 บาท	☐ 2,001 – 2,500 บาท
☐ 2,5001 – 3,000 บาท	☐ 3,0001 – 3,500 บาท
☐ 3,501 – 4,000 บาท	☐ 4,001 – 4,500 บาท
☐ 4,501 – 5,000 บาท	☐ 5,000 บาท ขึ้นไป

5. ระดับเกรดเฉลี่ยเทอมต้นของแต่ละชั้นปี

☐ ต่ำกว่า 2.00	☐ 2.01 – 2.50
☐ 2.51 – 3.00	☐ 3.01 – 3.50
☐ มากกว่า 3.51	

ตอนที่ 2 รูปแบบและความถี่ในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาริตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องของกิจกรรมที่ท่านเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระยะเวลา
3 เดือนที่ผ่านมา

รูปแบบการเข้าร่วม	ระดับการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
กิจกรรมสร้างสรรค์				
1. เล่นดนตรี				
2. ร้องเพลง				
3. เต้นรำ				
4. วาดภาพ				
5. การปั้นและแกะสลัก				
6. ถ่ายรูป				
7. กิจกรรมชมรม				
กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่				
1. ค่ายพักแรม				
2. ทักษะศึกษานอกสถานที่				

ตอนที่ 2 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วม	ระดับการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<u>กิจกรรมกีฬา</u>				
1. Fitness				
2. วู๊				
3. ฟุตบอล				
4. แบดมินตัน				
5. โบว์ลิ่ง				
6. เทเบิลเทนนิส				
7. เทนนิส				
8. กอล์ฟ				
9. โยคะ				
10. บาสเก็ตบอล				
11. วาฬน้ำ				
12. วอลเลย์บอล				
13. เต้นแอโรบิค				
14. ฮอกกี				
15. อื่นๆ (โปรดระบุ).....				

ตอนที่ 3 รูปแบบการให้บริการการใช้เวลาว่างของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ที่นักเรียนต้องการ

ข้อรายการ	ระดับการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. มีกิจกรรมยามว่างให้นักเรียนเลือก				
2. มีเวลาให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมเวลาว่าง				
3. สถานที่และอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมยามว่างมีความพร้อม				
4. โรงเรียนสนับสนุนการทำกิจกรรมยามว่างเต็มที่				
5. นักเรียนได้ฝึกฝนกิจกรรมยามว่างที่สนใจได้อย่างแท้จริงจากโรงเรียน				
6. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดเพื่อสร้างเสริมปัญญา				
7. นักเรียนสามารถเรียนรู้ถึงความสำคัญของการใช้กิจกรรมยามว่าง				
8. นักเรียนสามารถทำกิจกรรมยามว่างกับเพื่อนต่างชั้นและได้แลกเปลี่ยนความรู้				
9. กิจกรรมยามว่างของโรงเรียนสร้างเสริมการเรียนรู้ในปัจจุบันได้ดีขึ้น				
10. กิจกรรมยามว่างทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่และเกิดความคิดสร้างสรรค์				

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ข้อรายการ	ระดับการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
11. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำให้ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				
12. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำให้ได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น				
13. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดควรเป็นกิจกรรมสังคม เช่น งานเลี้ยง, สโมสร				
14. กิจกรรมทำให้ได้รู้จักการประสานงานกับคนภายในและภายนอก				
15. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำให้เข้าใจบทบาทโรงเรียนในทางที่ดี				
16. มีกิจกรรมหลากหลาย				
17. กิจกรรมที่จัดสอดคล้องกับวัยของเด็ก				
18. ผู้ดูแลกิจกรรมเข้าใจพัฒนาตามวัยของผู้ใช้				
19. บรรยากาศแวดล้อมเป็นมิตรและผ่อนคลาย				

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ข้อรายการ	ระดับการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
20. สร้างความคล่องแคล่วทางร่างกาย				
21. พัฒนาบุคลิกภาพ				
22. สามารถใช้บริการได้คล่องตัว				
23. สร้างความมั่นใจในการแสดงออก				
24. รู้จักการจัดระเบียบตัวเองในการเข้า กิจกรรม				
25. เห็นชีวิตมีค่า				
26. รู้คุณค่าของเวลาว่าง				
27. กิจกรรมต่างๆ ผ่อนคลายไม่ใช้กฎเกณฑ์ อย่างเป็นทางการแบบระบบราชการ				
28. มีอิสระในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรม				
29. พัฒนาสังคม ความเป็นมิตรที่ดี				

ตารางแสดงค่า IOC

รูปแบบการเข้าร่วม	1	2	3	4	5	6	ค่าเฉลี่ย IOC
<u>กิจกรรมสร้างสรรค์</u>							
1. เล่นดนตรี	0	1	1	1	1	1	0.83
2. ร้องเพลง	1	1	1	1	1	1	1
3. เต้นรำ	1	1	1	1	1	1	1
4. วาดภาพ	1	1	1	1	1	1	1
5. การปั้นและแกะสลัก	1	1	1	1	1	1	1
6. ถ่ายรูป	1	1	1	1	1	1	1
7. กิจกรรมชมรม	0	1	1	1	1	1	0.83
<u>กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่</u>							
1. ค่ายพักแรม	1	1	1	1	1	1	1
2. ทักษะศึกษานอกสถานที่	1	1	1	1	1	1	1

ตารางแสดงค่า IOC (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วม	ค่าเฉลี่ย						
	1	2	3	4	5	6	IOC
<u>กิจกรรมกีฬา</u>							
1.Fitness	1	1	1	1	1	1	1
2.วิ่ง	1	1	1	1	1	1	1
3.ฟุตบอล	1	1	1	1	1	1	1
4.แบดมินตัน	1	1	1	1	1	1	1
5.โบว์ลิ่ง	1	1	1	0	1	1	1
6.เทเบิลเทนนิส	1	1	1	1	1	1	1
7..เทนนิส	1	1	1	1	1	1	0.83
8.กอล์ฟ	1	1	1	1	1	1	1
9.โยคะ	1	1	1	1	1	1	1
10.บาสเก็ตบอล	1	1	1	1	1	1	1
11.ว่ายน้ำ	1	1	1	1	1	1	1
12.วอลเลย์บอล	1	1	1	1	1	1	1
13.เต้นแอโรบิค	1	1	1	1	1	1	1
14.ฮอกกี	1	1	1	1	1	1	1
15. อื่นๆ (โปรดระบุ).....	1	1	1	1	1	1	1

ตารางแสดงค่า IOC (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วม	ค่าเฉลี่ย						IOC
	1	2	3	4	5	6	
<u>ความคาดหวังและความต้องการ</u>							
1. มีกิจกรรมยามว่างให้นักเรียนเลือก	1	1	1	1	1	1	1
2. มีเวลาให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมเวลาว่าง	1	1	1	1	1	1	1
3. สถานที่และอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมยามว่างมีความพร้อม	1	1	1	1	1	1	1
4. โรงเรียนสนับสนุนการทำกิจกรรมยามว่างเต็มที่	1	1	1	1	1	1	1
5. นักเรียนได้ฝึกฝนกิจกรรมยามว่างที่สนใจได้อย่างแท้จริงจากโรงเรียน	1	1	1	1	1	1	1
6. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดเพื่อสร้างเสริมปัญญา	1	1	1	1	1	1	1
7. นักเรียนสามารถเรียนรู้ถึงความสำคัญของการใช้กิจกรรมยามว่าง	1	1	1	1	1	1	1
8. นักเรียนสามารถทำกิจกรรมยามว่างกับเพื่อนต่างชั้นและได้แลกเปลี่ยนความรู้	1	1	1	1	1	1	1

ตารางแสดงค่า IOC (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วม	1	2	3	4	5	6	ค่าเฉลี่ย IOC
<u>ความคาดหวังและความต้องการ</u>							
9. กิจกรรมยามว่างของโรงเรียน สร้างเสริมการเรียนรู้ในปัจจุบัน ได้ดีขึ้น	1	1	1	1	1	1	1
10. กิจกรรมยามว่างทำให้เกิด การเรียนรู้สิ่งใหม่และเกิด ความคิดสร้างสรรค์	1	1	1	1	1	1	1
11. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำ ให้ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล อื่น	1	1	1	1	1	1	1
12. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำ ให้ได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น	1	1	1	1	1	1	1
13. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัด ควรเป็นกิจกรรมสังคม เช่น งานเลี้ยง, สโมสร	0	1	0	1	1	0	0.5
14. กิจกรรมทำให้ได้รู้จักการ ประสานงานกับคนภายใน และภายนอก	1	1	1	1	1	1	1
15. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำ ให้เข้าใจบทบาทโรงเรียน ในทางที่ดี	1	1	1	1	1	0	0.83
16. มีกิจกรรมหลากหลาย	1	1	1	1	1	0	0.83
17. กิจกรรมที่จัดสอดคล้องกับ วัยของเด็ก	1	1	1	1	1	1	1
18. ผู้ดูแลกิจกรรมเข้าใจพัฒนา ตามวัยของผู้ใช้	1	1	1	1	1	1	1

ตารางแสดงค่า IOC (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วม	ค่าเฉลี่ย						IOC
	1	2	3	4	5	6	
<u>ความคาดหวังและความต้องการ</u>							
19. บรรยากาศแวดล้อมเป็นมิตร							0.83
และผ่อนคลาย	0	1	1	1	1	1	
20. สร้างความคล่องแคล่วทาง							
ร่างกาย	1	1	0	1	1	1	0.83
21. พัฒนาการบุคลิกภาพ	1	1	1	1	1	1	1
22. สามารถใช้บริการได้	1	1	1	1	1	1	1
คล่องตัว							
23. สร้างความมั่นใจในการ							
แสดงออก	1	1	1	-1	1	1	0.66
24. รู้จักการจัดระเบียบตัวเองใน							
การเข้ากิจกรรม	1	1	1	1	1	1	1
25. เห็นชีวิตมีค่า	0	1	1	1	1	1	0.83
26. รู้คุณค่าของเวลาว่าง	1	1	1	1	1	1	1
27. กิจกรรมต่างๆ ผ่อนคลายไม่							
ใช้กฎเกณฑ์อย่างเป็นทางการ	0	1	1	1	1	1	1
แบบระบบราชการ							
28. มีอิสระในการคิดการเข้าร่วม							
กิจกรรม	1	1	1	1	1	1	1
29. พัฒนาสังคม ความเป็นมิตร							
ที่ดี	1	-1	1	1	1	1	0.66

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ส่วนที่ 2 รูปแบบและความถี่ในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องของกิจกรรมที่ท่านเข้าร่วมใช้เวลาว่างในระยะเวลา
3 เดือนที่ผ่านมา

รูปแบบการเข้าร่วม	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม
กิจกรรมสร้างสรรค์								
1..เล่นดนตรี								
2..ร้องเพลง								
3. เต้นรำ								
4. วาดภาพ								
5. การปั้นและแกะสลัก								
6. ถ่ายรูป								
7. กิจกรรมชมรม								
กิจกรรมท่องเที่ยวนอก								
สถานที่								
1. ค่ายพักแรม								
2. ทัศนศึกษานอกสถานที่								

ส่วนที่ 2 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วม	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม
กิจกรรมกีฬา								
1. Fitness								
2. วิ่ง								
3. ฟุตบอล								
4. แบดมินตัน								
5. โบว์ลิ่ง								
6. เทเบิลเทนนิส								
7. เทนนิส								
8. กอล์ฟ								
9. โยคะ								
10. บาสเก็ตบอล								
11. วาโยน้ำ								
12. วอลเลย์บอล								
13. เต้นแอโรบิค								
14. สอกกี								
15. อื่นๆ (โปรดระบุ).....								

ตอนที่ 3 ความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการให้บริการใช้เวลาว่างของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อรายการ	ระดับความต้องการ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีกิจกรรมยามว่างให้นักเรียนเลือก				
2. มีเวลาให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมเวลาว่าง				
3. สถานที่และอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมยามว่างมีความพร้อม				
4. โรงเรียนสนับสนุนการทำกิจกรรมยามว่างเต็มที่				
5. นักเรียนได้ฝึกฝนกิจกรรมยามว่างที่สนใจได้อย่างแท้จริงจากโรงเรียน				
6. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดเพื่อสร้างเสริมปัญญา				
7. นักเรียนสามารถเรียนรู้ถึงความสำคัญของการใช้กิจกรรมยามว่าง				
8. นักเรียนสามารถทำกิจกรรมยามว่างกับเพื่อนต่างชั้นและได้แลกเปลี่ยนความรู้				
9. กิจกรรมยามว่างของโรงเรียนสร้างเสริมการเรียนรู้ในปัจจุบันได้ดีขึ้น				
10. กิจกรรมยามว่างทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่และเกิดความคิดสร้างสรรค์				
11. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำให้ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				
12. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำให้ได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น				
13. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดควรเป็นกิจกรรมสังคม เช่น งานเลี้ยง, สโมสร				
14. กิจกรรมทำให้ได้รู้จักการประสานงานกับคนภายในและภายนอก				
15. กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำให้เข้าใจบทบาทโรงเรียนในทางที่ดี				
16. มีกิจกรรมหลากหลาย				
17. กิจกรรมที่จัดสอดคล้องกับวัยของเด็ก				
18. ผู้ดูแลกิจกรรมเข้าใจพัฒนาตามวัยของผู้ใช้				
19. บรรยาการแวดล้อมเป็นมิตรและผ่อนคลาย				
20. สร้างความคล่องแคล่วทางร่างกาย				

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ข้อรายการ	ระดับความต้องการ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
21. พัฒนาบุคลิกภาพ				
22. สามารถให้บริการได้คล่องตัว				
23. สร้างความมั่นใจในการแสดงออก				
24. รู้จักการจัดระเบียบตัวเองในการเข้ากิจกรรม				
25. เห็นชีวิตมีค่า				
26. รู้คุณค่าของเวลาว่าง				
27. กิจกรรมต่างๆ ผ่อนคลายไม่ใช้กฎเกณฑ์อย่างเป็นทางการแบบระบบราชการ				
28. มีอิสระในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรม				
29. พัฒนาสังคม ความเป็นมิตรที่ดี				

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

จำนวนความถี่ในการเข้าร่วมรูปแบบกิจกรรมการใช้เวลาว่าง

ตารางผนวกที่ จ1 จำนวนความถี่ในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับเพศ

N = 600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
กิจกรรมสร้างสรรค์									
1. เล่นดนตรี									
ชาย	58	25	56	32	6	6	13	98	294
หญิง	44	35	36	25	8	7	21	130	306
2. ร้องเพลง									
ชาย	48	18	87	24	3	4	19	91	294
หญิง	45	27	124	19	3	1	16	71	306
3. เดินรำ									
ชาย	7	5	15	31	3	9	33	191	294
หญิง	29	15	10	38	7	9	44	154	306
4. วาดภาพ									
ชาย	87	49	37	18	12	10	8	73	294
หญิง	97	54	64	22	5	9	9	46	306
5. การปั้นและแกะสลัก									
ชาย	21	7	4	24	9	19	37	173	294
หญิง	43	18	6	22	21	11	38	147	306
6. ถ่ายรูป									
ชาย	47	24	38	52	19	9	20	85	294
หญิง	35	33	72	59	16	7	22	62	306
7. กิจกรรมชมรม									
ชาย	55	35	46	29	4	5	13	107	294
หญิง	46	42	47	54	11	9	8	89	306
กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่									
1. ค่ายพักแรม									
ชาย	8	1	5	8	12	16	145	99	294
หญิง	1	1	6	8	11	17	125	137	306

ตารางผนวกที่ ๑ (ต่อ)

N =600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
2. ทักษะกีฬานอกสถานที่									
ชาย	9	0	1	14	13	41	184	32	294
หญิง	3	0	1	17	10	34	206	35	306
กิจกรรมกีฬา									
1. Fitness									
ชาย	31	25	48	38	11	6	22	113	294
หญิง	27	15	18	29	13	12	43	149	306
2. วิ่ง									
ชาย	87	34	77	21	8	12	23	32	294
หญิง	105	30	25	40	10	18	56	22	306
3. ฟุตบอล									
ชาย	31	20	55	28	7	21	10	122	294
หญิง	8	7	11	15	6	12	28	219	306
4. แบดมินตัน									
ชาย	92	20	22	26	9	13	21	91	294
หญิง	74	32	29	32	9	19	28	83	306
5. โบว์ลิ่ง									
ชาย	12	5	10	42	7	31	43	144	294
หญิง	5	3	7	22	10	24	64	171	306
6. เทเบิลเทนนิส									
ชาย	37	25	48	17	9	10	17	131	294
หญิง	5	5	3	7	5	8	33	240	306
7. เทนนิส									
ชาย	37	19	12	10	12	21	24	159	294
หญิง	9	8	11	7	7	8	29	227	306
8. กอล์ฟ									
ชาย	23	10	7	13	1	9	23	208	294
หญิง	8	4	2	1	1	3	16	271	306

ตารางผนวกที่ จ1 (ต่อ)

N=600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม							รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	
9. โยคะ								
ชาย	5	4	5	2	3	1	9	265
หญิง	14	9	4	12	6	3	27	231
รวม	19	13	9	14	9	4	36	306
10. บาสเก็ตบอล								
ชาย	56	19	39	26	8	14	24	108
หญิง	84	6	14	18	5	9	44	126
รวม	140	25	53	44	13	23	68	306
11. ว่ายน้ำ								
ชาย	16	11	16	30	12	12	36	161
หญิง	17	12	7	25	13	28	46	158
รวม	33	23	23	55	25	40	82	306
12. วอลเลย์บอล								
ชาย	7	1	14	8	7	13	30	204
หญิง	7	0	4	3	8	7	30	237
รวม	14	1	18	11	15	20	60	306
13. เต้นแอโรบิก								
ชาย	5	5	1	7	3	4	19	250
หญิง	17	8	5	14	4	5	26	227
รวม	22	13	6	21	7	9	45	306
14. ฮอกกี								
ชาย	9	6	17	3	0	2	15	242
หญิง	4	3	11	4	0	0	7	277
รวม	13	9	28	7	0	2	22	306
15. อื่นๆ								
ชาย	7	3	11	0	3	0	0	270
หญิง	6	3	4	2	0	1	0	290
รวม	13	6	15	2	3	1	0	306

ตารางผนวกที่ จ2 จำนวนความถี่ในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับอายุ

N=600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
กิจกรรมสร้างสรรค์									
1. เล่นดนตรี									
15 ปี	30	14	26	12	6	6	5	55	154
16 ปี	37	19	30	28	4	2	9	77	206
17 ปีขึ้นไป	35	27	36	17	4	5	20	96	240
2. ร้องเพลง									
15 ปี	20	7	64	11	0	2	11	39	154
16 ปี	33	16	78	15	2	1	7	54	206
17 ปีขึ้นไป	40	22	69	17	4	2	17	69	240
3. เต้นรำ									
15 ปี	9	1	10	19	1	7	24	83	154
16 ปี	12	8	11	29	3	5	20	118	206
17 ปีขึ้นไป	15	11	4	21	6	6	33	144	240
4. วาดภาพ									
15 ปี	40	23	33	15	2	2	4	35	154
16 ปี	65	38	33	12	7	8	5	38	206
17 ปีขึ้นไป	79	42	35	13	8	9	8	46	240
5. การปั้นและแกะสลัก									
15 ปี	6	5	2	10	9	3	14	105	154
16 ปี	24	6	4	15	8	19	27	103	206
17 ปีขึ้นไป	34	14	4	21	13	8	34	112	240
6. ถ่ายรูป									
15 ปี	21	17	16	32	14	10	5	39	154
16 ปี	26	18	40	39	7	3	19	54	206
17 ปีขึ้นไป	35	22	54	40	14	3	18	54	240
7. กิจกรรมชมรม									
15 ปี	24	13	21	23	4	1	5	63	154
16 ปี	35	24	36	25	5	8	9	64	206
17 ปีขึ้นไป	42	40	36	35	6	5	7	69	240

ตารางผนวกที่ ๒ (ต่อ)

N =600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่									
1. ค่ายพักแรม									
15 ปี	0	2	3	7	8	6	83	45	154
16 ปี	1	0	5	4	7	14	90	85	206
17 ปีขึ้นไป	8	0	3	5	8	13	97	106	240
2. ทักษะศึกษานอกสถานที่									
15 ปี	1	0	0	12	5	25	94	17	154
16 ปี	1	0	2	9	8	20	144	22	206
17 ปีขึ้นไป	10	0	0	10	10	30	152	28	240
กิจกรรมกีฬา									
1. Fitness									
15 ปี	8	15	10	19	8	8	18	68	154
16 ปี	23	11	27	26	5	6	24	84	206
17 ปีขึ้นไป	27	14	29	22	11	4	23	110	240
2. วิ่ง									
15 ปี	43	23	33	12	6	4	19	14	154
16 ปี	66	18	37	26	6	11	25	17	206
17 ปีขึ้นไป	83	23	32	23	6	15	35	23	240
3. ฟุตบอล									
15 ปี	8	12	17	6	7	13	12	79	154
16 ปี	19	7	20	18	0	11	14	117	206
17 ปีขึ้นไป	12	8	29	19	6	9	12	145	240
4. แบดมินตัน									
15 ปี	26	8	17	10	4	10	20	59	154
16 ปี	70	20	12	26	10	6	17	45	206
17 ปีขึ้นไป	70	24	22	22	4	16	12	70	240

ตารางผนวกที่ ๒ (ต่อ)

N=600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
5. โบว์ลิ่ง									
15 ปี	5	2	11	17	4	14	25	76	154
16 ปี	5	3	0	23	6	15	41	113	206
17 ปีขึ้นไป	7	3	6	24	7	26	41	126	240
6. เทเบิลเทนนิส									
15 ปี	12	0	7	5	5	5	22	98	154
16 ปี	13	12	22	9	3	7	13	127	206
17 ปีขึ้นไป	17	18	22	10	6	6	15	146	240
7. เทนนิส									
15 ปี	10	11	5	0	6	5	18	99	154
16 ปี	16	7	6	8	8	9	17	135	206
17 ปีขึ้นไป	20	9	12	9	5	15	18	152	240
8. กอล์ฟ									
15 ปี	9	4	4	5	2	3	11	116	154
16 ปี	12	3	2	6	0	2	9	172	206
17 ปีขึ้นไป	10	7	3	3	0	7	19	191	240
9. โยคะ									
15 ปี	5	7	6	5	3	3	5	120	154
16 ปี	6	0	0	4	3	0	15	178	206
17 ปีขึ้นไป	8	6	3	5	3	1	16	198	240
10. บาสเก็ตบอล									
15 ปี	24	6	13	15	0	7	23	66	154
16 ปี	46	9	17	16	8	8	21	81	206
17 ปีขึ้นไป	70	10	23	13	5	8	24	87	240
11. ว่ายน้ำ									
15 ปี	12	8	6	13	7	14	20	74	154
16 ปี	11	7	7	20	7	14	33	107	206
17 ปีขึ้นไป	10	8	10	22	11	12	29	138	240

ตารางผนวกที่ ๑๒ (ต่อ)

N =600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม							รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	
12. วอลเลย์บอล								
15 ปี	20	0	8	2	6	8	14	96
16 ปี	11	0	3	6	2	6	24	154
17 ปีขึ้นไป	3	1	7	3	7	6	22	191
13. เต้นแอโรบิก								
15 ปี	3	5	0	6	4	3	22	111
16 ปี	10	3	1	11	2	3	12	164
17 ปีขึ้นไป	9	5	5	4	1	3	11	202
14. สอศกี								
15 ปี	6	5	14	4	0	0	5	120
16 ปี	2	3	5	1	0	1	6	188
17 ปีขึ้นไป	5	1	9	2	0	1	11	211
15. อื่นๆ								
15 ปี	6	2	2	0	0	0	0	144
16 ปี	7	1	2	1	2	0	0	193
17 ปีขึ้นไป	0	3	11	1	1	1	0	223

ตารางผนวกที่ จ3 จำนวนความถี่ในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับเงินเดือนที่ได้รับ
รายเดือน

N =600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
กิจกรรมสร้างสรรค์									
1. เล่นดนตรี									
น้อยกว่า 2,000 บาท	49	14	27	21	4	5	22	115	257
2,001 – 2,500 บาท	11	15	17	15	2	2	7	48	117
2,501 – 3,000 บาท	15	15	24	16	4	2	5	31	112
3,001 – 3,500 บาท	4	0	5	5	0	0	0	10	24
3,501 – 4,000 บาท	16	10	11	0	4	4	0	9	54
4,001 – 4,500 บาท	2	0	4	0	0	0	0	7	13
4,501 – 5,000 บาท	0	5	4	0	0	0	0	3	12
5,000 บาทขึ้นไป	5	1	0	0	0	0	0	5	11
2. ร้องเพลง									
น้อยกว่า 2,000 บาท	26	16	105	12	0	0	15	83	257
2,001 – 2,500 บาท	17	9	38	13	0	3	7	30	117
2,501 – 3,000 บาท	22	8	34	4	4	2	9	29	112
3,001 – 3,500 บาท	2	1	8	3	2	0	0	8	24
3,501 – 4,000 บาท	17	2	16	6	0	0	1	12	54
4,001 – 4,500 บาท	2	3	8	0	0	0	0	0	13
4,501 – 5,000 บาท	2	5	0	2	0	0	3	0	12
5,000 บาทขึ้นไป	5	1	2	3	0	0	0		11
3. เต้นรำ									
น้อยกว่า 2,000 บาท	13	2	11	23	3	12	42	151	257
2,001 – 2,500 บาท	8	6	3	13	0	1	7	79	117
2,501 – 3,000 บาท	4	9	6	19	2	1	21	50	112
3,001 – 3,500 บาท	0	3	0	4	0	0	1	16	24
3,501 – 4,000 บาท	8	0	2	6	3	4	2	29	54
4,001 – 4,500 บาท	0	0	3	2	2	0	2	4	13
4,501 – 5,000 บาท	0	0	0	2	0	0	2	8	12

ตารางผนวกที่ ๑3 (ต่อ)

N=600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
5,000 บาทขึ้นไป	3	0	0	0	0	0	0	8	11
4. วาดภาพ									
น้อยกว่า 2,000 บาท	80	34	50	24	9	12	3	45	257
2,001 – 2,500 บาท	33	28	15	2	0	3	6	30	117
2,501 – 3,000 บาท	34	16	21	6	4	2	3	26	112
3,001 – 3,500 บาท	8	5	3	0	3	0	1	4	24
3,501 – 4,000 บาท	17	13	9	2	1	0	2	10	54
4,001 – 4,500 บาท	2	2	3	3	0	0	2	1	13
4,501 – 5,000 บาท	5	0	0	2	0	2	0	3	12
5,000 บาทขึ้นไป	5	5	0	1	0	0	0	0	11
5. การปั้นและแกะสลัก									
น้อยกว่า 2,000 บาท	35	7	5	17	10	17	37	129	257
2,001 – 2,500 บาท	13	0	3	7	6	4	18	66	117
2,501 – 3,000 บาท	3	7	2	14	9	6	9	62	112
3,001 – 3,500 บาท	1	5	0	4	0	1	5	8	24
3,501 – 4,000 บาท	8	4	0	3	3	0	1	35	54
4,001 – 4,500 บาท	4	0	0	0	0	0	5	4	13
4,501 – 5,000 บาท	0	0	0	0	2	2	0	8	12
5,000 บาทขึ้นไป	0	2	0	1	0	0	0	8	11
6. ถ่ายรูป									
น้อยกว่า 2,000 บาท	36	24	33	61	15	8	15	65	257
2,001 – 2,500 บาท	12	11	11	24	7	3	11	38	117
2,501 – 3,000 บาท	11	8	30	20	7	4	8	24	112
3,001 – 3,500 บาท	7	0	3	3	3	0	3	5	24
3,501 – 4,000 บาท	13	4	20	2	1	1	2	11	54
4,001 – 4,500 บาท	0	3	6	0	2	0	0	2	13
4,501 – 5,000 บาท	0	7	2	0	0	0	3	0	12
5,000 บาทขึ้นไป	3	0	5	1	0	0	0	2	11

ตารางผนวกที่ ๖3 (ต่อ)

N=600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
7. กิจกรรมชมรม									
น้อยกว่า 2,000 บาท	46	25	43	36	8	5	10	84	257
2,001 – 2,500 บาท	15	15	16	15	0	6	4	46	117
2,501 – 3,000 บาท	17	9	18	19	5	0	6	38	112
3,001 – 3,500 บาท	4	8	1	2	0	2	1	6	24
3,501 – 4,000 บาท	13	16	3	9	0	1	0	12	54
4,001 – 4,500 บาท	0	2	8	1	0	0	0	2	13
4,501 – 5,000 บาท	3	2	2	0	2	0	0	3	12
5,000 บาทขึ้นไป	3	0	2	1	0	0	0	5	11
กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่									
1. ค่ายพักแรม									
น้อยกว่า 2,000 บาท	2	2	2	4	7	9	120	111	257
2,001 – 2,500 บาท	3	0	0	1	4	9	56	44	117
2,501 – 3,000 บาท	2	0	6	6	4	14	47	33	112
3,001 – 3,500 บาท	0	0	0	0	1	0	14	9	24
3,501 – 4,000 บาท	0	0	3	2	1	0	26	22	54
4,001 – 4,500 บาท	0	0	0	0	2	0	5	6	13
4,501 – 5,000 บาท	0	0	0	0	4	0	2	6	12
5,000 บาทขึ้นไป	2	0	0	3	0	1	0	5	11
2. ทักษะศึกษานอกสถานที่									
น้อยกว่า 2,000 บาท	7	0	0	12	9	29	177	23	257
2,001 – 2,500 บาท	3	0	0	0	0	16	81	17	117
2,501 – 3,000 บาท	0	0	2	15	6	13	60	16	112
3,001 – 3,500 บาท	0	0	0	0	2	4	17	1	24
3,501 – 4,000 บาท	0	0	0	2	1	3	38	10	54
4,001 – 4,500 บาท	0	0	0	0	2	4	7	0	13
4,501 – 5,000 บาท	0	0	0	0	2	3	7	0	12
5,000 บาทขึ้นไป	2	0	0	2	1	3	3	0	11

ตารางผนวกที่ ๑3 (ต่อ)

N =600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
กิจกรรมกีฬา									
1. Fitness									
น้อยกว่า 2,000 บาท	25	9	25	25	9	8	33	123	257
2,001 – 2,500 บาท	2	10	11	11	0	3	14	66	117
2,501 – 3,000 บาท	12	4	13	22	7	3	11	40	112
3,001 – 3,500 บาท	0	3	6	0	3	0	1	11	24
3,501 – 4,000 บาท	12	11	3	9	5	0	3	11	54
4,001 – 4,500 บาท	0	0	3	0	0	2	3	5	13
4,501 – 5,000 บาท	0	2	5	0	0	2	0	3	12
5,000 บาทขึ้นไป	7	1	0	0	0	0	0	3	11
2. วู๊									
น้อยกว่า 2,000 บาท	77	32	40	31	6	13	41	17	257
2,001 – 2,500 บาท	31	17	23	7	4	2	16	17	117
2,501 – 3,000 บาท	32	4	24	13	2	13	13	11	112
3,001 – 3,500 บาท	10	4	3	0	1	1	2	3	24
3,501 – 4,000 บาท	23	6	10	7	1	0	2	5	54
4,001 – 4,500 บาท	4	0	0	0	2	1	5	1	13
4,501 – 5,000 บาท	8	0	2	0	2	0	0	0	12
5,000 บาทขึ้นไป	7	1	0	3	0	0	0	0	11
3. ฟุตบอล									
น้อยกว่า 2,000 บาท	15	7	14	14	6	14	17	170	257
2,001 – 2,500 บาท	4	3	14	18	5		13	60	117
2,501 – 3,000 บาท	6	6	13	4	2	15	8	58	112
3,001 – 3,500 บาท	2	3	5	0	0	1	0	13	24
3,501 – 4,000 บาท	8	7	7	5	0	3	0	24	54
4,001 – 4,500 บาท	0	0	3	2	0	0	0	8	13
4,501 – 5,000 บาท	0	0	7	0	0	0	0	5	12
5,000 บาทขึ้นไป	4	1	3	0	0	0	0	3	11

ตารางผนวกที่ ๑3 (ต่อ)

N=600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
4. แบดมินตัน									
น้อยกว่า 2,000 บาท	75	23	24	22	8	12	27	66	257
2,001 – 2,500 บาท	26	7	5	12	5	7	15	40	117
2,501 – 3,000 บาท	23	9	6	17	4	9	5	39	112
3,001 – 3,500 บาท	10	2	2	1	1	0	0	8	24
3,501 – 4,000 บาท	18	6	6	6	0	4	2	12	54
4,001 – 4,500 บาท	5	2	2	0	0	0	0	4	13
4,501 – 5,000 บาท	5	2	3	0	0	0	0	2	12
5,000 บาทขึ้นไป	4	1	3	0	0	0	0	3	11
5. โบว์ลิ่ง									
น้อยกว่า 2,000 บาท	4	5	6	15	5	25	46	151	257
2,001 – 2,500 บาท	3	0	0	15	0	4	23	72	117
2,501 – 3,000 บาท	0	3	6	16	6	16	17	48	112
3,001 – 3,500 บาท	0	0	0	4	0	3	6	11	24
3,501 – 4,000 บาท	2	0	2	9	6	6	8	21	54
4,001 – 4,500 บาท	0	0	0	0	0	1	4	8	13
4,501 – 5,000 บาท	3	0	0	2	0	0	3	4	12
5,000 บาทขึ้นไป	5	0	3	3	0	0	0	0	11
6. เทเบิลเทนนิส									
น้อยกว่า 2,000 บาท	20	6	12	6	4	12	24	173	257
2,001 – 2,500 บาท	9	4	14	2	5	2	11	70	117
2,501 – 3,000 บาท	2	11	7	7	4	0	15	66	112
3,001 – 3,500 บาท	0	3	6	4	0	1	0	10	24
3,501 – 4,000 บาท	7	3	7	5	1	2	0	29	54
4,001 – 4,500 บาท	0	2	0	0	0	1	0	10	13
4,501 – 5,000 บาท	0	0	2	0	0	0	0	10	12
5,000 บาทขึ้นไป	4	1	3	0	0	0	0	3	11

ตารางผนวกที่ ๖3 (ต่อ)

N=600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม							รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	
7. เทนนิส								
น้อยกว่า 2,000 บาท	21	12	7	1	7	8	25	176
2,001 – 2,500 บาท	5	7	3	2	2	5	13	80
2,501 – 3,000 บาท	12	1	8	2	2	7	6	74
3,001 – 3,500 บาท	1	0	3	2	2	3	2	11
3,501 – 4,000 บาท	3	6	2	8	6	5	0	24
4,001 – 4,500 บาท	0	0	0	0	0	1	1	11
4,501 – 5,000 บาท	0	0	0	2	0	0	3	7
5,000 บาทขึ้นไป	4	1	0	0	0	0	3	3
8. กอล์ฟ								
น้อยกว่า 2,000 บาท	15	6	5	0	0	4	12	215
2,001 – 2,500 บาท	3	1	0	4	2	3	5	99
2,501 – 3,000 บาท	2	4	0	2	0	2	10	92
3,001 – 3,500 บาท	0	1	4	0	0	1	4	14
3,501 – 4,000 บาท	2	0	0	8	0	2	3	39
4,001 – 4,500 บาท	0	0	0	0	0	0	1	12
4,501 – 5,000 บาท	5	2	0	0	0	0	0	5
5,000 บาทขึ้นไป	4	0	0	0	0	0	4	3
9. โยคะ								
น้อยกว่า 2,000 บาท	4	4	4	4	0	2	22	217
2,001 – 2,500 บาท	0	2	0	0	3	2	1	109
2,501 – 3,000 บาท	6	2	2	8	2	0	7	85
3,001 – 3,500 บาท	0	0	2		2	0	1	19
3,501 – 4,000 บาท	5	3	1	2	0	0	4	39
4,001 – 4,500 บาท	0	2	0	0	0	0	1	10
4,501 – 5,000 บาท	0	0	0	0	2	0	0	10
5,000 บาทขึ้นไป	4	0	0	0	0	0	0	7

ตารางผนวกที่ ๑3 (ต่อ)

N=600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
10. บาสเก็ตบอล									
น้อยกว่า 2,000 บาท	49	9	18	15	2	10	40	114	257
2,001 – 2,500 บาท	24	5	9	9	1	3	10	56	117
2,501 – 3,000 บาท	36	1	11	9	6	2	10	37	112
3,001 – 3,500 บาท	2	2	3	4	2	1	4	6	24
3,501 – 4,000 บาท	13	3	10	4	2	6	4	12	54
4,001 – 4,500 บาท	2	2	0	0	0	0	0	9	13
4,501 – 5,000 บาท	4	3	2	3	0	0	0	0	12
5,000 บาทขึ้นไป	10	0	0	0	0	1	0	0	11
11. วายน้ำ									
น้อยกว่า 2,000 บาท	12	13	9	15	4	20	37	147	257
2,001 – 2,500 บาท	6	4	3	5	2	2	21	74	117
2,501 – 3,000 บาท	5	2	5	17	7	8	15	53	112
3,001 – 3,500 บาท	1	0	1	4	2	0	4	12	24
3,501 – 4,000 บาท	5	3	4	9	2	7	5	19	54
4,001 – 4,500 บาท	0	1	1	5	0	0	0	6	13
4,501 – 5,000 บาท	0	0	0	0	5	2	0	5	12
5,000 บาทขึ้นไป	4	0	0	0	3	1	0	3	11
12. วอลเลย์บอล									
น้อยกว่า 2,000 บาท	16	0	7	3	6	3	21	201	257
2,001 – 2,500 บาท	10	0	2	0	0	4	13	88	117
2,501 – 3,000 บาท	4	0	6	4	5	2	14	77	112
3,001 – 3,500 บาท	0	0	0	1	0	3	3	17	24
3,501 – 4,000 บาท	0	0	3	3	4	6	6	32	54
4,001 – 4,500 บาท	0	1	0	0	0	0	0	12	13
4,501 – 5,000 บาท	0	0	0	0	0	2	3	7	12
5,000 บาทขึ้นไป	4	0	0	0	0	0	0	7	11

ตารางผนวกที่ ๑3 (ต่อ)

N=600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
13. เดินแอโรบิก									
น้อยกว่า 2,000 บาท	12	7	2	10	4	4	24	194	257
2,001 – 2,500 บาท	2	0	2	2	0	0	5	106	117
2,501 – 3,000 บาท	1	4	0	6	2	2	10	87	112
3,001 – 3,500 บาท	0	0	0	0	0	1	0	23	24
3,501 – 4,000 บาท	3	2	1	0	1	2	6	39	54
4,001 – 4,500 บาท	0	0	1	1	0	0	0	11	13
4,501 – 5,000 บาท	0	0	0	2	0	0	0	10	12
5,000 บาทขึ้นไป	4	0	0	0	0	0	0	7	11
14. สอกกี									
น้อยกว่า 2,000 บาท	7	7	11	2	0	0	6	224	257
2,001 – 2,500 บาท	0	2	2	0	0	0	4	109	117
2,501 – 3,000 บาท	1	0	8	2	0	0	3	98	112
3,001 – 3,500 บาท	0	0	3	0	0	0	2	19	24
3,501 – 4,000 บาท	1	0	1	3	0	2	2	45	54
4,001 – 4,500 บาท	0	0	0	0	0	0	0	13	13
4,501 – 5,000 บาท	0	0	2	0	0	0	5	5	12
5,000 บาทขึ้นไป	4	0	1	0	0	0	0	6	11
15 อื่นๆ									
น้อยกว่า 2,000 บาท	6	3	0	0	0	0	0	248	257
2,001 – 2,500 บาท	6	0	5	0	0	0	0	106	117
2,501 – 3,000 บาท	0	2	5	2	3	1	0	99	112
3,001 – 3,500 บาท	0	0	2	0	0	0	0	22	24
3,501 – 4,000 บาท	1	1	1	0	0	0	0	51	54
4,001 – 4,500 บาท	0	0	0	0	0	0	0	13	13
4,501 – 5,000 บาท	0	0	0	0	0	0	0	12	12
5,000 บาทขึ้นไป	0	0	2	0	0	0	0	9	11

ตารางผนวกที่ จ4 จำนวนความถี่ในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับระดับคะแนนเฉลี่ย

N=600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม							รวม	
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน		ไม่เคยเข้าร่วม
กิจกรรมสร้างสรรค์									
1. เล่นดนตรี									
ต่ำกว่า 2.00	7	3	0	2	0	2	2	4	20
2.01 – 2.50	21	5	13	8	2	0	4	33	86
2.51 – 3.00	31	14	23	11	2	4	6	47	138
3.01 – 3.50	22	26	20	19	4	2	5	62	160
มากกว่า 3.51	21	12	36	17	6	5	17	82	196
2. ร้องเพลง									
ต่ำกว่า 2.00	8	1	5	2	2	0	2	0	20
2.01 – 2.50	14	6	23	13	0	0	2	28	86
2.51 – 3.00	25	10	47	7	0	3	11	35	138
3.01 – 3.50	20	15	57	7	0	0	12	49	160
มากกว่า 3.51	26	13	79	14	4	2	8	50	196
3. เต้นรำ									
ต่ำกว่า 2.00	0	0	2	0	0	0	4	14	20
2.01 – 2.50	2	3	1	12	1	4	10	53	86
2.51 – 3.00	8	6	10	7	1	3	16	87	138
3.01 – 3.50	11	3	8	21	1	4	19	93	160
มากกว่า 3.51	15	8	4	29	7	7	28	98	196
4. วาดภาพ									
ต่ำกว่า 2.00	4	2	5	7	0	0	2	0	20
2.01 – 2.50	24	28	10	2	0	2	3	17	86
2.51 – 3.00	37	16	29	8	10	5	4	29	138
3.01 – 3.50	51	32	31	6	3	5	4	28	160
มากกว่า 3.51	68	25	26	17	4	7	4	45	196

ตารางผนวกที่ ๔ (ต่อ)

N=600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
5. การปั่นและแกะสลัก									
ต่ำกว่า 2.00	0	0	0	3	0	0	0	17	20
2.01 – 2.50	4	13	0	8	2	6	6	47	86
2.51 – 3.00	17	5	7	2	1	2	24	80	138
3.01 – 3.50	16	5	2	23	9	8	14	83	160
มากกว่า 3.51	27	2	1	10	18	14	31	93	196
6. ถ่ายรูป									
ต่ำกว่า 2.00	4	0	5	5	2	0	2	2	20
2.01 – 2.50	11	3	21	10	5	2	9	25	86
2.51 – 3.00	23	22	23	25	5	4	2	34	138
3.01 – 3.50	23	16	30	32	12	2	12	33	160
มากกว่า 3.51	21	16	31	39	11	8	17	53	196
7. กิจกรรมชมรม									
ต่ำกว่า 2.00	4	3	2	5	0	0	0	6	20
2.01 – 2.50	8	18	7	8	3	0	6	36	86
2.51 – 3.00	28	12	19	12	0	1	4	62	138
3.01 – 3.50	26	20	30	26	4	1	10	43	160
มากกว่า 3.51	35	24	35	32	8	12	1	49	196
กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่									
1. ค่ายพักแรม									
ต่ำกว่า 2.00	0	0	0	0	0	1	8	11	20
2.01 – 2.50	2	0	4	3	6	2	40	29	86
2.51 – 3.00	0	0	5	2	10	7	57	57	138
3.01 – 3.50	3	2	2	6	0	16	56	75	160
มากกว่า 3.51	4	0	0	5	7	7	109	64	196

ตารางผนวกที่ ๔ (ต่อ)

N =600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
2. ทัศนศึกษานอกสถานที่									
ต่ำกว่า 2.00	0	0	0	2	1	4	8	5	20
2.01 – 2.50	5	0	2	4	7	15	44	9	86
2.51 – 3.00	0	0	0	4	4	17	92	21	138
3.01 – 3.50	3	0	0	10	4	26	97	20	160
มากกว่า 3.51	4	0	0	11	7	13	149	12	196
กิจกรรมกีฬา									
1. Fitness									
ต่ำกว่า 2.00	4	4	0	2	0	2	2	6	20
2.01 – 2.50	17	7	10	12	3	2	4	31	86
2.51 – 3.00	9	11	29	16	2	4	17	50	138
3.01 – 3.50	14	10	16	25	8	4	13	70	160
มากกว่า 3.51	14	8	11	12	11	6	29	105	196
2. วิ่ง									
ต่ำกว่า 2.00	6	1	4	0	0	4	0	5	20
2.01 – 2.50	22	12	14	6	5	2	14	11	86
2.51 – 3.00	49	16	24	9	5	7	18	10	138
3.01 – 3.50	58	15	30	23	0	2	17	15	160
มากกว่า 3.51	57	20	30	23	8	15	30	13	196
3. ฟุตบอล									
ต่ำกว่า 2.00	4	1	4	0	2	0	2	7	20
2.01 – 2.50	9	5	17	14	2	2	4	33	86
2.51 – 3.00	14	13	21	9	2	9	4	66	138
3.01 – 3.50	7	5	4	9	7	8	10	110	160
มากกว่า 3.51	5	3	20	11	0	14	18	125	196

ตารางผนวกที่ ๔ (ต่อ)

N =600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม							รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	
4. แบดมินตัน								
ต่ำกว่า 2.00	5	1	4	2	0	4	0	20
2.01 – 2.50	23	9	8	12	2	2	7	86
2.51 – 3.00	35	12	12	7	4	5	3	138
3.01 – 3.50	47	20	12	11	6	4	16	160
มากกว่า 3.51	56	10	15	26	6	17	23	196
5. โบว์ลิ่ง								
ต่ำกว่า 2.00	3	0	4	0	0	7	0	20
2.01 – 2.50	4	1	3	19	4	3	13	86
2.51 – 3.00	10	4	6	17	3	6	22	138
3.01 – 3.50	0	3	4	18	6	8	22	160
มากกว่า 3.51	0	0	0	10	4	31	50	196
6. เทเบิลเทนนิส								
ต่ำกว่า 2.00	2	4	2	0	2	0	0	20
2.01 – 2.50	13	9	16	5	6	3	2	86
2.51 – 3.00	15	4	11	3	3	2	8	138
3.01 – 3.50	8	5	8	7	1	2	18	160
มากกว่า 3.51	4	8	14	9	2	11	22	196
7. เทนนิส								
ต่ำกว่า 2.00	4	6	2	0	0	0	0	20
2.01 – 2.50	19	3	4	5	5	4	9	86
2.51 – 3.00	10	2	11	5	2	8	5	138
3.01 – 3.50	11	11	4	1	2	5	12	160
มากกว่า 3.51	2	5	2	6	10	12	27	196

ตารางผนวกที่ ๔ (ต่อ)

N =600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม								รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเข้าร่วม	
8. กอล์ฟ									
ต่ำกว่า 2.00	4	2	0	0	0	0	3	11	20
2.01 – 2.50	4	0	2	7	0	0	14	59	86
2.51 – 3.00	13	8	0	0	2	4	4	107	138
3.01 – 3.50	5	2	2	5	0	7	10	129	160
มากกว่า 3.51	5	2	5	2	0	1	8	173	196
9. โยคะ									
ต่ำกว่า 2.00	2	2	0	0	0	0	0	16	20
2.01 – 2.50	4	0	2	2	0	0	5	73	86
2.51 – 3.00	1	6	2	3	0	0	5	121	138
3.01 – 3.50	2	5	3	7	5	2	11	125	160
มากกว่า 3.51	10	0	2	2	4	2	15	161	196
10. บาสเก็ตบอล									
ต่ำกว่า 2.00	6		5		2	1		6	20
2.01 – 2.50	24	6	10	5	3	5	10	23	86
2.51 – 3.00	27	15	15	11	5	2	10	53	138
3.01 – 3.50	44	2	9	12	2	5	17	69	160
มากกว่า 3.51	39	2	14	16	1	10	31	83	196
11. วายุน้ำ									
ต่ำกว่า 2.00	4	0	0	0	0	3	4	9	20
2.01 – 2.50	4	6	4	10	6		14	42	86
2.51 – 3.00	6	5	8	18	2	11	16	72	138
3.01 – 3.50	9	7	4	15	3	12	16	94	160
มากกว่า 3.51	10	5	7	12	14	14	32	102	196

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

N=600

รูปแบบการเข้าร่วม	จำนวนความถี่ในการเข้าร่วม							รวม
	1 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	3 ครั้ง/สัปดาห์	เดือนละครั้ง	6 ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/เดือน	3 ครั้ง/เดือน	
12. วอลเลย์บอล								
ต่ำกว่า 2.00	2	0	0	0	2	0	4	20
2.01 – 2.50	8	1	0	3	4	5	11	86
2.51 – 3.00	6	0	9	0	6	9	11	138
3.01 – 3.50	10	0	8	4	2	2	11	160
มากกว่า 3.51	8	0	1	4	1	4	23	196
13. เทนนิส								
ต่ำกว่า 2.00	2	0	0	2	0	0	0	20
2.01 – 2.50	4	0	0	4	1	2	5	86
2.51 – 3.00	3	7	3	2	0	2	12	138
3.01 – 3.50	4	4	3	7	4	2	13	160
มากกว่า 3.51	9	2	0	6	2	3	15	196
14. ฮอกกี								
ต่ำกว่า 2.00	2	0	3	0	0	0	0	20
2.01 – 2.50	6	5	4	1	0	2	6	86
2.51 – 3.00	2	0	5	4	0	0	9	138
3.01 – 3.50	2	2	7	0	0	0	5	160
มากกว่า 3.51	1	2	9	2	0	0	2	196
15. อื่นๆ								
ต่ำกว่า 2.00	0	0	2	0	0	0	0	20
2.01 – 2.50	5	1	5	0	3	0	0	86
2.51 – 3.00	0	3	2	2	0	0	0	138
3.01 – 3.50	2	2	0	0	0	0	0	160
มากกว่า 3.51	6	0	6	0	0	1	0	196

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ –นามสกุล	นางสาวพนัณิภา ผานิล
วัน เดือน ปี ที่เกิด	12 สิงหาคม 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดชัยภูมิ
ประวัติการศึกษา	จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น – ตอนปลายจาก โรงเรียนภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ จบปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต(พลศึกษา) 3 ปีครึ่ง ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฮอกกี้ โรงเรียนสาธิตแห่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา นักกีฬาฮอกกี้ทีมชาติไทย ชุดซีเกมส์ ปี2550
ผลงานดีเด่น	โล่ตราเกียรติยศชั้นสอง ประเภทฮอกกี้ แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชนะเลิศการแข่งขันฮอกกี้ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ปี2549 ชนะเลิศการแข่งขันอินดอร์ฮอกกี้ชิงชนะเลิศ แห่งประเทศไทย ปี 2548 นักกีฬาฮอกกี้ทำประตูสูงสุด ปี 2547 ชนะเลิศการแข่งขัน Singapore Cricket Club 2005 ณ ประเทศสิงคโปร์ รองชนะเลิศอันดับ 2 ในการแข่งขัน Pesta Hokki 2005 ณ ประเทศมาเลเซีย